

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 2. 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kurfírta a soudců přísedících Marie Novákové a Jaroslavy Vavrouchové,

takto:

J.Z.

nar. XXXXX, státní příslušník Slovenské republiky, OSVČ, trvale bytem v XXXXX, adresa pro doručování v XXXXX,

je vinen, že

I.

obžalovaný J.Z.

1. s úmyslně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v červnu 2005 A.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 200.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 30. 3. 2006, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 24. 6. 2005 v Prostějově finanční hotovost ve výši 200.000 Kč oproti vystavené směnce splatné dne 30. 3. 2006, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž A.Š. způsobil škodu ve výši nejméně 200.000 Kč,

2. s úmyslně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v červenci 2005 A.Š., nar. XXXXX, o další půjčku ve výši 300.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 30. 3. 2006, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

18. 7. 2005 v Prostějově finanční hotovost ve výši 300.000 Kč oproti vystavené směnce splatné dne 30. 3. 2006, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž A.Š.způsobil škodu ve výši nejméně 300.000 Kč,

3. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v prosinci 2005 na blíže neurčeném místě A.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 100.000 Kč s tím, že tuto použije na zhodnocení své nemovitosti v Prostějově na ul. XXXXX a po prodeji nemovitosti mu ji vrátí, na základě čehož jmenovaný dne 19. 12. 2005 dovezl do místa jejich bydliště v Prostějově částku 100.000 Kč, kterou předal proti pokladnímu dokladu D.Z., načež obžalovaný finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku vrátil až po opakovaných urgencích dne 29. 7. 2011 v plné výši, aby poškozený nehlásil nesplácení dluhu na policii, přičemž na úhradu půjčky použili finanční prostředky získané následným podvodným jednáním,

4. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v červnu 2006 na blíže neurčeném místě A.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 80.000 Kč s tím, že tuto použije na zhodnocení své nemovitosti v Prostějově na ul. XXXXX a po prodeji nemovitosti mu ji vrátí, na základě čehož jmenovaný dne 29. 6. 2006 půjčil částku 80.000 Kč, kterou použil pro svou potřebu a půjčku vrátil až po opakovaných urgencích dne 12. 8. 2011 v plné výši, aby poškozený neoznámil podezření z podvodu na policii,

5. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v červnu 2006 A.Š., nar. XXXXX, o další půjčku finanční hotovosti ve výši 100.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 20. 8. 2006, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 20. 6. 2006 v Prostějově finanční hotovost ve výši 100.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž A.Š.způsobil škodu ve výši nejméně 100.000 Kč,

6. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v listopadu 2006 Z.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, ul. XXXXX o půjčku ve výši 400.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 1. 2. 2008, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 1. 11. 2006 v Prostějově finanční hotovost ve výši 400.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku v předmětné době nevrátil, čímž Z.B.způsobil škodu ve výši nejméně 400.000 Kč,

čímž výše uvedeným poškozeným obžalovaný J.Z. způsobil škodu v celkové výši 1.180.000 Kč, obžalovaná D.Z. škodu ve výši 100.000 Kč;

tedy

- ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

II.

obžalovaný J.Z.

1. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v září 2007 na blíže neurčeném místě A.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 100.000 Kč s tím, že tuto použije na zhodnocení své nemovitosti v Prostějově na ul. XXXXX a po prodeji nemovitosti mu ji vrátí, na základě čehož jmenovaný dne 21. 9. 2007 předal v Prostějově proti pokladnímu dokladu D.Z. finanční hotovost ve výši 100.000 Kč, načež obžalovaný použil finanční prostředky pro svou potřebu a půjčku nevrátil ani z části, čímž A.Š. způsobili škodu ve výši 100.000 Kč,

2. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v lednu 2008 Z.B., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 800.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 1. 2. 2009, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 31. 1. 2008 v Prostějově finanční hotovost ve výši 800.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku v předmětné době nevrátil, čímž Z.B. způsobil škodu ve výši nejméně 800.000 Kč,

3. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v červenci 2008 L.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 390.000 Kč s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 30. 1. 2009, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 30. 7. 2008 v Prostějově na blíže nezjištěném místě finanční hotovost ve výši 390.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž L.Š. způsobil škodu ve výši nejméně 390.000 Kč,

4. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v listopadu 2008 L.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 220.000 Kč s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 3. 1. 2009, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 5. 11. 2008 v Prostějově na blíže nezjištěném místě finanční hotovost ve výši 220.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž L.Š. způsobil škodu ve výši nejméně 220.000 Kč,

5. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v prosinci 2008 L.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 228.000 Kč na podnikání s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 31. 1. 2009, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 10. 12. 2008 v Prostějově na blíže nezjištěném místě finanční hotovost ve výši 228.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž L.Š. způsobil škodu ve výši nejméně 228.000 Kč,

6. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v prosinci 2008 L.Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX o půjčku ve výši 108.000 Kč na podnikání s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 25. 1. 2009, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 18. 12. 2008 v Prostějově na blíže nezjištěném místě finanční hotovost ve výši 108.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž L.Š. způsobil škodu ve výši nejméně 108.000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

7. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v únoru 2009 L.Š., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 228.000 Kč na podnikání s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do deseti dnů, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 12. 2. 2009 v Prostějově na blíže nezjištěném místě finanční hotovost ve výši 228.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž L.Š. způsobil škodu ve výši nejméně 228.000 Kč,

8. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v červnu 2009 Z.B., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 194.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 30. 7. 2009, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 26. 6. 2009 v Prostějově finanční hotovost ve výši 194.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž Z.B. způsobil škodu ve výši nejméně 194.000 Kč,

9. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v listopadu 2009 Z.B., nar. XXXXX o půjčku ve výši 150.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 1. 2. 2010, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 1. 12. 2009 v Prostějově finanční hotovost ve výši 150.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž Z.B. způsobil škodu ve výši nejméně 150.000 Kč,

10. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v dubnu 2010 Z.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, ul. XXXXX o půjčku ve výši 336.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 11. 6. 2010, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 12. 4. 2010 v Prostějově finanční hotovost ve výši 336.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž Z.B. způsobil škodu ve výši nejméně 336.000 Kč,

11. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v květnu 2010 Z.B., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 108.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 12. 6. 2010, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 26. 5. 2010 v Prostějově finanční hotovost ve výši 108.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž Z.B. způsobil škodu ve výši nejméně 108.000 Kč,

12. jako podnikatel – fyzická osoba – dne 20. 10. 2010 z nezjištěného místa, v úmyslu získat majetkový prospěch, objednal prostřednictvím e-mailu u společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, 50 ks kartáčovaného hliníkového plechu o tloušťce 1,5 mm, na základě čehož mu byla předložena kupní smlouva číslo OP101026819, jejímž předmětem byl prodej a dodávka zboží v počtu 50 ks hutního materiálu specifikovaného jako ENAW5005H14 1.5x1000x2000SSL 10 my + fólie a paleta v celkové hodnotě 88.644 Kč, smlouvu jako kupující se společností XXXXX, a.s., jakožto prodávajícím uzavřel, načež mu bylo koupené zboží dne 21. 10. 2010 oproti podpisu na dodací list číslo DL101020941 předáno, avšak fakturu číslo

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

FV101016944 vystavenou dne 21. 10. 2010 a splatnou dne 4.11. 2010 na částku 90.102 Kč ve lhůtě splatnosti ani v další brzké době nezaplatil, přičemž si byl již v době objednávky a odebrání zboží vědom toho, že vzhledem ke své tíživé finanční situaci způsobené existencí dalších svých jiných závazků vůči nejméně A.Š. v celkové částce 880.000 Kč, Z.B. v celkové částce 1.988.000 Kč nebude schopen zaplatit vyfakturovanou částku, kterou až později pod tíhou rozhodčího nálezů Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky v Praze ze dne 13. 7. 2011, č.j. Rsp 480/11 a vlivem nahodilého přísunu finančních prostředků zčásti uhradil dne 27. 8. 2012 částkou 5.476 Kč a dne 25. 2. 2013 částkou 9.926,19 Kč a dne 28. 3. 2013 částkou 9.165 Kč, čímž společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, které svou nepříznivou majetkovou situaci zamlčel, způsobil škodu ve výši **65.535,81 Kč**,

13. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v únoru 2011 J.K., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 300.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 31. 1. 2012, na základě čehož mu J.K.s důvěrou v jeho tvrzení předal v Prostějově dne 3. 2. 2011 finanční hotovost ve výši 300.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž J.K. způsobil škodu ve výši nejméně 300.000 Kč,

14. v úmyslu se obohatit předstíral schopnost a ochotu placení nájmu nebytových prostor v XXXXX, XXXXX, přičemž za tímto účelem, jako oprávněná osoba za osobu J.Z., XXXXX, IČ: XXXXX, uzavřel se společností XXXXX, akciová společnost, IČ: XXXXX, dne 1. 3. 2011 smlouvu o nájmu nebytových prostor, kde se zavázal k hrazení pravidelného měsíčního nájmu ve výši 9.690,35 Kč s DPH a následně dne 1. 1. 2013 uzavřel s touto společností novou nájemní smlouvu s tím, že došlo ke snížení měsíčního nájmu od 1. 1. 2013 na částku 6.514,70 Kč s DPH, přičemž při uzavírání předmětných smluv zamlčel své dřívější splatné závazky, díky kterým dohodnutý nájem od května 2012 do současné doby nehradil, na výzvy k úhradě nereagoval a pro předmětnou společnost se stal nekontaktním, čímž společnosti XXXXX, akciová společnost, způsobil škodu ve výši nejméně 109.235,67 Kč,

15. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas hradit své závazky odebral dne 28. 3. 2011 na pobočce spol. XXXXX na Slovensku v Košicích na ul. XXXXX zboží v hodnotě 827,82 EUR, které následně použil při svém podnikání a odebrané zboží nezaplatil ani z části, čímž poškozené společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, způsobil škodu ve výši 20.319 Kč, přičemž škoda byla vypočítána dle kurzů devizového trhu České národní banky ze dne 28. 3. 2011,

16. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v dubnu 2011 L.S., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 780.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí prostřednictvím splátek ve výši 260.000 Kč, nejpozději se splacením celé půjčky do 7. 4. 2013, na základě čehož mu jmenovaná půjčila na základě smlouvy o půjčce dne 7. 4. 2011 v Prostějově finanční hotovost ve výši 780.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž L.S. způsobil škodu ve výši nejméně 780.000 Kč,

17. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v dubnu 2011 L.S., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 115.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí do třech měsíců, na základě čehož mu jmenovaná půjčila, po sepsání smlouvy o poskytnutí finanční půjčky, dne 14. 4. 2011 v Prostějově finanční hotovost ve výši 115.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku částečně uhradil dne 27. 9. 2011 ve výši 20 tis. Kč, čímž L.S. způsobil škodu ve výši nejméně 95.000 Kč,

18. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas hradit své závazky odebral dne 10. 5. 2011 na pobočce spol. XXXXX na Slovensku v XXXXX na ul. XXXXX zboží v hodnotě 150,03 EUR a na pobočce spol. XXXXX na Slovensku v Košicích na ul. XXXXX zboží v hodnotě 3.184,57 EUR, které následně použil při svém podnikání a za odebrané zboží zaplatil pouze dne 28. 9. 2011 částku 700,40 EUR a dne 23. 11. 2011 částku 600 EUR, čímž poškozené společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, způsobil škodu ve výši 1.884,17 EUR, tedy **45.654 Kč**, podle devizového kurzu ČNB ze dne 10. 5. 2011,

19. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas hradit své závazky odebral dne 14. 6. 2011 na pobočce ekonomicky propojené spol. XXXXX na Slovensku v Košicích na ul. XXXXX zboží v hodnotě 2.113,80 EUR, které následně použil při svém podnikání a odebrané zboží nezaplatil ani z části, čímž poškozené společnosti XXXXX XXXXX, se sídlem XXXXX, způsobil škodu ve výši **50.975 Kč**, podle devizového kurzu ČNB ze dne 14. 6. 2011,

20. na základě předchozí e-mailové objednávky odebral od společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, dne 17. 6. 2011 zboží, které je předmětem faktury č. 7011101519, v hodnotě 19.815 Kč, se splatností 16. 8. 2011, které i přes výzvy do současné doby ani částečně nezaplatil, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, způsobil škodu ve výši nejméně 19.815 Kč,

21. jako osoba samostatně výdělečně činná pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze, pod záminkou rozšíření výroby požádal v červnu 2011 M.R., jednajícího za společnost XXXXX, družstvo, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, o půjčku ve výši 1.200.000 Kč, s tím, že tuto společnost XXXXX, družstvo, vrátí ve lhůtě do 31. 1. 2012, na základě čehož došlo k sepsání smlouvy o půjčce a poskytnutí finanční hotovosti ve výši 1.200.000 Kč, a ve dnech 22. 7. 2011 částka 300.000 Kč, 29. 7. 2011 částka 300.000 Kč, 5. 8. 2011 částka 300.000 Kč a 12. 8. 2011 částka 300.000 Kč, byly zaslány prostřednictvím převodu z účtu na účet č. XXXXX, majitele J.Z., načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž společnosti XXXXX, družstvo, způsobil škodu ve výši nejméně 1.200.000 Kč,

22. na základě předchozí e-mailové objednávky odebral od společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, dne 24. 8. 2011 zboží, které je předmětem faktury č. XXXXX, v hodnotě 4.719 Kč, se splatností 23. 9. 2011, za které po opakovaných výzvách uhradil částku ve

výši 3.644 Kč a to dne 28. 3. 2012, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, způsobil škodu ve výši nejméně 1.075 Kč,

23. jako osoba samostatně výdělečně činná pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX v podvodném úmyslu sebe obohatit, pod záminkou zajištění financování svých obchodů v supermarketech, na pokrytí dlouhé doby splatnosti u těchto subjektů, požádal společnost XXXXX, XXXXX, o zálohové proplacení hlavních dílů výroby, na základě čehož společnost XXXXX, XXXXX, uhradila J.Z. prostřednictvím převodu z účtu na účet č. XXXXX, majitele J.Z., dne 23. 9. 2011 částku 312.000 Kč, dne 21. 11. 2011 částku 290.909 Kč dne 5. 12. 2011 částku 517.681 Kč, dne 13. 12. 2011 částku ve výši 193.440 Kč a dne 21. 12. 2011 částku ve výši 94.058 Kč, tedy celkovou částku ve výši 1.408.088 Kč, kdy následně dle dohody došlo ke zhodnocení výrobků ze strany pracovníků společnosti XXXXX, XXXXX, načež si J.Z. převzal takto zhodnocené výrobky, které prodal, peníze užil pro svou potřebu a odebrané zboží, oproti fakturám č. 9745110007 ze dne 15. 11. 2011 na částku 336.000 Kč, č. 9745120006 ze dne 2. 5. 2012 na částku 360.000 Kč, č. 9745120007 ze dne 2. 5. 2012 na částku 576.000 Kč, č. 9745120008 ze dne 2. 5. 2012 na částku 252.000 Kč a č. 9745120009 ze dne 2. 5. 2012 na částku 194.400 Kč, vystaveným ze strany společnosti XXXXX, družstvo, do současné doby ani z části neuhradil, čímž společnosti XXXXX, družstvo, způsobil škodu ve výši nejméně 1.718.400 Kč,

24. dne 21. 11. 2011, ve společnosti XXXXX, a.s., se sídlem XXXXX, v úmyslu sebe obohatit, docílil koupě ojetého osobního motorového vozidla značky Škoda Octavia combi Ambiente 1,9 TDI, VIN: XXXXX, s prodlouženou dobou splatnosti s tím, že byla vystavena dne 21. 11. 2011 faktura č. 101111145 na částku 280.000 Kč se splatností za šest měsíců, tedy dne 21. 5. 2012 s tím, že byla stanovena výhrada vlastnického práva, kdy kupující, tedy osoba J.Z. nabude vlastnického práva až úplným zaplacením kupní ceny, přičemž jmenovaný J.Z. si vozidlo převzal, za toto neuhradil ani z části kupní cenu a toto i přes výhradu vlastnického práva dne 18. 12. 2011, na základě kupní smlouvy ze dne 18. 12. 2011, prodal v Olomouci společnosti XXXXX a.s. za částku 207.800 Kč, čímž způsobil společnosti XXXXX, a.s. škodu ve výši nejméně 280.000 Kč,

25. jako podnikatel - fyzická osoba v podvodném úmyslu u společnosti XXXXX, s.r.o., se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, odebíral zboží a nehradil faktury, ač věděl, že vzhledem ke své tíživé finanční situaci způsobené existencí dalších svých závazků vůči nejméně A.Š. v celkové částce 880.000 Kč a Z.B. v celkové částce 1.988.000 nebude schopen vyfakturované částky zaplatit, přičemž dodavateli zboží společnosti XXXXX, s.r.o., tuto skutečnost zatajil, věděl, že ve lhůtě splatnosti ani později nebude schopen dostát svým závazkům, znal svou dlouhodobě špatnou ekonomickou situaci, věděl i o četných urgencích věřitelů, přesto o tom dodavatele neinformoval a vyvolával v něm dojem solventního podnikatelského subjektu, od něhož, jako od odběratele může za poskytnuté plnění očekávat řádné plnění stanovenou formou a v době splatnosti, tak jak je uvedeno na vystavených fakturách, tímto způsobem jako odběratel:

a) kolem dne 15. 11. 2011 objednal a vyjma platby ve výši 5.200 Kč ze dne 29. 11. 2011 nezaplatil za odebrané elektro zboží vyfakturované fakturou číslo 71112371 vystavenou dne 15. 11. 2011 a splatnou dne 29. 11. 2011 na částku ve výši 12.094 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

b) dne 15. 11. 2011 objednal a nezaplatil za odebrané zboží, a to 6 ks IZZY DTL50-AL a 6 ks AXL DTO50-AL, vyfakturované fakturou číslo 71120473 vystavenou dne 25. 1. 2012 a splatnou dne 8. 2. 2012 na částku ve výši 1.401 Kč,

c) dne 13. 1. 2012 objednal a nezaplatil za odebrané zboží, a to 13 ks zářivkových svítidel DUST VVG PC 2x36W, vyfakturované fakturou číslo 71120188 vystavenou dne 13. 1. 2012 a splatnou dne 12. 2. 2012 na částku ve výši 5.264 Kč,

čímž společnosti XXXXX, s.r.o., se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, způsobil celkovou škodu ve výši **18.769 Kč** (k úhradě zbývá 13.569 Kč),

26. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v lednu 2012 J.K., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 200.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 17. 4. 2012, na základě čehož mu J.K. s důvěrou v jeho tvrzení předal v Prostějově dne 17. 1. 2012 finanční hotovost ve výši 200.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž J.K. způsobil škodu ve výši nejméně 200.000 Kč,

27. jako osoba samostatně výdělečně činná pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v únoru 2012 vedení společnosti XXXXX V.M., se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, o půjčku ve výši 654.000 Kč, s tím, že tuto společnosti XXXXX V.M. vrátí ve lhůtě do 30. 4. 2012, na základě čehož došlo k sepsání smlouvy o půjčce a poskytnutí finanční hotovosti ve výši 654.000 Kč, která byla zaslána prostřednictvím převodu z účtu na účet č. XXXXX, majitele J.Z., načež finanční prostředky použil pro svou potřebu, půjčka byla částečně hrazena zápočty za zboží a společnosti XXXXX V.M. způsobil škodu ve výši nejméně 115.724,20 Kč,

28. začátkem roku 2012 v Prostějově, v podvodném úmyslu sebe obohatit, předstíral před J.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, úmysl a ochotu převodu části svého podílu v jeho obchodě se svítidly v XXXXX na ulici XXXXX, kdy za tímto účelem od ní vylákal finanční hotovost ve výši 300.000 Kč, kterou mu jmenovaná prostřednictvím převodu ze svého účtu na účet č. XXXXX, který jí dal J.Z., převedla dne 6. 2. 2012, přičemž následně k převodu podílu nedošlo, jmenovaný jí předal směnku ze dne 13. 2. 2012, na částku ve výši 318.000 Kč, se splatností dne 1. 5. 2012, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a ani částečně tyto nevrátil, čímž J.V. způsobil škodu ve výši nejméně 300.000 Kč,

29. na základě předchozí e-mailové objednávky odebral od společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, dne 27. 2. 2012 zboží, které je předmětem faktury č. XXXXX, v hodnotě 44.888,50 Kč, se splatností 28. 3. 2012, které i přes výzvy do současné doby ani z části nezaplatil, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, způsobil škodu ve výši nejméně 44.888,50 Kč,

30. jako osoba samostatně výdělečně činná pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v březnu 2012 vedení společnosti XXXXX V.M., se

sídlemXXXXXX, IČ: XXXXX, o půjčku ve výši 654.000 Kč, s tím, že tuto společnosti XXXXX V.M. vrátí ve lhůtě do 31. 5. 2012, na základě čehož došlo k sepsání smlouvy o půjčce a poskytnutí finanční hotovosti ve výši 654.000 Kč, která byla zaslána prostřednictvím převodu z účtu na účet č. XXXXX, majitele J.Z., načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž společnosti XXXXX V.M. způsobil škodu ve výši nejméně 654.000 Kč,

31. jako osoba samostatně výdělečně činná pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v dubnu 2012 vedení společnosti XXXXX V.M. , se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, o půjčku ve výši 500.000 Kč, s tím, že tuto společnosti XXXXX V.M. vrátí ve lhůtě do 30.9.2012, na základě čehož došlo k sepsání smlouvy o půjčce a poskytnutí finanční hotovosti ve výši 500.000 Kč, která byla zaslána prostřednictvím převodu z účtu na účet č. XXXXX, **majitele D.Z.**, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž společnosti XXXXX V.M. způsobil škodu ve výši nejméně 500.000 Kč,

32. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v polovině roku 2012 P.J., nar. XXXXX, o poskytnutí půjčku ve výši 360.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě do 15. 11. 2012, na základě čehož mu jmenovaný půjčil dne 23. 8. 2012 v Prostějově, oproti sepsané smlouvě o půjčce, finanční hotovost ve výši 360.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž P.J.způsobil škodu ve výši 360.000 Kč,

33. jako podnikatel – fyzická osoba v podvodném úmyslu u společnosti XXXXX - XXXXX, IČ: XXXXX, odebíral zboží a služby a nehradil faktury, ač věděl, že vzhledem ke své tíživé finanční situaci způsobené existencí dalších svých závazků vůči nejméně A.Š.v celkové částce 880.000 Kč a Z.B.v celkové částce 1.988.000 Kč nebude schopen vyfakturované částky zaplatit, přičemž dodavateli zboží společnosti XXXXX, s.r.o., tuto skutečnost zatajil, věděl, že ve lhůtě splatnosti ani později nebude schopen dostát svým závazkům, znal svou dlouhodobě špatnou ekonomickou situaci, věděl i o četných urgencích věřitelů, přesto o tom dodavatele neinformoval a vyvolával v něm dojem solventního podnikatelského subjektu, od něhož, jako od odběratele může za poskytnuté plnění očekávat řádné plnění stanovenou formou a v době splatnosti, tak jak je uvedeno na vystavených fakturách, tímto způsobem jako odběratel:

a) kolem 24. 5. 2012 v Olomouci objednal a nezaplatil za odebrané elektro zboží a služby vyfakturované fakturou číslo 2120594 vystavenou dne 30. 5. 2012 a splatnou dne 6. 6. 2012 na částku ve výši 2.938 Kč,

b) kolem 11. 7. 2012 v Olomouci objednal a nezaplatil za odebrané elektro zboží a služby vyfakturované fakturou číslo 2120778 vystavenou dne 11. 7. 2012 a splatnou dne 18. 7. 2012 na částku ve výši 3.544 Kč,

c) kolem dne 31. 8. 2012 v Olomouci objednal a nezaplatil za odebrané elektro zboží a služby vyfakturované fakturou číslo 2121012 vystavenou dne 31. 8. 2012 a splatnou dne 7. 9. 2012 na částku ve výši 3.235 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

d) kolem dne 21. 9. 2012 v Olomouci objednal a nezaplatil za odebrané elektro zboží a služby vyfakturované fakturou číslo 2121117 vystavenou dne 21. 9. 2012 a splatnou dne 28. 9. 2012 na částku ve výši 4.756 Kč,

čímž společnosti XXXXX - XXXXX, IČ: XXXXX způsobil celkovou škodu ve výši 14.473 Kč,

34. jako osoba samostatně výdělečně činná podnikající pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti, schopnosti a ochotě řádně a včas hradit své závazky a schopnosti plnit závazky ze smluvních vztahů přijal dne 20. 6. 2012 od společnosti XXXXX V. M. s.r.o., se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX na svůj účet č. XXXXX vedený u XXXXX platbu za zálohovou fakturu č. 2012110 ve výši 515.212,50, přičemž zástupcům uvedené společnosti tvrdil, že finanční prostředky potřebuje na proplacení zálohy na financování další výroby a za obdrženou zálohu následně dodá hotové výrobky, avšak následně J.Z. dodal poškozené společnosti pouze zboží v hodnotě 182.675 Kč a zbylou část finančních prostředků použil pro svou potřebu, čímž společnosti XXXXX V. M. způsobil škodu ve výši 332.537,50 Kč,

35. ačkoliv si byl vědom svých předchozích závazků, které nebyl schopen řádně a včas splácet přiměl L.Š., nar. XXXXX, aby svým jménem oslovil společnost XXXXX VM, se sídlem XXXXX, a odebral od ní zboží, neboť Z. dlužil této společnosti z předchozích období částku 1.500.000 Kč a společnost by jeho osobě další zboží nedodala, přičemž o této skutečnosti L.Š. ze svého zaměstnání věděl, a i přesto, že měl L.Š. sám u Z. nesplacenou pohledávku ve výši 1.174.000 Kč a věděl, že Z. má vícero věřitelů a nemá dostatek finančních prostředků, aby řádně a včas hradil své závazky, oslovil společnost XXXXX VM a dne 28.8.2012 na základě objednávky, kterou jeho jménem učinil Z., oproti faktuře č. 9121200005 odebral Z. na pobočce společnosti XXXXX v Prostějově zboží v hodnotě 230.092 Kč, a odběr zajistil L.Š. téhož dne podpisem směnečného prohlášení a podpisem blankosměnky na částku 250.058 Kč, i když si byl vědom, že nemá dostatek finančních prostředků, aby mohl v případě neuhrazení zboží směnku uhradit, J.Z. zboží použil při svém podnikání a neuhradil ho ani z části, čímž způsobil poškozené společnosti XXXXX VM škodu ve výši 230.092 Kč,

36. v podvodném úmyslu sebe obohatit odebral dne 11. 9. 2012 v prodejním skladu společnosti XXXXX V. M., se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, ve Valašském Meziříčí zboží specifikované na daňovém dokladu č. 9121200006 v celkové hodnotě 137.912 Kč, se splatností 11. 10. 2012 s tím, že zboží odebral jménem své manželky D.Z., IČ: XXXXX, bez jejího vědomí, přičemž zboží použil pro svou potřebu a za toto ani částečně nezaplatil, čímž společnosti XXXXX V. M. způsobil škodu ve výši nejméně 137.912 Kč,

37. v podvodném úmyslu sebe obohatit odebral dne 14. 9. 2012 v prodejním skladu společnosti XXXXX V. M., se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, v Prostějově zboží specifikované na faktuře – daňovém dokladu č. 9071207232 v celkové hodnotě 2.407 Kč, se splatností 1. 10. 2012, přičemž zboží použil pro svou potřebu a za toto ani částečně nezaplatil, čímž společnosti XXXXX V. M. způsobil škodu ve výši nejméně 2.407 Kč,

38. jako osoba samostatně výdělečně činná podnikající pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti, schopnosti a ochotě řádně

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

a včas hradit své závazky a schopnosti plnit závazky ze smluvních vztahů přijal ve Valašském Meziříčí dne 19. 9. 2012 osobně od společnosti XXXXX V. M., se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, provozní zálohu na úhradu faktur ve výši 50.000 Kč, kterou však nevyúčtoval, použil pro svou potřebu a nevrátil ani z části, čímž společnosti XXXXX V. M. způsobil škodu ve výši 50.000 Kč,

39. dne 9. 1. 2013 na dosud přesně nezjištěném místě v Prostějově s K.B., obchodním zástupcem společnosti XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, uzavřel smlouvu o půjčce číslo 572878854, na jejímž základě mu byla poskytnuta půjčka ve výši 33.000 Kč (po navýšení 60.590 Kč), s tím, že k její úhradě se zavázal v 60 týdenních splátkách po 1.010 Kč, které částečně zaplatil v osmi nepravidelných splátkách v celkové výši 8.529 Kč do dne 12. 4. 2013, kdy půjčku přestal platit úplně, přičemž věděl, že vzhledem ke své tíživé finanční situaci způsobené existencí dalších svých závazků vůči nejméně A.Š.v celkové částce 880.000 Kč, Z.B.v celkové částce 1.988.000 Kč, společnosti XXXXX V.M., , IČ: XXXXX v celkové výši nejméně 1.300.000 Kč, družstvu XXXXX, IČ: 253 44 731 v částce 1.200.000 Kč, společnosti XXXXX, a.s., IČ: XXXXX v částce 280.000 Kč a L.S. v částce 885.000 Kč, nebude schopen jednotlivé splátky hradit, přičemž K.B. tuto skutečnost zatajil, věděl, že ve lhůtě splatnosti ani později nebude schopen dostát svému smluvnímu závazku, znal svou dlouhodobě špatnou ekonomickou situaci, věděl i o četných urgencích věřitelů, přesto o tom ani K.B., ani jiného zástupce společnosti P.F. s.r.o., neinformoval a vyvolal v nich dojem solventního subjektu schopného splátky řádně a včas hradit, čímž společnosti XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ: XXXXX, způsobil škodu ve výši 24.471 Kč,

40. se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v březnu 2013 P.J., nar. XXXXX, o zapůjčení finanční hotovosti 105.000 Kč, přičemž se mělo jednat o krátkodobou půjčku na vykrytí nákupu zboží z Polska, kterou přislíbil vrátit ve lhůtě tří týdnů a dne 15. 3. 2013 převzal J.Z.v přítomnosti L.Š., nar. XXXXX, od poškozeného P.J. v Prostějově částku 105.000 Kč, kterou se na základě uzavřené smlouvy zavázal uhradit do 5. 4. 2013 a za vrácení půjčky se zaručil podpisem na smlouvě i L.Š., i když si byl vědom, že nemá dostatek finančních prostředků, aby mohl v případě nevrácení půjčky směnku uhradit, načež J.Z. použil finanční hotovost pro svoji potřebu a půjčku ani z části nevrátil, čímž P.J. způsobil škodu ve výši 105.000 Kč,

čímž výše uvedeným poškozeným způsobil celkovou škodu ve výši **11 091 407,48 Kč,**

tedy

- sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

III.

obžalování J.Z.

dne 30. 5. 2008 v Prostějově uzavřel s D.Z., nar. XXXXX, a se svým synem M.Z., nar. XXXXX, jako kupujícím, ve smyslu ustanovení § 588 a následující zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013, kupní smlouvu, na jejímž základě mu za kupní cenu ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

3.500.000 Kč prodali budovu č. p. XXXXX a pozemek parc. č. XXXXX - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 369 m², na němž se tato budova nacházela, zapsaných v katastru nemovitostí vedeného u Katastrálního úřadu pro XXXXX kraj, katastrální pracoviště XXXXX, na listu vlastnictví č. XXXXX pro katastrální území XXXXX a obec XXXXX a převedli na kupujícího vlastnické právo k uvedeným nemovitostem, když v daném okamžiku byl obžalovaný J.Z. dlužníkem věřitelů A.Š., nar. XXXXX, se závazkem v celkové výši 880.000 Kč, Z.B., nar. XXXXX, se závazkem ve výši 1.200.000 Kč, a obžalovaná D.Z. byla dlužníkem věřitele A.Š. se závazkem ve výši 200 000 Kč,

finanční prostředky získané z prodeje nemovitostí obžalovaný úmyslně nepoužil k úhradě závazků u svých věřitelů A.Š. a Z.B., nýbrž je dále zcizil jinak, čímž svým věřitelům způsobil obžalovaný škodu ve výši 2 080 000 Kč,

tedy

zcela zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizil část svého majetku a způsobil uvedeným činem značnou škodu,

IV.

obžalovaný J.Z.

jako fyzická osoba podnikající pod jménem J.Z., IČ: XXXXX, s místem podnikání XXXXX, a současně jako plátce DPH s registrací od 1. 1. 1993 a s povinností podávat čtvrtletně daňová přiznání k dani, tedy jako daňový subjekt, DIČ: XXXXX, který byl:

- podle § 35 odst. 6 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, v případě, že účetní záznamy jsou ztracené nebo odcizené, zničené nebo poškozené tak, že tímto poškozením došlo ke změně jejich obsahu, povinen provést opatření k obnovení průkaznosti účetnictví,
- podle § 7 odst. 13 a § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v tehdy účinném znění, povinen vést daňovou evidenci v členění potřebném pro zjištění základu daně a údaje o majetku a závazcích,
- podle § 100 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v tehdy účinném znění, jako plátce DPH povinen vést v evidenci veškeré údaje vztahující se k jeho daňové povinnosti k DPH,
- podle § 39 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v tehdy účinném znění, povinen do 31. 12. 2010 vést evidenci plateb v hotovosti, a
- podle § 97 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v tehdy účinném znění, povinen od 1. 1. 2011 vést evidenci plateb v hotovosti,

v době od 27. 4. 2010, kdy mu měly být v Prostějově na ul. XXXXX odcizena z jeho osobního motorového vozidla zn. Seat Alhambra, RZ: XXXXX, účetní doklady, přehledy a daňová evidence, do 20. 4. 2014, do kdy mohli jeho věřitelé v insolvenčním řízení na základě výzvy soudu uvedené v usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2014, č. j. KSBR XXXXX, kterým byl zjištěn jeho úpadek a na jeho majetek byl prohlášen konkurz, přihlásit své pohledávky,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

neprovedl žádná opatření k obnovení průkaznosti účetnictví a daňové evidence, čímž ohrozil majetková práva svých věřitelů, neboť jim tak znemožnil zjistit stav svého majetku a hospodaření v době, kdy se domáhali uspokojení svých splatných pohledávek v celkové výši 14.779.844,19 Kč v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Brně pod č.j. KSBR XXXXX než byl dne 5. 2. 2015 konkurz na majetek obžalovaného zrušen, přičemž se jednalo o věřitele

Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s., se sídlem Praha 1, Jeruzalémská č. 964/4, IČ: 448 48 943 s pohledávkou ve výši 1.322.587,30 Kč,
 XXXXX ČR, k. s., se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, s pohledávkou ve výši 1.042.859,21 Kč,
 XXXXX, V. M., , se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ: XXXXX, s pohledávkou ve výši 1.654.668,70 Kč,
 XXXXX, se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ XXXXX, s pohledávkou ve výši 3.838,60 Kč,
 J.K., nar. XXXXX, s pohledávkou ve výši 550.833,77 Kč,
 Factoring KB, a.s., se sídlem Praha 5, nám. Junkových č. 2772/1, IČ: 251 48 290, s pohledávkami ve výši 1.654.611,01 Kč a 1.380.557,03 Kč,
 CETELEM ČR, a.s., se sídlem Praha 5, Karla Engliše č. 5/3208, IČ: 250 85 689, s pohledávkou ve výši 112.506 Kč,
 Statutárního města Prostějov, nám. T. G. Masaryka č. 130/14, Prostějov, IČ: 002 88 659, s pohledávkou ve výši 600 Kč,
 Relluum Kirtap, s.r.o., právního nástupce společnosti BRILUM.CZ, s.r.o., se sídlem Brno, Masná č. 27/9, IČ: 262 79 606 s pohledávkou ve výši 33.582,68 Kč,
 XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, s pohledávkou ve výši 15.985,36 Kč,
 Vodafone Czech Republic, a.s., se sídlem Prostějov, ul. Vinohradská č. 167, IČ: 257 88 001, s pohledávkou ve výši 41.643 Kč,
 Secapital S.á.R.L., se sídlem Avenue Charles de Gaulle 2, L - 1653 Lucemburk, Lucembursko, reg. číslo B 108305 s pohledávkou ve výši 46.818,99 Kč,
 CITIBANK PLC, se sídlem North Wall Quay 1, Dublin, Irsko, IČ: 281 98 131, s pohledávkou ve výši 13.824,83 Kč,
 Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, se sídlem Praha 3, ul. Orlická č. 2020/4, IČ: 411 97 518 s pohledávkou ve výši 170.119 Kč,
 XXXXX, se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ: XXXXX, s pohledávkou ve výši 57.837,80 Kč,
 I.M., nar. XXXXX, s pohledávkou ve výši 997.215,10 Kč,
 XXXXX, se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ: XXXXX, s pohledávkou ve výši 88.974,27 Kč,
 Telefónica Czech Republic, a.s., se sídlem Praha, ul. Za Brumlovkou č. 266/2, IČ: 601 93 336 s pohledávkou ve výši 21.508,10 Kč,
 XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ: XXXXX, s pohledávkou ve výši 78.555 Kč,
 L.S., nar. XXXXX, s pohledávkou ve výši 875.000 Kč,
 Z.B., nar. XXXXX, s pohledávkou ve výši 1.000.000 Kč,
 A.Š., nar. XXXXX, s pohledávkou ve výši 800.000 Kč,
 P.J.ml., nar. XXXXX, s pohledávkou ve výši 112.289 Kč,
 P.J.st., nar. XXXXX, bytem Prostějov, ul. XXXXX s pohledávkou ve výši 391.827 Kč,
 Komerční banka, a.s., se sídlem Praha, ul. Na Příkopě č. 969/33, IČ: 453 17 054, s pohledávkou ve výši 866.807,11 Kč,
 XXXXX, s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, s pohledávkou ve výši 16.142 Kč,
 XXXXX, se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ: XXXXX, s pohledávkou ve výši 149.632,81 Kč,
 L.D., nar. XXXXX, s pohledávkou ve výši 31.771 Kč,
 XXXXX, ul. XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX 3, s pohledávkou ve výši 335.619 Kč,
 Finanční úřad pro Olomoucký kraj, ul. Lazecká č. 545/22, Olomouc, IČ: 720 80 043, s pohledávkami ve výši 928.639,21 Kč a 5.400 Kč (pohledávkami jsou doměřené daně, penále a zálohy),

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

současně ohrozil řádné vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009, kdy poté, co dne 21. 6. 2010 u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, Územní pracoviště Prostějov (dále správce daně) podal daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009, a dne 30. 11. 2011 byla tímto správcem daně zahájena daňová kontrola zaměřena na prověření základu daně a daně uvedené v daňovém přiznání, navzdory opakovaným výzvám správce daně, nepředložil mu požadované daňové doklady a to přijaté a vydané faktury, knihu závazků a pohledávek včetně inventarizací, příjmové a výdajové pokladní doklady, pokladní knihy, inventarizaci skladových zásob, bankovní výpisy, evidenci pro daňové účely a peněžní deník roku 2009, v důsledku čehož správce daně musel provádět poměrně rozsáhlé daňové řízení spojené s dokazováním a v návaznosti na to nakonec přistoupit pro absenci daňové evidence ke stanovení výše daňové povinnosti za použití pomůcek podle § 98 odst. 1, 2, 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, kdy takto doměřil daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 ve výši 21.885 Kč, a

ohrozil řádné vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období IV. čtvrtletí roku 2008 až IV. čtvrtletí roku 2009, kdy poté, co u téhož správce daně podal daňová přiznání za tato zdaňovací období, a ve dnech 30. 11. 2011 a 16. 12. 2011 byla správcem daně zahájena daňová kontrola zaměřena na prověření základu daně a daně uvedené v daňových přiznáních, po opakovaných výzvách téhož správce daně mu nepředložil požadované kompletní daňové doklady a to přijaté a vydané faktury, knihu závazků a pohledávek včetně inventarizací, příjmové a výdajové pokladní doklady, pokladní knihy, inventarizaci skladových zásob, bankovní výpisy, evidenci pro daňové účely a peněžní deník roku 2009, když mu předložil pouze peněžní deník za období leden až červen roku 2011 a přijaté a vydané faktury za I. čtvrtletí 2009, které byly pro posouzení základu daně a DPH využitelné jen zčásti, v důsledku čehož správce daně musel provádět poměrně rozsáhlé daňové řízení spojené s dokazováním a v návaznosti na to nakonec přistoupit pro absenci daňové evidence ke stanovení výše daňové povinnosti za použití pomůcek podle § 98 odst. 1, 2, 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, kdy takto doměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období IV. čtvrtletí roku 2008 až IV. čtvrtletí roku 2009 v celkové výši 416.707 Kč,

přičemž obžalovaný ohrozil doměření daně v celkové výši **438 592 Kč**,

tedy

- nevedl účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku a k jejich kontrole, ač je k tomu podle zákona povinen,

V.

obžalovaný J.Z.

dne 8. 7. 2009 na Poděbradově náměstí č. 11-12 v Prostějově, v pobočce Komerční banky, a.s., při sjednávání žádosti o poskytnutí úvěru číslo 0830609010771 na částku 1.800.000 Kč, před E.F., bankovní poradkyní, Komerční banky, a.s., se sídlem Praha 1, ul. Na Příkopě č. 33, IČ: 453 17 054, záměrně nepravdivě uvedl v čestném prohlášení v článku I. pod písm. c), že má zaplacenou sociální a zdravotní pojištění, a v prohlášení o vlastnictví majetku a závazcích v řádcích č. 9, 10 a 11, že má nulové krátkodobé a dlouhodobé závazky, ačkoliv věděl, že ke dni 8. 7. 2009 dlužil Okresní správě sociálního zabezpečení v Prostějově na zálohách na důchodové pojištění a

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

penále částku ve výši nejméně 50.000 Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Územní pracoviště Prostějov, na veřejném zdravotním pojištění částku ve výši 44.615 Kč, a že má splatné závazky nejméně vůči A.Š. v celkové částce 880.000 Kč a Z.B. v celkové částce 1.988.000 Kč, načež bylo jeho žádosti vyhověno a v téže době a na téže místě s ním E.F. uzavřela smlouvu o revolvingovém úvěru číslo 0830609200771, na jejímž základě mu byl poskytnut revolvingový úvěr do výše limitu 1.800.000 Kč, účelově určený na profinancování zásob, s tím, že k úhradě jistiny se zavázal nejprve do dne 30. 6. 2010, a následně do dne 29. 6. 2012 na základě dodatku k citované smlouvě, avšak do dnešní doby byla na poskytnutý úvěr zaplacená celková částka 1.674.290,52 Kč, z čehož 540.290,52 Kč zaplatil J.Z. a 1.134.000 Kč zaplatila Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s., se sídlem Praha 1, ul. Jeruzalémská č. 964/4, IČ: 448 48 943, z titulu bankovní záruky sjednané smlouvou o poskytnutí bankovní záruky (M-záruka s prodloužením doby ručení) za provozní úvěr v Programu Záruka 2009-2159-FE, ze dne 17. 7. 2009, když do dnešní doby zbývá k úhradě jistiny 486.000 Kč, čímž Komerční bance, a.s., se sídlem Praha 1, ul. Na Příkopě č. 33, IČ: 453 17 054, způsobil škodu ve výši **486 000 Kč a Českomoravské záruční a rozvojové bance, a.s. škodu ve výši 1 134 000 Kč,**

tedy

- při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, podstatné údaje zamlčel a způsobil tímto činem značnou škodu,

VI.

obžalovaný J.Z.

dne 8. 7. 2010 na Poděbradově náměstí č. 11-12 v Prostějově, v pobočce Komerční banky, a.s., při sjednávání žádosti o poskytnutí úvěru číslo 0812510010410 na částku 500.000 Kč, před L.R., bankovní poradkyní, Komerční banky, a.s., se sídlem Praha 1, ul. Na Příkopě č. 33, IČ: 453 17 054, záměrně nepravdivě uvedl v čestném prohlášení v článku I. pod písm. c), že má zaplacenou sociální a zdravotní pojištění, a v prohlášení o vlastnictví majetku a závazcích v řádcích č. 9, 10 a 11, že má nulové krátkodobé a dlouhodobé závazky, ačkoliv věděl, že ke dni 8. 7. 2010 dlužil Okresní správě sociálního zabezpečení v Prostějově na zálohách na důchodové pojištění a penále částku ve výši nejméně 50.000 Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Územní pracoviště Prostějov, na veřejném zdravotním pojištění a penále částku ve výši nejméně 63.777 Kč, a že má splatné závazky vůči nejméně A.Š. v celkové částce 880.000 Kč a Z.B. v celkové částce 1.988.000 Kč, L.Š. ve výši 2 348 000 Kč, načež bylo jeho žádosti vyhověno a dne 20. 7. 2010 na téže místě s ním L.R. uzavřela smlouvu o úvěru číslo 0812510200410, na jejímž základě mu byl poskytnut úvěr ve výši 500.000 Kč, účelově určený na profinancování zásob, který uhradil pouze z části ve výši 371.398,70 Kč, když zbylá část úvěru ve výši 224.292,19 Kč, kterou zůstal Komerční bance, a.s., dlužen do doby, než byla uhrazena z výnosu prodeje nemovitostí bankou ohodnocených na 3.500.000 Kč, zapsaných na listu vlastnictví č. 1840 v katastrálním území Prostějov ve prospěch jeho syna M.Z., a zastavených ve prospěch Komerční banky, a.s., na základě ujednání o zajištění úvěru, které bylo součástí smlouvy o úvěru číslo 0812510200410, z důvodu čehož Komerční bance, a.s., škoda nevznikla,

dne 23. 11. 2010 na Hlaváčkově náměstí č. 3 v Prostějově, v pobočce XXXXX, a.s., při sjednávání žádosti o úvěr označené jako „Návrh na uzavření smlouvy o Rychlé půjčce č. 1253160“ na částku 100.000 Kč s měsíční splátkou 2.290 Kč, M.T., pracovníci pobočky XXXXX, a.s., se sídlem XXXXX, ul. XXXXX, IČ: XXXXX, v článku I. odst. 5 písm. c) Smlouvy o Rychlé půjčce, jejíž smluvní podmínky byly součástí návrhu na její uzavření, záměrně nepravdivě uvedl, že má k dispozici dostatečný objem finančních prostředků pro splácení úvěru, ačkoliv věděl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

jeho ekonomická situace je špatná, neboť nebyl dlouhodobě schopen plnit své splatné závazky vůči svým věřitelům a to nejméně A.Š. v celkové částce 880.000 Kč a Z.B. v celkové částce ve výši 1.988.000 Kč, L.Š. ve výši 2 348 000 Kč, J.K. ve výši 105 000 Kč, načež byl jeho návrh na uzavření smlouvy bankou akceptován a ještě téhož dne a na témže místě s ním M.T. uzavřela smlouvu o úvěru označenou jako „Smlouva o půjčce“, na jejímž základě mu byl poskytnut úvěr ve výši 100.000 Kč splatný ke dni 20. 11. 2016, který mu byl převeden na bankovní účet číslo 1014514170/5500, s tím, že k jeho úhradě se zavázal v měsíčních splátkách ve výši 2.290 Kč v počtu 72 splátek, které platil nepravidelně a se zpožděním až do března roku 2013, kdy úvěr přestal platit úplně, na spotřebitelském úvěru zůstala nesplacená jistina a způsobil tím XXXXX, a.s., škodu ve výši **62 698,59 Kč**,

tedy

- při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje, podstatné údaje zamlčel a způsobil uvedeným činem větší škodu,

tím spáchal

- trestný čin podvodu podle § 250 odstavec 1, odstavec 3 písmeno b) trestního zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009 (v bodě I. rozsudku),

- zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku (v bodě II. rozsudku),

- trestný čin poškození věřitele podle § 256 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 trestního zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009 (v bodě III. rozsudku),

- přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odstavec 1 alinea první trestního zákoníku (v bodu IV rozsudku),

- trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odstavec 1, odstavec 4 písmeno b) trestního zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009 (v bodě V. rozsudku),

- přečin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku (v bodě VI. rozsudku),

a za to se mu ukládá

podle § 43 odstavec 1 a § 209 odstavec 5 trestního zákoníku **úhrnný trest odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu podnikání** jako fyzické osoby v oboru zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchodu a maloobchodu, výroba, obchod a služby jinde nezařazené a výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný J.Z. povinen zaplatit poškozeným:

- A.Š., nar. XXXXX, bytem v XXXXX,	700 000 Kč;
- Z.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, adresa pro doručování v XXXXX,	1 000 000 Kč;
- XXXXX, nar. XXXXX, bytem v XXXXX,	500 000 Kč;
- XXXXX XXXXX, akciová společnost, IČ: XXXXX,	109 235, 67 Kč;
- L.S., nar. XXXXX, bytem v XXXXX	595 000 Kč;
- XXXXX XXXXX Slovenská republika,	2 113,80 €;
- XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX	48 778,50 Kč;
- XXXXX, IČ: XXXXX,	3 198 400 Kč;
- XXXXX IČ: XXXXX, Staré Město	13 569 Kč;
- XXXXX V. M. IČ: XXXXX, XXXXX	1 654 668,70 Kč;
- J.V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX	300 000 Kč;
- P.J.st., nar. XXXXX, bytem XXXXX	360 000 Kč;
- XXXXX IČ: XXXXX,	
	14 473 Kč;
- XXXXX, IČ: XXXXX	24 471 Kč;
- P.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX	105 000 Kč;
- XXXXX, IČ: XXXXX,	84 472,32 Kč;
- XXXXX IČ: XXXXX	1 134 000 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškození J.K., P.J., P.F., P.J., XXXXX odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený L.Š., XXXXX, XXXXX odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písmeno a) trestního řádu se obžalovaný J.Z. **z p r o š ť u j e** obžaloby KSZ v Brně sp. zn. 1 KZV 14/2014, podanou na něj pro skutky spočívající v tom, že

bod II. 8. obžaloby

ačkoliv si byl vědom svých závazků z předchozích půjček, které nebyl schopen řádně a včas splácet, přiměl L.Š., nar. XXXXX, aby začátkem roku 2009 oslovil svého známého, J.V., nar. XXXXX, zda by Š. nepůjčil finanční hotovost a ještě se za tuto půjčku osobně zaručil, přičemž peníze by následně předal Z., což Š. učinil, a přestože měl Š. sám u Z. nesplacenou pohledávku ve výši 1.174.000 Kč a věděl, že Z. má vícero věřitelů a nemá dostatek finančních prostředků, aby řádně a včas hradil své závazky, vědomě před V. tyto informace zamlčel a v únoru 2009 ve Valticích od něj převzal částku 480.000 Kč s tím, že se jedná o půjčku pro Š. a následně si v průběhu osmi měsíců vypůjčil další drobné částky ve výši 14.900 Kč za účelem nakoupení blíže nespecifikovaného materiálu, o kterém tvrdil, že jej následně prodá a vydělá na něm takové množství peněz, že poskytnutou půjčku uhradí, kdy půjčky zajistil směnkami na své jméno, i když si byl vědom, že nemá dostatek finančních prostředků, aby mohl v případě nevrácení půjčky směnku uhradit, načež finanční hotovost v plné výši předal J.Z., který ji použil pro svoji potřebu, kdy z celkové částky splatil Š. dne 8. 10. 2009 150.000 Kč a až v průběhu roku 2010 se po několika urgencích přiznal, že peníze předal J.Z. z Prostějova, se kterým se V. osobně setkal a Z. ho ujistil, že mu peníze vrátí a v průběhu let 2010 a 2011 mu Z. osobně splatil částku v celkové 200.000 Kč a následně přestal svůj dluh hradit, čímž způsobil J.V. škodu ve výši 144.900 Kč,

bod II. 13. obžaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

se záměrně nepravdivým tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze požádal v září 2010 J.K., nar. XXXXX, o půjčku ve výši 105.000 Kč, s tím, že tuto mu vrátí ve lhůtě čtyř měsíců, tedy do 7. 2. 2011, na základě čehož mu J.K. s důvěrou v jeho tvrzení předal v Prostějově dne 7. 10. 2010 finanční hotovost ve výši 105.000 Kč, načež finanční prostředky použil pro svou potřebu a půjčku ani částečně nevrátil, čímž J.K. způsobil škodu ve výši nejméně 105.000 Kč,

bod II. 28. obžaloby

ačkoliv si byl vědom svých závazků z předchozích půjček, které nebyl s ohledem na své výdělkové možnosti a finanční situaci schopen řádně a včas splácet přiměl L.Š., nar. XXXXX, aby oslovil svého známého F.L., nar. XXXXX, zda by Š. pro Z. na podnikání nepůjčil finanční hotovost a ještě se za tuto půjčku osobně zaručil, což Š. učinil, a přestože měl Š. sám u Z. nesplacenou pohledávku ve výši 1.174.000 Kč a věděl, že Z. má vícero věřitelů a nemá dostatek finančních prostředků, aby řádně a včas hradil své závazky, vědomě před L. tyto informace zamlčel a dne 29. 11. 2011 od něj ve Slatinicích převzal 200.000 Kč s tím, že se jedná o půjčku pro J. Z. a zajistil ji směnkou na své jméno se splatností 2. 1. 2012, i když si byl vědom, že nemá dostatek finančních prostředků, aby mohl v případě nevrácení půjčky směnku uhradit, načež finanční hotovost v plné výši předal J.Z., který ji použil pro svoji potřebu a půjčku uhradil z části, čímž způsobil F.L. škodu ve výši 165.000 Kč,

bod II. 32. obžaloby

ačkoliv si byl vědom svých závazků z předchozích půjček, které nebyl schopen řádně a včas splácet, přiměl L.Š., nar. XXXXX, aby oslovil svého známého P.Č., nar. XXXXX, zda by L.Š. pro J.Z. nepůjčil finanční hotovost a ještě se za tuto půjčku osobně zaručil, což Š. učinil, a přestože měl Š. sám u Z. nesplacenou pohledávku ve výši 1.174.000 Kč a věděl, že Z. má vícero věřitelů a nemá dostatek finančních prostředků, aby řádně a včas hradil své závazky, oslovil dne 1. 2. 2012 P.Č., zda by jeho osobě půjčil částku 100.000 Kč a v rozporu se skutečností mu řekl, že peníze použije na nákup zboží, které výhodně prodá a peníze mu do 1 měsíce vrátí, s čímž P.Č. souhlasil, a dne 1. 2. 2012 od něj L.Š. v Prostějově převzal finanční hotovost ve výši 100.000 Kč a zajistil ji směnkou na své jméno se splatností 29. 2. 2012, i když si byl vědom, že nemá dostatek finančních prostředků, aby mohl v případě nevrácení půjčky směnku uhradit, načež finanční hotovost v plné výši předal J.Z., který ji použil pro svoji potřebu a půjčku částečně uhradil ve výši 20.000 Kč a L.Š. uhradil 20.000 Kč, čímž způsobil P.Č. škodu ve výši 60.000 Kč,

bod II. 33. obžaloby

ačkoliv si byl vědom svých závazků z předchozích půjček, které nebyl schopen řádně a včas splácet přiměl L.Š., nar. XXXXX, aby oslovil svého známého, J.V., nar. XXXXX, a vypůjčil si od něj finanční hotovost, za kterou by se L.Š. osobně zaručil a finanční prostředky předal Z., což L.Š. učinil, a přestože měl L.Š. sám u Z. nesplacenou pohledávku ve výši 1.174.000 Kč a věděl, že Z. má vícero věřitelů a nemá dostatek finančních prostředků, aby řádně a včas hradil své závazky, oslovil dne 7. 2. 2012 J.V., zda by mu půjčil částku 267.676 Kč a v rozporu se skutečností tvrdil, že peníze použije na koupi bytu, který obratem výhodně prodá v dražbě a peníze vrátí, s čímž J.V. souhlasil a dne 7. 2. 2012 od něj L.Š. v Prostějově převzal finanční hotovost ve výši 267.676 Kč a zajistil ji směnkou na své jméno se splatností 7. 2. 2013, i když si byl vědom, že nemá dostatek finančních prostředků, aby mohl v případě nevrácení půjčky směnku uhradit, načež finanční hotovost v plné výši předal J.Z., který ji použil pro svoji potřebu a půjčku ani z části nevrátil, čímž způsobil J.V. škodu ve výši 267.676 Kč,

ve kterých státní zástupce spatřoval, ve spojení s dalšími skutky, spáchání zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozený J.V. odkazuje se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný Z. před spácháním označených skutků samostatně podnikal v oboru obchodu a výroby elektro zboží, elektro zařízení, se zaměřením na svítidla. Pro tyto účely provozoval obchodní a později výrobní prostory. Z nedostatku vlastních finančních zdrojů opakovaně přistupoval k získání prostředků na podnikání ze zdrojů cizích. V bodu I. dospěl soud k závěru, že obžalovaný J.Z. v době od června 2005 do listopadu 2006 záměrně uvedl poškozené A.Š. a Z.B. v omyl tvrzením o své majetnosti a schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené peníze, zamlčel jim přitom skutečnosti, že v té době již měl jiné závazky vůči jiným věřitelům a půjčil si od jmenovaných poškozených celkem částku 1 180 000 Kč, kterými sebe obohatil a tím způsobil na cizím majetku značnou škodu.
2. V bodu II. obžalovaný obdobně formulovanou žádostí oslovoval další poškozené. Opět je přesvědčoval o své majetnosti, o schopnosti a ochotě řádně a včas vrátit půjčené prostředky a zamlčoval poškozeným, že již má jiné závazky po lhůtě splatnosti nebo už na sebe vzal větší závazky, které nebyl nebo nebude schopen splatit. V této situaci si od poškozených Š., B., L.Š., společnosti XXXXX, J.K., společností XXXXX, XXXXX, poškozené S., společnosti XXXXX, družstva XXXXX, společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, V. M., poškozených V., P.J., společností XXXXX, P.F. a poškozeného P.J. . Obžalovaný si půjčoval finanční hotovost nebo odebíral zboží, za které nezaplatil, pronajímal si nebytové prostory, za které nezaplatil. O získanou částku obžalovaný sebe obohatil a způsobil tím celkovou škodu na majetku poškozených ve výši 11 091 407,48 Kč.
3. V bodu III. soud dospěl k závěru, že obžalovaný společně s manželkou D.Z. jako prodávající uzavřeli se svým synem M.Z. jako kupujícím smlouvu o prodeji nemovitosti, rodinného domu a nemovitostí s ním souvisejících, přesně uvedeného ve výroku rozsudku, převedli na kupujícího syna vlastnické právo k uvedeným nemovitostem, ačkoliv ve stejném okamžiku byl obžalovaný Z. dlužníkem věřitelů Š. a B. v uvedené výši. Finanční prostředky získané z prodeje nemovitosti obžalovaný nepoužil k úhradě existujících závazků u poškozených. Finanční prostředky dále zcizil a způsobil tím věřitelům škodu ve výši 2 080 000 Kč, o které zmařil uspokojení svých věřitelů tím, že zcizil část majetku a způsobil uvedenou škodu.
4. K bodu IV. soud zjistil, že obžalovaný Z. působil jako podnikající fyzická osoba, s identifikačním číslem a místem podnikání. Současně byl registrován plátcem DPH a byl povinen podávat čtvrtletní daňová přiznání k DPH. Z těchto postavení obžalovanému vyplývaly povinnosti z uvedených ustanovení zákona o účetnictví, o daních z příjmu, o dani z přidané hodnoty, o správě daní a poplatku a daňového řádu. Zároveň bylo zjištěno, že obžalovanému měly být dne 27. 4. 2010 odcizeny z osobního motorového vozidla účetní doklady, přehledy a daňové evidence. Obžalovaný v rozporu s povinnostmi z vyjmenovaných ustanovení právních předpisů, od okamžiku odcizení účetních a daňových dokladů a evidencí, do skončení lhůty pro přihlášky

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

věřitelů v insolvenčním řízení, ve kterém byl zjištěn úpadek obžalovaného a na jeho majetek byl prohlášen konkurz, obžalovaný neudělal nic k obnovení průkaznosti účetnictví a daňové evidence, čímž ohrozil majetková práva věřitelů, neboť jim znemožňoval zjistit stav jeho majetku a hospodaření, když se domáhali uspokojení pohledávek v insolvenčním řízení. Přehled věřitelů přihlášených do insolvenčního řízení je ve výroku obsažen. Dále obžalovaný Z. ohrozil řádné vyměření DPFO a DPH za vyjmenovaná období. Finanční úřad v těchto obdobích i obdobích předcházejících samotnému odcizení účetních přehledů, evidencí a dokladů vyzýval obžalovaného k předložení daňových dokladů, přehledů a evidencí, zahájil s obžalovaným jako daňovým subjektem daňové kontroly k prověření základů a výše DPFO a DPH. Obžalovaný finančnímu úřadu požadované doklady nepředložil, takže správce daně musel provádět rozsáhlé daňové řízení spojené s dokazováním. Vzhledem k absenci požadovaných dokladů, musel stanovovat vyšší daňové povinnosti za použití pomůcek na základě daňové kontroly. Tímto ztíženým postupem, doměřil správce daně obžalovanému DPFO a DPH.

5. V bodech V. a VI. obžalovaný v červenci 2009 a v červenci 2010 v Komerční bance žádal o poskytnutí úvěrů na konkrétní částky. Při jednání o těchto úvěrech záměrně nepravdivě uvedl, že má zaplacené sociální a zdravotní pojištění, že má nulové krátkodobé a dlouhodobé závazky, ačkoli věděl o závazku u okresní správy sociálního zabezpečení, u zdravotní pojišťovny, o splatných závazcích vůči věřitelům vyjmenovaných v předchozích bodech rozsudku, na základě čehož byly obžalovanému poskytnuty specifikované úvěry, které obžalovaný buď zcela, nebo zčásti nesplácel a úvěrová částka musela být věřiteli doplacena z různých zajištění. V bodu V. obžalovaný způsobil Komerční bance škodu ve výši 486 000 Kč a Českomoravské záruční a rozvojové bance ve výši 1 134 000 Kč, protože Českomoravská záruční a rozvojová banka ručila Komerční bance za splacení úvěru obžalovaného, který byla nucena po neplacení obžalovaným Komerční bance zaplatit. Podobně obžalovaný uvedl nepravdivé údaje a údaje zamlčel a způsobil tím značnou škodu také v bodu VI. v XXXXX, když v listopadu 2010 požádal o uzavření smlouvy o rychlé půjčce a při sjednávání smluvních podmínek nepravdivě uvedl, že má dostatečný finanční objem finančních prostředků pro splacení úvěru, ačkoliv věděl, že nebyl schopen dlouhodobě plnit své splatné závazky vůči věřitelům vyjmenovaných v předchozích bodech rozsudku a když s ním XXXXX uzavřela smlouvu o úvěru, který se zavázal splácet, platil ho nepravdivě a se zpožděním do roku 2013, kdy přestal platit úplně a způsobil tím XXXXX škodu ve výši 62 698,59 Kč.
6. Majetková podstata vzešlá z podnikání obžalovaného byla řešena v insolvenčním řízení, ve kterém Krajský soud v Brně usnesením ze dne 20. 2. 2014 KSBR XXXXX zjistil úpadek obžalovaného a prohlásil na jeho majetek konkurz. V insolvenčním řízení se několik desítek věřitelů domáhalo svých splatných pohledávek v celkové výši 14 779 844,19 Kč. Insolvenční řízení bylo ukončeno usnesením stejného soudu KSBR XXXXX ze dne 5. 2. 2015, kterým byl konkurz na majetek obžalovaného zrušen pro nedostatek majetku.
7. K tomuto skutkovému závěru soud dospěl na základě následujících důkazů. V bodě I. 1), 2), 3), 4) a 5) a II. 1) u poškozeného A.Š. soud vycházel z výpovědi poškozeného Š. (č. l. 3874-3879) a dále z listinných důkazů, konkrétně z listin předložených poškozeným Š., kopiemi výpisu z katastru nemovitostí týkajících se nemovitosti vlastněné obžalovanými Z. v Prostějově na ul. XXXXX, zejména kupní smlouvou o prodeji nemovitosti obžalovanými jejich synovi M.Z. dne 30. 5. 2008 (č. l. 1158-1160), dále z výzvy poškozeného Š. k úhradě dluhu obžalovanému Z. dne

9. 2. 2012 (č. l. 1070), ze zástavní smlouvy mezi Komerční bankou a obžalovanými o zástavě uvedené nemovitosti 30. 5. 2008 (č. l. 1175-1176), ze zprostředkovatelské smlouvy z 30. 5. 2007 mezi společností XXXX, ve které figuroval věřitel Š., a Z. a z dohody o jejich ukončení (č. l. 1182-1183), z jadra dokladů o pohledávkách poškozeného Š. za obžalovaným Z.a obžalovanou Z.(č. l. 1184-1193), zejména z výdajových pokladních dokladů, listin o uznání dluhu a dohody o splacení směnec a dlužních úpisů shrnujících všechny závazky, které měl obžalovaný Z. u poškozeného Š. a z listin souvisejících s majetkem obžalovaných, zejména týkající se nemovitosti vlastněné obžalovanými v Prostějově na ul. XXXXX, konkrétně z odhadu tržní hodnoty nemovitostí pro XXXXX z roku 2003 předložené poškozeným Š. (č. l. 1207-1220), prodeji nemovitosti M.Z. dalšímu vlastníkovi R. v roce 2014 (č. l. 1233-1236) a zřízením zástavního práva prodávajícím vůči věřiteli R. pro pohledávky za obžalovaným Z.ve výši 1 040 000 Kč a konečně z návrhu na oddlužení po obžalované Z.(č. l. 1237-1249). Svědek Š. předložil smlouvu o výhradním obchodním zastoupení a trestní oznámení podané svědkem na obžalovaného (č. l. 3894-3900).
8. K bodu I. 6) a bodu II. 2), 8), 9), 10) a 11) u poškozeného Z.B. soud vycházel z výpovědi tohoto svědka (č. l. 3879-3883), z listinných důkazů, konkrétně z dlužných úpisů a směnec (č. l. 1266-1274), notářského zápisu s uzavřenou dohodou o narovnání a dohodou o přímé vykonatelnosti ze dne 15. 2. 2015 (č. l. 1275-1279) a z úvodní strany exekučního návrhu (č. l. 1280).
9. V bodu II. 3), 4), 5), 6), 7) soud vycházel z opakovaných výpovědí poškozeného svědka Š. (č. l. 3885-3887 a č. l. 4022-4025) a z listinných důkazů, konkrétně z dokladů o sporu mezi svědkem Š. a společností XXXXX V.M. (č. l. 1496-1523), ze směnec mezi obžalovaným Z.a svědkem Š. (č. l. 1524-1528), z příjmových pokladních dokladů o vratkách půjček mezi obžalovaným Z.a svědkem Š., směnky výstavce svědka Š. a směnečného věřitele Z. (č. l. 1560-1566) a e-mailové zprávy svědka Š. (č. l. 1567-1568).
10. V bodu II. 12) poškozené společnosti XXXXX, a.s. soud vycházel z výpovědi svědka L. (č. l. 1814-1837 a č. l. 3948) a z listinných důkazů, konkrétně kupní smlouvy, faktury, dodacího listu, přihlášky pohledávky do insolvenčního řízení, rozhodčího nálezu, dohody o uznání závazku, exekučního příkazu, e-mailu a komunikace mezi svědkem L. a obžalovaným (č. l. 1769-1785, 1794-1804, 1805-1814, 1822-1837).
11. V bodu II. 13) a 26) soud vycházel z výpovědi svědka J.K. (č. l. 3883-3885) a z listinných důkazů předložených svědkem (č. l. 852-853). Konkrétně se jedná o kopie směnec vystavených obžalovaným Z. na řad poškozeného K., totéž na (č. l. 3820-3824).
12. V bodu II. 14) soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně smlouvy o nájmu nebytových prostor, vystavených faktur, výpisu z knihy vydaných faktur společnosti XXXXX (č. l. 1393-1419), z výpovědi z nájmu a výzvy k zaplacení dlužné částky (č. l. 1432-1467). K tomu přistupuje výpověď svědka R.L.(č. l. 3948, 1420-1424).
13. V bodu II. 15), 18), 19) soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně faktur vystavených společnosti XXXXX obžalovanému Z. (č. l. 1594-1598), z faktur vystavených společností XXXXX XXXXX obžalovanému, z výzev k zaplacení a oznámení o pohledávce (č. l. 1609-1617), z faktur a dodacích listů vystavených společností XXXXX (č. l. 1635-1650). S tím souvisely výpovědi svědků V.R.(č. l. 1599-1623) a svědka D.B. (č. l. 1624-1629).

14. V bodu II. 16) a 17) soud vycházel z výpovědi svědkyně poškozené L. S. (č. l. 3887-3889) a z listinných důkazů, zejména smluv o půjčce mezi poškozenou L.S. a obžalovaným ze dne 7. a 14. 4. 2011 (č. l. 1297-1298).
15. V bodu II. 20), 22) a 29) u poškozené společnosti XXXXX soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně z faktur, dodacích listů, výpisů z bankovního účtu, uznání dluhu a příjmového dokladu (č. l. 1334-1345), vztahující se k závazkům obžalovaného vůči společnosti XXXXX, z kopie knihy faktur společnosti XXXXX (č. l. 1361-1364). Bližší vysvětlení k listinným důkazům podalo svědectví D.O.(č. l. 3948, 1351-1356).
16. V bodu II. 21), 23) a 24) u poškozeného družstva XXXXX soud vycházel z listinných důkazů, především z přehledu spolupráce, smlouvy o půjčce, směnky, výpisu z účtu, zápočtu pohledávek, faktur vystavených obžalovaným družstvu, faktur vystavených družstvem obžalovanému (č. l. 2199-2221). Dále z faktur a kupních smluv mezi společností XXXX a společností XXXXX a z faktur vystavených společností XXXXX obžalovanému Z.(č. l. 2222-2246). Do souvislosti uvedené listinné důkazy uvedla výpověď svědka M.R. (č. l. 3889-3890).
17. V bodu II. 25) týkajících se poškozené společnosti XXXXX, soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně z faktur vystavených společností XXXXX, dodacích listů, přihlášky, upomínek o zaplacení dlužných částek a přihlášky do insolvenčního řízení (č. l. 1841-1858, 1874-1895). Za poškozenou společnost vztah s obžalovaným vysvětlil svědek P.K. (č. l. 3949, 1869-1872).
18. V bodu II. 27), 30), 31), 34), 35), 36), 37) a 38) soud vycházel z listin předložených poškozenou společností XXXXX V.M. (dále jenom „XXXXX“), konkrétně z rámcové kupní smlouvy (č. l. 891-892), z faktur a dodacích listů o dodání zboží společností XXXXX obžalované Z.(č. l. 893-903), ze sdělení společnosti XXXXX (č. l. 907-911) o obrysech jednotlivých vztahů mezi společností a obžalovaným, dále z dokladů o půjčce 654 000 Kč z 1. 3. 2012 (č. l. 910), provozní půjčky 50 000 Kč ze dne 19. 9. 2012 (č. l. 912), výpisu z účtu společnosti XXXXX (č. l. 914), ze smének a směnečných prohlášení vystavených obžalovaným Z. řad společnosti XXXXX (č. l. 917-920), ze smlouvy o půjčce a dodatku ke smlouvě o půjčce (č. l. 921-930), z dodatku k rámcové kupní smlouvě (č. l. 931-937) a z faktur a dodacích listů o dodání zboží obžalovaným společností XXXXX (č. l. 938-1069). Dílčí aspekty vztahu mezi společností XXXXX a obžalovaným Z. vysvětlovali svědkové M.J. (č. l. 3901-3905), M.Š. (č. l. 3905-3906), J.V. (č. l. 3906-3909), D.K.(č. l. 3948, 1119-1124) a J.B.(č. l. 3909-3911). K bodu II. 35) se vztahují také objednávky, dodací listy a faktury o odběru zboží od dodavatele XXXXX VM odběratelem L.Š. (č. l. 3609-3614). Obžalovaný na svou obhajobu předložil kopie e-mailových zpráv a objednávky učiněné společností XXXXX (č. l. 3921-3937).
19. V bodu II. 28) u poškozené J.V. soud vycházel především z její výpovědi (č. l. 3911-3913) a z listinných důkazů, konkrétně ze směnky vystavené obžalovaným na řad poškozené V. (dnes S.) a z výpisu z účtu poškozené u mBank dokládající výběr částky přesně odpovídající výši půjčky poškozené obžalovanému (č. l. 1371-1372). K bodu poškozené V., obecně ke vztahu věřitele k obžalovanému Z. a vztahu mezi obžalovaným Z. a poškozeným Š. vypovídal svědek T.T. (č. l. 4009-4011).
20. V bodu II. 32) u poškozeného P.J. staršího soud vycházel z výpovědi poškozeného (č. l. 3917-3919) a ze smlouvy o půjčce mezi poškozeným a obžalovaným Z.(č. l. 1473-1474).

21. V bodu II. 33) u poškozené společnosti XXXXX, (dále jenom „XXXXX“) soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně z faktur vystavených společností XXXXX, z dodacích listů a upomínek o zaplacení dlužných částek (č. l. 1897-1922) a z výpovědí svědků P.V. (č. l. 3958, 1922-1925) a M. a B. (č. l. 3958, 1929-1932).
22. V bodu II. 39) u poškozené společnosti XXXXX soud vyšel ze zprávy poškozené společnosti, přehledu poskytnutých půjček obžalovanému, smlouvy o půjčce, zákaznické karty, přehledu nedoplatených smluv a doplacených smluv (č. l. 1939-1959) a z výpovědi svědka K.B. (č. l. 3958, 1960-1964).
23. V bodu II. 40) u poškozeného P.J. mladšího soud vycházel především z výpovědi tohoto svědka (č. l. 3958-3960) a z listinných důkazů předložených poškozeným, především ze smlouvy o půjčce (č. l. 1720).
24. V bodu III. soud kromě již zmíněných důkazů, týkajících se pohledávek poškozených Š. a B., vycházel z dalších listinných důkazů, týkajících se koupě a prodeje nemovitostí - budovy č. p. XXXXX a pozemku parc. č. XXXXX, na kterém se uvedená budova nacházela, zapsaných u katastrálního úřadu pro katastrální území Prostějov na listu vlastnictví č. XXXXX, které obžalovaní Z. a Z. prodali a převedli vlastnické právo k nim na syna M. a Z. dne 30. 5. 2008. K tomu sloužily zejména doklady o zcizování této nemovitosti poskytnuté Katastrálním úřadem pro XXXXX kraj (č. l. 2823-2865), o převezech uvedené nemovitosti manžely Z. na jejich syna M. a o převodu stejné nemovitosti z M. a Z. na dalšího vlastníka P.R.. Celé věci se týkaly listinné důkazy zmíněné v části týkající se poškozeného Š., kupní smlouva mezi ze dne 20. 7. 2009 mezi manžely Z. a M.Z. (č. l. 1158-1160), zástavní smlouva o zastavení nemovitosti Z. Komerční bance z 30. 5. 2008 (č. l. 1175-1176), zástavní smlouva, kterou M.Z. zastavil nemovitost věřiteli P.R. (č. l. 1180-1181) a návrhy na vklad vlastnického práva novému vlastníkovi P.R. po prodeji nemovitosti M.Z. (č. l. 1233-1236). K potvrzení pohledávek v té době splatných soud využil výpovědi svědků Š. a B..
25. K bodu IV. soudu jako listinné důkazy sloužily zejména kopie návrhů na zahájení insolvenčního řízení podané Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou (dále jen „ČMRZB“) a Komerční bankou a usnesení o zahájení insolvenčního řízení (č. l. 2885-2914), včetně seznamu přihlášených pohledávek (č. l. 2915-2941), zprávy o hospodářské situaci dlužníka s přílohami, seznam přihlášených pohledávek a dokladů o přímém prodeji skladových zásob (č. l. 2942-2964), konečná zpráva insolvenční správkyne a usnesení o zrušení konkurzu z 5. 2. 2015 (č. l. 2965-2972). Dále soud vycházel z úředního záznamu o odložení trestní věci odcizení věci z vozidla Seat Alhambra dne 27. 4. 2010 (č. l. 2505-2525), podle kterých mělo být obžalovanému uvedeného dne odcizeno v Prostějově osobní vozidlo.
26. K posouzení ohrožení vyměření daně z příjmu fyzických osob a daně z přidané hodnoty za zdaňovací období označená ve výroku rozsudku soud provedl důkazy procházejícími od Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, zprávu o výsledku daňové kontroly DPH (č. l. 2448-2456), přiznání k DPFO obžalovaného za roky 2009 a 2010 a k DPH od I. čtvrtletí 2011 do I. čtvrtletí roku 2013 (č. l. 2458-2474), souhrnné zprávy finančního úřadu k DPFO za roky 2009 a 2011-2015, ve které bylo obžalovanému doměřeno celkem 1 623 347 Kč, k DPH byla doměřena částka 886 566 Kč, což dokládají platební výměry, výkazy nedoplatek, protokoly o ústním jednáním, dodatečné platební výměry, zprávy o daňové kontrole, výzvy k podání přiznání a

úřední záznamy o stanovení daně (č. l. 2269-2316), doklady předložené vymáhacím oddělení daňového správce, zejména výkazy nedoplatků, exekuční příkazy a přihlášky do insolvenčního řízení (č. l. 2317-2368). Úvěrování koupě vozidla společnosti ŠkoFIN (Volkswagen Financial Services) zejména smlouvy o úvěru předávacího protokolu, odstoupení od smlouvy a finančního vyúčtování se týká zpráva uvedené společnosti (č. l. 3681-3685) vztahující se jednak k bodu IV. a také k hodnocení majetkových poměrů obžalovaného.

27. K věci byla rovněž vyslechnuta insolvenční správkyň A.P.(č. l. 3949-3951) a pracovnice správkyň daně svědkyně J.Z.(č. l. 3943-3947) a J.Š.(č. l. 3947-3948).
28. V bodu V. rozsudku soud vycházel z listin poskytnutých Komerční bankou a ČMRZB, zejména zprávy Komerční banky, kopii žádosti o úvěr, smlouvy o revolvingovém úvěru č. 0830609010771 a doprovodných dokumentů ke smlouvě o úvěru, jako souhlasu avalisty, bankovní záruky ČMRZB, dodatku ke smlouvě, dotazníku a historického výpisu úvěru. K úvěru se vázala záruka ČMRZB potvrzená zprávou uvedené banky, smlouvou o bankovní záruce, dodatkem ke smlouvě a bankovním zárukám (č. l. 2530-2559). K úvěru, osobnímu jednání s obžalovaným a postupu banky při uzavírání úvěru vypovídala svědkyně E.F.(č. l. 3958, 2092-2097). Bodu IV. a V. se týká vyjádření poškozené Českomoravské záruční a rozvojové banky a předložených listin (č. l. 3689-3723).
29. V bodu VI. v části týkající se Komerční banky soud vycházel opět z listinných poskytnutých úvěrovou bankou, zejména smlouvu o úvěru č. 0812510010410, žádosti o poskytnutí úvěru, směnky, oznámení, dotazníku, úvěrových podmínek, historického výpisu z úvěrového účtu a všeobecných obchodních podmínek tohoto typu úvěru (č. l. 2028-2078). K uzavírání úvěru vypovídala svědkyně L.R., zaměstnankyně Komerční banky (č. l. 3940-3942).
30. Ve stejném bodu rozsudku, v části týkající se poškozené XXXXX, soud vycházel ze zprávy banky, návrhu na uzavření smlouvy, akceptace návrhu, výzvy k úhradě dlužné částky, prohlášení o splatnosti úvěru, potvrzení o čerpání, žádosti o hypoteční úvěr, výpisu z běžného účtu, přiznání k DPFO za rok 2004 (č. l. 2104-2179), všechny se vztahující ke smlouvě o rychlé půjčce č. 1253160 uzavřené dne 23. 11. 2010 na částku 100 000 Kč. Z listin se ovšem daly vyčíst údaje o dalším úvěrovém angažmá obžalovaného, zejména uzavření dřívější smlouvy o rychlé půjčce v listopadu roku 2005 na částku 121 000 Kč, která byla doplacena v roce 2010, hypotečního úvěru č. 451/008/03 na částku 750 000 Kč dne 12. 11. 2003 (doplačen v červnu 2008 z prodejní ceny nemovitosti) a žádosti o poskytnutí dalšího hypotečního úvěru č. 451/506/05 v květnu roku 2005 na částku 500 000 Kč, která byla bankou odmítnuta. K uzavírání a průběhu úvěru vypovídala svědkyně M.T.(č. l. 3942-3943).
31. Dále uvedené důkazy se týkaly širších okolností okolo obžalovaných. K posouzení vztahu obžalovaného se společností XXXXX jako jednoho významného partnera obžalovaného byla vyslechnuta svědkyně R.K., účetní na pozici saldo konta ve firmě XXXXX ČR (č. l. 3960-3961). K témuž byl vyslechnut také obchodní manažer společnosti XXXXX P.M.(č. l. 4005-4008). Obžalovaný dokládal svou podnikatelskou činnost dokumenty o vztahu se společností XXXXX ČR (č. l. 512-481), konkrétně vydané faktury a dodací listy za období od listopadu 2010 do ledna 2012 (č. l. 581-756), faktury vratek za stejné období (č. l. 757-841), dále hromadné objednávky zboží z listopadu 2010 a podzimu 2011 (č. l. 522-537, 539-580), dohodu o nákupních podmínkách mezi obžalovaným a společností XXXXX ČR (č. l. 513-521). K okolnostem

obchodování obžalovaného se společností XXXXX ČR byla vyžádána také zpráva uvedené společnosti (č. l. 2561-2570), která doložila seznam objednaných položek, přehledových faktur a úhrad faktur a dohoda o podmínkách nákupu s obžalovaným.

32. K hospodářské, majetkové a podnikatelské situace obžalovaného byl vyslechnut svědek I.M. (č. l. 4020-4022).
33. Obžalovaný ke své obhajobě přiložil doklady o vztahu se společností XXXXX (č. l. 318-489), zejména doklady o vratkách zboží společností XXXXX obžalovanému, faktury, které vydal společnosti XXXXX za dodané zboží v letech 2009-2012 (č. l. 324-393, 394-426, 427-468, 469-489).
34. K jednotlivým poškozeným obžalovaný dokládal vratky dříve půjčených částek, a to příjmovými a výdajovými pokladními doklady, konkrétně poškozeným Š., K. a J. (č. l. 497-505).
35. Pro posouzení souvislostí podnikatelské činnosti obžalovaného soud využil k důkazu zpráv jednotlivých obchodních partnerů a věřitelů obžalovaného, konkrétně společnosti CETELEM (č. l. 2584-2639), Statutárního města Prostějov (č. l. 2640-2641), Vodafone Czech Republic (č. l. 2646-2670), společnosti Kruk ČR (č. l. 2671-2698), které byla postoupena pohledávka ze smlouvy o úvěru původně sjednaného obžalovaným u České spořitelny v únoru 2007 na částku 250 000 Kč, společnosti CITIBANK Praha (č. l. 2701-2702), Všeobecné zdravotní pojišťovny o pohledávkách dlužného pojistného na zdravotním pojištění od července roku 2009 (č. l. 2703-2728), společnosti ŠkoFIN o smlouvě o úvěru z 25. 11. 2009, týkající se poskytnutí peněžních prostředků na koupi automobilu a odstoupení společnosti ŠkoFIN od smlouvy v únoru 2013 (č. l. 2729-2767), zprávu společnosti Telefonica o pohledávce z I. čtvrtletí 2012 za obžalovaným (č. l. 2768-2788), z listin poskytnutých svědkem L.D. o pohledávce za obžalovaným ve výši 31 771 Kč (č. l. 2789-2791), zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov, včetně informací o dluhu na penále od roku 2008 a dluhu na pojistném na sociálním zabezpečení od roku 2009, doplněné platebními výměry za roky 2010 a 2012 (č. l. 2792-2816), zprávy Magistrátu města Prostějova s údaji ze živnostenského rejstříku (č. l. 2817-2822). K osudu vozidla Škoda Octavia RZ: 4M8 3057 byla vyžádána zpráva společnosti AAA Auto o jeho prodeji (č. l. 3408-3438). Ze zprávy Okresního soudu v Prostějově lze vyčíst všechna soudní řízení, která jsou vedena s obžalovaným Z. jako účastníkem (č. l. 3452-3477).
36. Shrnutí postupu policejního orgánu při finančním šetření přináší závěrečná zpráva (č. l. 3478-3487). Osobních poměrů obžalovaného a jeho zdravotnímu stavu se týkala zpráva Fakultní nemocnice Olomouc o hospitalizaci obžalovaného v květnu a červnu roku 2015, přibližně po dobu 6 týdnů (č. l. 3489). Pro hodnocení osoby obžalovaných soudu sloužily opisy rejstříku trestů, zprávy o přestupcích (č. l. 3493-3496, 3659-3660), výpis z centrální evidence stíhaných osob (č. l. 3661-3666).
37. Jednotliví poškození znova uplatňovali svůj nárok na náhradu škody a znova dokládali listiny prokazující jejich nároku vůči obžalovanému, konkrétně poškozený Š. (č. l. 3729-3737), B. (č. l. 3738-3747), XXXXX (č. l. 3749-3767), XXXXX (č. l. 3769-3770), L.Š.(č. l. 3771-3776 a poškození J. mladší a starší (č. l. 3784 a 3786). Nároky poškozených a jejich připojení se s těmito nároky v adhezním řízení, včetně kopií dokladů potvrzující jejich nároky vůči obžalovanému vyplývají z listin předložených poškozenou S. (č. l. 3787-3789) a J.K.(č. l. 3790-3793, 3893). Na

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

svou obhajobu obžalovaný předkládal dodací listy, e-mailovou zprávu a dodací listy o dodání zboží společnosti XXXXX a naopak o dodání zboží společností XXXXX obžalovanému Z.(č. l. 3847-3852).

38. Kopie směnek vystavených svědkem Š. na řad obžalovaného, doklady o zaplacení o vratkách půjček podle příjmových pokladních dokladů mezi obžalovaným a svědkem Š. a e-mailová zpráva a přílohy e-mailové zprávy o komunikaci se zástupci společnosti XXXXX ČR na svou obhajobu předložil obžalovaný Z. (č. l. 3994-4004). Originály pokladního dokladu a směnky vystavené na řad Š. a vyjádření společnosti XXXX byly potom provedeny u posledního hlavního líčení (č. l. 4029- 4030, 4031-4032). Originály směnek předložených svědkem Š. při svém posledním výsledku (č. l. 4034-4038).
39. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech. Výpovědi svědků poškozených příp. svědků, až na dále uvedené výjimky, soud považoval za věrohodné důkazy. Svědkové vypovídali před soudem konzistentně s tím, jak se vyjadřovali už v přípravném řízení. Při jejich výsleších soud neshledal žádné zjevné rozpory nebo zřetelné nedostatky v jejich výpovědích. Soud také nezjistil žádné vnější faktory, které by na věrohodnost výpovědi poškozených nebo svědků měly nějaký podstatný vliv. Výpovědi svědků byly zaměřeny na vztahy s obžalovaným Z. obžalovanou Z.. V této oblasti svědkové a poškození vypovídali adekvátně k časovému odstupu, který od projednávaných událostí uplynul. Výpovědi svědků dávaly dostatečně zřetelný obrázek o vztazích mezi poškozenými a obžalovanými, takže výpovědi samostatně, tak potom v celé skupině, soud z tohoto pohledu považoval za věrohodné.
40. Druhou oblastí, ve které soud mohl hodnotit výpovědi svědků, bylo jejich vzájemné porovnání. I v tomto směru výpovědi poškozených a svědků v bodech zařazených do výroku o vině obžalovaného obstály. Soud zaznamenal výraznou podobnost mezi výpověďmi jednotlivých poškozených, věřitelů obžalovaného nebo pracovníků obchodních korporací nebo institucí, které se obžalovaným přišli do styku. Ve výpovědích poškozených a svědků soud nezaznamenal žádné tendence k očerňování obžalovaného, k přibarvování výpovědi, k nadsazování nebo obecně jakémukoliv zkreslování výpovědi v neprospěch obžalovaného. Jen těžko si lze představit, že by tolik poškozených velmi podobně líčilo počinání obžalovaného a všichni poškození a svědkové se proti obžalovanému jakoby spikli jen proto, aby mu v soudním řízení uškodili. Podobnosti bylo možné vidět jak ve výpovědích poškozených – věřitelů, fyzických osob, u kterých obžalovaný realizoval své půjčky, tak u zaměstnanců obchodních korporací nebo institucí, které měly co dočinění s úvěry, které obžalovaný získával. Také toto srovnání vedlo soud k závěru, že z výpovědí poškozených a svědků je možné vycházet jako z věrohodných důkazů. Obžalovaný vystupoval sebevědomě a přesvědčivě. Zpravidla přicházel už s žádostí nebo představou, jak bude s penězi od poškozených nakládat. Nepřipouštěl jakékoliv pochybnosti o své majetkové nebo výdělkové situaci. Zcela vážně všem tvrdil, navzdory objektivní situaci, že všechny půjčky, úvěry, závazky, dluhy zaplatí. K tomu prezentoval „jistotu“ v podobě např. nemovitého majetku, který byl už zastaven ve prospěch banky, obchodního majetku, skladových zásob, smluv s velkými obchodními partnery apod. i když se všechny „jistoty“ časem ukázaly jako pofiderní a ve svém souhrnu, už od počátku podvodné a nedostatečné. Na tom se prakticky všechny výpovědi poškozených shodovaly.

41. Do třetice soud porovnával výpovědi svědků s ostatními provedenými důkazy, zejména s listinnými důkazy. V tomto srovnání musel soud konstatovat, že výpovědi svědků odpovídají tomu (opět s výjimkami uvedenými dále), jak se vztahy mezi poškozenými a obžalovaným jeví z listinných důkazů. Obsah listinných důkazů odpovídal tomu, co o vztazích vypovídali jednotliví poškození a svědkové. I tato souhra mezi různými typy důkazů vedla soud k přesvědčení, že na výpovědi poškozených a svědků je možné se v závěrečném úsudku spolehnout.
42. Obdobně soud hodnotil listinné důkazy. V tomto směru soud nezaznamenal, kromě dále uvedených výjimek, žádné výrazné nesrovnalosti nebo rozpory mezi provedenými důkazy. Vždy bylo u důkazů, které soud považoval za věrohodné, zřejmé, z jakého zdroje pocházejí, kdo je předložil, od které fyzické nebo právnické osoby pocházejí, jak byly získány pro trestní řízení, jaký je jejich obsah, co znamenají pro danou věc a kromě vyslovených výjimek, které obžalovaný uplatnil v rámci obhajoby, obžalovaný v drtivé většině s vlastním obsahem výpovědi svědků i s obsahem listinných důkazů, souhlasil. Proto soud nabyl přesvědčení, že na drtivou většinu listinných důkazů je možné se spolehnout.
43. Pokud soud hodnotil listinné důkazy a výpovědi osob odděleně, tak tím spíš v jejich souhrnu soud mohl dospět k závěru, že všechny zmíněné dávají dostatečný podklad k výročkám o vině, neboť výpovědi svědků jsou v souladu s listinnými důkazy, tyto zdroje důkazů se navzájem podporují a doplňují. V takovém případě soud už neviděl žádné důvody, proč by měl provedené důkazy zpochybňovat.
44. K duševnímu stavu obžalovaného soud nemohl použít jako důkaz znalecký posudek z oboru zdravotnictví, protože nebyl proveden v hlavním líčení pro nesouhlas s jeho přechtením znaleckého posudku (č. l. 3845). Pro soud byla úplně dostačující vlastní zkušenost s obžalovaným. Obžalovaný je inteligentní, velmi dobře orientovaný, výmluvný a přesvědčivý člověk, který si velmi dobře pamatuje všechny okolnosti svého podnikání od roku 2004. Dokáže je velmi dobře seřadit chronologicky i věcně, dokáže velmi dobře propojit oblasti svého podnikání a předkládat je k posouzení. Velmi obsáhle se vyjadřoval k řadě okolností svého podnikání i k řadě okolností, které jsou mu kladeny za vinu. Už jenom z vlastního vystupování obžalovaného před soudem u hlavního líčení nevznikly vůbec žádné pochybnosti o jeho přičetnosti. Obdobný obrázek vyplýval i z výpovědi jednotlivých svědků, kteří podobně líčili obžalovaného jako aktivního, orientovaného a inteligentního člověka, který dokázal velmi přesvědčivě předkládat své záměry a činnosti. Takže toto hodnocení lze vztáhnout nejenom na dobu probíhajícího trestního řízení a řízení před soudem, ale také na celou dobu, ve které se rozkládají jednotlivé skutky kladené obžalovanému za vinu. Ani v tomto období tedy soudu nevznikly žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný byl v té době přičetný.
45. Obhajoba obžalovaného spočívala ve zpochybňování výpovědi poškozených věřitelů. S výjimkou svědka Š., u ostatních svědků soud konstatoval, že výpovědi těchto svědků věřitelů považuje za věrohodné důkazy, které v potřebných obrysech vykreslily vztah poškozených k obžalovanému, k půjčeným částkám a k průběhu z věřitelského vztahu k obžalovanému Z.. Kromě toho, že jsou si výpovědi poškozených podobné, jsou také podpořeny listinnými důkazy.
46. U prvního z věřitelů poškozeného A.Š., který půjčoval obžalovanému (I. 1), 2), 3), 4) a 5) a II. 1) se obhajoba domnívala, že se obžalovaný nemohl dopustit podvodného jednání, neboť poškozený věřitel Š. věděl, že obžalovaný v dané době disponoval nemovitým majetkem, který

převyšoval výši pohledávky poškozeného Š.. Svědek Š. potvrdil výši svých pohledávek za obžalovaným a kolik a kdy obžalovanému půjčil, jak to souhlasilo s listinnými důkazy. Především svědek vyvrátil obhajobu obžalovaného, že by se jakýmsi způsobem touto půjčkou snažil o zhodnocení svých prostředků. Poškozený Š. trval na tom, že obžalovaným půjčoval na rekonstrukci domu. Poškozený věděl, že obžalovaní jsou majitelé nemovitosti a s tímto vědomím také obžalovaným první částku půjčil. Tím také vyvrátil, že by obžalovanému půjčoval na podnikání. Splátky dluhu měla proběhnout tak, že obžalovaní Z. prostřednictvím realitní společnosti poškozeného prodají danou nemovitost a z kupní ceny bude uhrazena dlužná částka. Poté následovaly další půjčené částky, stále podle poškozeného určené na rekonstrukci nebo opravu nemovitosti. Poškozený stále věřil, že půjčené částky budou moci být vráceny z pozdějšího prodeje nemovitosti. Kromě osobních půjček, které obžalovaným Z. poskytl svědek Š., měli půjčené další částky, kterou měla obžalovaným půjčit právnická osoba 1. XXXX+, které ani nejsou uvedeny v obžalobě. K zamyšlenému prodeji nemovitosti nedošlo. Obžalovaný půjčené částky nevrátil. Poškozený připustil, že dlužné částky po určitou dobu nevymáhal, protože mu obžalovaný nabízel možnosti společného podnikání, konkrétně ve firmě XXXX. Ani tato spolupráce nedopadlo ke spokojenosti účastníků pro nesrovnalosti týkající se výběru peněžních prostředků z bankovního účtu uvedené společnosti a faktury, kterou měla poškozená 1. XXXX+ proplácet faktoringové společnosti. Poté se rozhodl poškozený Š. vymáhat i pohledávky, které předtím obžalovanému svěřil osobně. Dále se svědek vyjádřil k uznání dluhu sepsané s obžalovaným. Další prodlevy vymáháním pohledávek svědek vysvětlil tím, že mu obžalovaným sliboval, že mu bude dlužné částky splácet z navázané spolupráce se společností XXXXX. K prodeji nemovitosti nedošlo také z toho důvodu, že dříve, než k ní mohlo dojít, zjistil poškozený Š., že vlastnictví nemovitosti již bylo převedeno na syna obžalovaných. Poškozený potvrdil, že mu byla vrácena pouze částka 180 000 Kč, žádné jiné částky vráceny nebyly. Svědek také vyvrátil, že by mu obžalovaný vyplácel jakýsi měsíční úroky nebo zhodnocení. Svědek také uvedl, že nevěděl o jiných věřitelích obžalovaného ani o závazcích, které měl obžalovaný vůči jiným věřitelům.

47. Obdobně se obžalovaný hájil u poškozeného Z.B. (I. 6) a II. 2), 8), 9), 10) a 11). I v tomto případě je obhajoba vyvrácena právě výpovědí poškozeného. Poškozený jednak uvedl, že mu obžalovaný nesdělil nic o jiných věřitelích nebo o svých tehdejších závazcích. Poškozený podal přehled o počtu a výši půjček, které obžalovanému poskytl. Také v tomto případě poškozený popsal, že ho obžalovaný Z. ubezpečoval, že mu půjčené částky vrátí z podnikatelské činnosti. Když se poškozený začal detailněji zajímat o majetek obžalovaného, zjistil, že nemovitosti obžalovaného byly převedeny na jeho syna a že jsou proti obžalovanému vedeny exekuční řízení a nemá žádný cenný majetek. Poškozený také vyloučil, že by mu obžalovaný průběžně vyplácel nějaké zhodnocení nebo úroky z půjčených částek. Celkové zhodnocení mělo přijít až s vrácením celé částky z dílčích záměrů obžalovaného. Celková dlužná částka byla shrnuta v uznání závazku resp. v dohodě o narovnání. Z této částky zaplatil obžalovaný pouze 50 000 Kč, ve zbytku obžalovaný nevrátil nic. Poškozený B. potvrdil, že kromě pohledávek, který měl za obžalovaným sám, sehnal obžalovanému možnost půjček u dalších věřitelů (S., Š., B., L., L.). Poškozený ale trval na tom, že půjčky těchto věřitelů byly vedeny samostatně a nebyly zahrnuty ve směnkách a dohodě o narovnání s poškozeným B., to jsou pouze pohledávky samotného poškozeného.

48. Ne zcela jednoznačnou situaci dokazování ukázalo u poškozeného L.Š. (II. 3), 4), 5), 6), 7). To je výjimka zmíněná v dřívější části rozsudku, u které soud viděl určité nejasnosti ve výpovědi poškozeného a musel se zabývat všemi skutečnostmi, které vyplynuly z Provedené ho dokazování. Základ obhajoby obžalovaného Z. spočíval v tom, že poškozenému Š. nic nedluží, naopak poškozený Š. dluží obžalovanému. Obžalovaný popisoval podrobnosti vztahu s poškozeným Š.. Zároveň potvrdil, že částky uvedené v obžalobě, si od poškozeného Š. skutečně půjčil za různým účelem. Bránil se ovšem tím, že poškozený Š. věděl o závazcích, které měl obžalovaný v té době vůči např. věřitelům Š. a B., a že nikdy dlužné částky po obžalovaném nevymáhal. Naopak obžalovaný dodával, sám poškozenému Š. půjčoval jiné částky a předkládal o tom doklady.
49. Svědek Š. rovněž popsal, že s obžalovaným spolupracoval. Do rozvoje firmy XXXX investoval určité částky, jak byly vyčísleny na dokladech odpovídajícím bodům v obžalobě. Vysloveně tvrdil, že obžalovanému předal v hotovosti částky, jak byly uvedeny na směnkách. S jedinou výjimkou u částky 108 000 Kč, které byly obžalovaným vyplaceny a poškozenému Š. vráceny. Shodli se tedy s obžalovaným, že uvedené částky poškozený Š. skutečně obžalovanému půjčil.
50. Poškozený Š. se také vyjadřoval ke směnce na částku 650 000 Kč (č. l. 1566) u které řekl, že směnku nikdy nepodepsal a částku nepřevzal. Rovněž se vyjádřil k příjmovým pokladním dokladům (č. l. 1560-1564), podle kterých měl převzít od obžalovaného Z. částky ke splácení půjček osobám, které jsou na dokladech označeny. Vzhledem k předkládaným listinným důkazům soud znovu předvolal k výslechu poškozeného Š., aby se k nim soustředěně vyjádřil (č. l. 4021, 4022-4025, 4042-4043). Ke směnkám, které předložil obžalovaný na částky 700 000 Kč a 800 000 Kč (č. l. 3994), poškozený Š. řekl, že takové směnky zrcadlově vystavil poškozený Š. obžalovanému a naopak obžalovaný Z. poškozenému Š.. Poškozený dokonce tvrdil, že zrcadlově vystavené směnky má stále k dispozici. K jejich předložení byl soudem vyzván u dalšího hlavního líčení, kdy při výslechu sdělil, že originály smenek už nemá k dispozici. Zároveň poškozený Š. předložil jiné směnky, které měl vystavit obžalovaný Z. na řad svědka Š. (č. l. 4034a-4037). U příjmových pokladních dokladů (č. l. 3995, 1560-1564) poškozený trval na výpovědi, že šlo o splátky půjček jiným věřitelům (K., L., L., L.).
51. Vyjmenované důkazy soud vyhodnotil tak, že obžalovaný Z. i poškození Š. přistupovali k vystavování dokladů o vzájemných pohledávkách a závazcích velmi svobodnomyslně. U obou se vyskytly doklady, o kterých tvrdili, že je nepodepsali nebo nevystavili. Svědčilo to o vzájemných mnohohrstevných vztazích. Ani po výslechu obžalovaného, a opětovném výslechu poškozeného Š., nebylo možné udělat jednoznačný přehled, jaké je celkové saldo pohledávek a závazků mezi obžalovaným a poškozeným. Každopádně u pohledávek, které byly uvedeny v obžalobě a které soud převzal do výroku rozsudku, se obžalovaný Z. a poškozený Š. shodli, že tyto částky skutečně obžalovaný od poškozeného převzal, potvrzovaly to zmíněné listinné důkazy, z těchto listin soud neměl pochybnosti o existenci o závazků obžalovaného a jejich získání na úkor poškozeného v uvedené době podvodným způsobem. Závazky obžalovaného Z. poškozeným Š. pro účely trestněprávní kvalifikace soud považoval za prokázané.
52. Košaté stavy pohledávek a závazků mezi obžalovaným Z. a poškozeným Š. však vedly k tomu, že v adhezním řízení soud nemohl rozhodnout o uplatněném nároku na náhradu škody poškozeného Š., neboť mezi nimi evidentně byla celá řada dalších pohledávek a závazků, kde se

ani po provedení všech listinných důkazů nepodařilo jednoznačně uzavřít, jestli škoda způsobená poškozenému Š. nebyla uhrazena jinými závazky, které měl poškozený Š. u obžalovaného Z.. To se projevilo až v adhezním výroku. Ve výroku o vině soud považoval v bodech, které jsou uvedeny v rozsudku, situaci za dostatečně objasněnou.

53. V bodu II. 12) u poškozené společnosti XXXXX obžalovaný přiznal, že zboží od uvedené společnosti objednal a zapracoval ho do zboží, které později dodal do společnosti XXXXX. V tomto bodě se výpověď obžalovaného shodla se svědectvím svědka L. a listinnými důkazy předloženými společností XXXXX. Nebylo pochyb, že závazek obžalovaného v tomto bodě vzniknul. Na svou obranu obžalovaný uváděl, že nemohl společnosti XXXXX zaplatit poté, co mu XXXXX většinu zboží vrátil. O podvodném úmyslu u tohoto bodu svědčilo, že obžalovaný už době vzniku závazku u společnosti XXXXX měl vícero nesplacených závazků, a jeho podnikatelská situace neumožňovala, aby dostal všem svým závazkům. Přesto si u firmy XXXXX objednal zboží, nezaplatil a tak vznikl jeho dluh. K obhajobě obžalovaného ohledně vztahu se společností XXXXX se soud vyjádří souborně, protože tuto obhajobu uplatnil u více bodů obžaloby.
54. V bodu II. 13), 26) u poškozeného J.K. obžalovaný potvrdil, že částky uvedené v obžalobě souhlasily. Na obhajobu řekl, že pouze částka 300 000 Kč byla určena pro něj, ve zbytku byly částky určeny pro poškozeného Š.. Sám ale připustil, že směnky podepisoval a poškozený Š. je na nich uvedený pouze jako aval. Obžalovaný také přiznal, že s poškozeným K. skutečně jednal. Navíc obžalovaný tvrdil, že částku, kterou skutečně od poškozeného K. převzal, poškozenému také vrátil, resp. předal ji Š., který ji měl poškozenému K. vrátit. Tuto obhajobu soud považoval za vyvrácenou na základě výpovědi svědka K., který sdělil, že skutečně peníze půjčoval obžalovanému Z. přes svědka Š., půjčku si nechal potvrdit směnkou a tu avalovat Š.. Později stejným způsobem půjčil obžalovanému Z. další sumu, celkem mělo jít o částku 605 000 Kč. Svědek potvrdil, že ze začátku jednal se Š., celé jednání se dovršilo až s obžalovaným Z., který svědkovi podepsal směnku. Část peněz svědek předal přímo obžalovanému, část peněz svědkovi Š.. Kdyby mezi nimi byl nějaký nesoulad, jistě by se obžalovaný ohradil, aby si příště znovu půjčoval u svědka K.. Obžalovaný Z. neseznámil svědka se svou hospodářskou nebo majetkovou situací, nesdělil poškozenému K., že má jiné věřitele, jejichž pohledávky nebyl schopen splácet. Dále se svědek vyjadřoval k výzvě na zaplacení pohledávky a k jejímu vymáhání. Důvod, proč poškozený K. vymáhal pohledávky po Š., byl ten, že za obžalovaným už stála celá řada věřitelů. Na závěr poškozený K. potvrdil, že z půjčených částek uvedených v rozsudku mu žádná část vrácena nebyla, ani Z.Š.. Na základě této výpovědi a souladu s listinnými důkazy (č. l. 852-853), byla obhajoba obžalovaného vyvrácena a soud tyto body zařadil do odsuzující části rozsudku.
55. V bodu II. 14) u poškozené společnosti XXXXX obžalovaný Z. uplatnil obhajobu, že platil nájem sice se zpožděním, ale po celou dobu. Dlužná částka vznikla za dobu, když už v prostorách jeho společnost nebo jeho podnikatelské aktivity prakticky nebyly. Navíc za dobu, kdy pronajímatel měl klíče od pronajímaných prostor, došlo k velkému úbytku uskladněného zboží. Tato obhajoba je rozporná už sama o sobě, když obžalovaný tvrdí, že nájem vznikl za dobu, kdy prostory nevyužívali a na druhou stranu tvrdí, že v době, kdy měl pronajímatel k dispozici klíče, bylo v prostorách uskladněno nějaké zboží, které mělo obžalovanému později chybět. Už to by naopak svědčilo, že obžalovaný prostory využíval minimálně k uskladnění zboží. Navíc je obhajoba vyvrácena souhrou výpovědi svědka L. a uvedenými listinnými důkazy. Soud o nich

neměl pochybnosti, navíc za situace, když obžalovaný tvrdil, že si skutečně od poškozené společnosti prostory pronajmul, tyto využíval a rozporoval pouze jejich výši resp. dobu využívání těchto prostor. Listinnými důkazy bylo dokumentováno trvání nájemního vztahu a tedy i výše pohledávky za obžalovaným, jak je to uvedeno ve výčtové části odůvodnění. Proto soud považuje obhajobu obžalovaného v této části za vyvrácenou. O podvodném jednání při pronajímání prostor, jako v předchozích bodech svědčila skutečnost, že obžalovaný vstupoval do vztahu s pronajímatelem už s řadou předchozích závazků, které nebyl schopen splatit a ani jeho podnikatelská činnost do budoucna nebyla stavu tento stav zvrátit.

56. V bodu II. 15), 18) a 19) obžalovaný potvrdil, že se společnostmi XXXXX a XXXXX byl v obchodních vztazích. Od těchto společností odebíral zboží, za které nezaplatil. Pouze se dovolával toho, že existovala jakási domluva, že tyto společnosti měly odebírat jiné zboží od obžalovaného, které ovšem neodebraly, protože se jim nehodilo a obžalovaný v platební neschopnosti už nebyl schopen své závazky u těchto společností zaplatit. Toto do jisté míry přiznání obžalovaného koresponduje s listinnými důkazy a s výpověďmi svědků R. a B.. Už z vlastní výpovědi obžalovaného vyplývá, že zboží od těchto společností odebíral v neřešitelné platební neschopnosti. Zatím co poškozené společnosti jednoznačně prokázaly své pohledávky fakturami, výzvami, oznámení o pohledávce, dodacími listy, obžalovaný neměl žádný doklad, který by měl dokladovat nějakou jinou vzájemnou pohledávku za těmito společnostmi. Soud tedy neměl pochybnosti o zařazení těchto bodů do výroku o vině obžalovaného.

57. V bodech II. 16) a 17) u poškozené L.S. obžalovaný uplatnil obhajobu spočívající v tom, že od poškozené S. nikdy žádné peníze nepřevzal. Na vysvětlenou ovšem doplnil, že poškozenou S. s ním seznámil B., stejný svědek byl přítomen, když se obžalovaný setkal s poškozenou S. a podepsal s ní smlouvu o půjčce. Půjčka od poškozené S. měla být součástí peněz, které si obžalovaný Z. původně půjčoval od poškozeného B.. K témuž se vyjádřila svědkyně S. (č. l. 3887-3889), která potvrdila, že obžalovanému Z. půjčovala peníze, seznámila se s ním prostřednictvím poškozeného B.. Obžalovanému půjčovala peníze zprvu bez potvrzení a v roce 2011 sepsali smlouvu o půjčené částce. Smlouva o půjčce vyjadřovala shrnutí všech předchozích půjčených částek. Smlouvu o půjčce dokonce vytvořil přímo obžalovaný Z.. K vráceným půjčkám poškozená řekla, že obžalovaný nepravidelně určité částky vracel, ovšem vzápětí si další půjčky od poškozené bral. Jednorázově nebo v celku nikdy poškozené nevrátil částku 260 000 Kč. Nakonec se poškozená ustálila na tom, že z první částky jí obžalovaný nevrátil nic, z druhé půjčené částky 115 000 Kč jí vrátil 20 000 Kč. Obžalovaný poškozenou neseznámil se svou hospodářskou a podnikatelskou situací, nesdělil jí, že má jiné věřitele, kterým závazky nesplácí. Na tomto místě se ještě patří připomenout výpověď svědka B., který na dotaz obžalovaného řekl, že prostřednictvím poškozeného B. půjčovali další lidé (C., Š., B., L., L.), přičemž tyto částky jsou odlišné od těch, které obžalovanému Z. půjčil sám poškozený B.. Výpovědi zúčastněných osob ve svém jádru nejsou odlišné, obžalovaný přiznal, že si půjčil od poškozené S., ať už na to měl jakýkoliv podíl B.. Jasným důkazem jsou smlouvy o půjčce (č. l. 1297-1298), které dokonce formuloval obžalovaný Z., které potvrdily vznik závazků obžalovaného v uvedené výši u poškozené S.. Od toho se odvíjel další osud závazku, poškozená S. jednoznačně říkala, že z první částky jí obžalovaný nevrátil vůbec nic a z druhé pouze částku 20 000 Kč. Na tento závěr se soud mohl spolehnout, protože jiných důkazů k tomu nebylo.

58. V bodech II. 20), 22), 29) u poškozené obchodní korporace XXXXX se obžalovaný hájil tím, že původně mu firma XXXXX dodala zboží ke komisnímu prodeji. Společnost XXXXX měl zboží fakturovat až poté, co by ho obžalovaným prodal. Později došlo ke změně, všechno dodané zboží vyfakturovali, ale mělo být spláceno podobným způsobem. Obžalovaný na to přistoupil, dodavatel mu zboží vystavil tři faktury, jak jsou uvedeny v dílčích bodech. Obžalovaný se domníval, že nebude splácet všechno zboží, ale pouze to, které bylo prodáno. Sám připustil, že poškozená společnost XXXXX po něm zaplacení fakturované částky vymáhala i prostřednictvím vymáhací společnosti. Obžalovaný za zboží nezaplatil, protože na něj neměl peníze, byl v platební neschopnosti po neúspěchu obchodního vztahu se společností XXXXX. Obchodní vztahy obžalovaného se společností XXXXX jednoznačně popisovaly listinné důkazy. Celkový obrázek věci dodala výpověď svědka D.O.. Z důkazů bylo zřejmé, že zboží bylo dodáno společností XXXXX obžalovanému s jednoznačným splatností na základě objednávek obžalovaného, bez známek nějaké korigující domluvy, že zboží bude zapláceno až po jeho prodeji. Výše závazku byla navíc stvrzena uznáním dluhu a dohodě o jeho splacení. Soud tedy neměl pochybnosti o samotném závazku. K podvodnému jednání obžalovaného bylo možné připomenout část jeho vlastní výpovědi, kdy říkal, že odebíral zboží od společnosti XXXXX za situace, kdy byl v platební neschopnosti po neúspěchu dřívějšího podnikatelského plánu. Nepochybně se nacházel v situaci, ve které nebyl schopen již při odběru zboží předpokládat, že za zboží nebude schopen zaplatit. Opět i zde platí, že ani v tomto případě obžalovaný nesdělil, že už má řádu nesplacených závazků u předchozích věřitelů Proto i tyto body soud zařadil do odsuzující části rozsudku.
59. K bodu II. 21), 23) u poškozeného družstva XXXXX obžalovaný Z. uplatnil obhajobu, že poškozené družstvo a jeho zástupce svědek R. věděli o jeho situaci s vrácením zboží ze společnosti XXXXX a o jeho platební neschopnosti. Obžalovaný přiznal, že se s poškozeným družstvem domluvili na půjčkách, jejichž splacení mělo být zajištěno zastavením zboží umístěným ve skladu XXXX. Obžalovaný nebyl schopen vysvětlit, zda na tyto půjčky něco vrátil, nebo zda byly jeho závazky uhrazeny dodáním zastaveného zboží. Později potvrdil, že XXXXX obžalovanému půjčila částku 1 200 000 Kč. Za tuto částku obžalovaný nakoupil materiál, který zpracovala nebo zhodnotila XXXX a obžalovaný zboží pak prodal. Obžalovaný se domníval, že vzhledem k tomu, že prodal materiál poškozenému družstvu a družstvo vystavovalo faktury po zhodnocení materiálu a zkompletování zboží ve vyšší částce, obžalovaný jim fakticky dlužil jenom za rozdíl za práci, kterou družstvo na zboží vykonalo.
60. Obhajobu v tomto případě vyvrací listinné důkazy předložené poškozeným družstvem, kde je zřejmé, že se skutečně jednalo o čistou smlouvu o půjčce částky 1 200 000 Kč, bez nějakého dalšího zajištění zboží obžalovaného. Tato půjčka byla zajištěna vlastní směnkou. Věřitel doložil předání částky na účet obžalovaného čtyřmi převody ve výši 300 000 Kč v červenci a srpnu 2011. Půjčka měla být splacena do 31. 1. 2012 a jak vypověděl svědek R., splacena nebyla. Kromě toho XXXXX platilo zálohové faktury za dodání zboží obžalovanému v období od září 2011 do února 2012. Rovněž v tomto případě je proplacení faktur strany družstva doloženo výpisy z bankovního účtu oproti vystaveným přijatým fakturám obžalovaného. Na závěr vystavilo XXXXX faktury obžalovanému za zpracované zboží, které obžalovaný poškozenému družstvu už nezaplatil. Tím pádem vznikl dluh jednak ve výši půjčené částky 1 200 000 Kč a jednak ve výši neproplacených faktur za zboží, které XXXXX pro obžalovaného zpracovalo. Celkový obrázek dodala výpověď

představitele družstva M.R., které spolupráci a finanční vztahy s obžalovaným shrnul do věty, že obžalovaný nezaplatil nikdy nic. Naopak družstvo obžalovanému zaplatilo všechny vydané faktury a částku půjčenou podle smlouvy o půjčce. K obhajobě obžalovaného svědek jednoznačně dodal, že ho obžalovaný neinformoval o peripetích neúspěchu obchodního vztahu se společností XXXXX, ani že by mu nabízel obchodní firmu ke koupi. Rovněž svědek popřel, že by ve skladu zůstalo zboží obžalovaného, které by družstvo mohlo nějak prodat nebo zpeněžit. Svědek potvrdil, že obžalovaný měl v jejich areálu pronajatý malý nebytový prostor, kde měl uloženy svoje věci. Tento nájem skončil krátce po skončení obchodních vztahů mezi družstvem a obžalovaným, tím pádem skončil i nájem nebytového prostoru. Obžalovaný si prostory sám vyklidil a svědek nevěděl o tom, že by po něm v těchto prostorách něco zůstalo. Těmito důkazy byly objasněny vzájemné vztahy mezi obžalovaným Z.a XXXXX i poskytnutí dílčích splátek půjčky v bodu 21), tak částek proplacení zálohy faktur v bodu 23). Výpověď svědka R. jednoznačně potvrdila, že obžalovaný nezaplatil žádný svůj závazek, který vůči družstvu měl. Proto soud i tyto dílčí jednání považuje za součást celého řetězu dalších podvodných jednání vůči všem poškozeným, včetně XXXXX.

61. Bod II. 24) poškozená společnost XXXXX svoji pohledávku za obžalovaným postoupila na družstvo XXXXX. I v tomto bodu soud vycházel ze zmíněných listinných důkazů a výpovědi svědka R.. Tentokrát sám obžalovaný přišel s nápadem, že by bylo lepší, aby pro něj pořídilo auto. Obžalovaný auto získal ve společnosti XXXXX, obžalovanému byla vystavena faktura, kterou obžalovaný opět nezaplatil. V tomto případě obžalovaný přiznal, že vozidlo získal. Fakturu hodlal uhradit z prodeje firmy další poškozené společnosti XXXXX, který se nakonec neuskutečnil a tak obžalovaný fakturu nezaplatil. Ani v tomto případě soud vůbec neměl pochybnosti o podvodném úmyslu obžalovaného při získání automobilu. Zřetelně pouze spoléhal na nejisté události v budoucnosti, reálně neměl žádný prostředek, jak získaný automobil zaplatit. Proto i tento bod soud zařadil do odsuzující části rozsudku.
62. V bodu II. 25) u poškozené společnosti XXXXX obžalovaný přiznával, že zboží od společnosti odebral. Sám řekl, že pravděpodobně neměl prostředky na uhrazení svých splatných závazků a s touto situací neseznámil poškozenou společnost. Pouze se nejasně odvolával na to, že snad s touto společností nejednal on osobně, ale některý jeho zaměstnanec nebo prodáváč. Obžalovaného v tomto bodě usvědčily kromě objednávek, faktur a dodacích listů potvrzujících jednotlivé objednávky a dodávky zboží společnosti XXXXX obžalovanému Z., také výpověď svědka P.K., jednatele společnosti XXXXX. Svědek potvrdil, že si obžalovaný u nich zboží objednal, dokonce měl zpřístupněn informační systém společnosti, aby si mohl zboží prohlížet a provádět na něm objednávky. Společnost doložila, že zboží bylo obžalovanému vydáno, jak je patrné z dodacích listů, obžalovaný si je přebíral buď osobně, nebo je převzala spoluobžalovaná Z.. Zboží bylo obžalovanému fakturováno, včetně stanovení dnů splatnosti. Obžalovaný částečně uhradil jednu fakturu, zbytek nezaplatil. Obžalovaný nesdělil při uzavírání vztahu ke společnosti XXXXX, že má závazky vůči jiným subjektům. Vzniklé pohledávky byly později vymáhány předkládáním inventarizace pohledávek a uznání závazků. Závazek sice byl uznán, i později v insolvenčním řízení, ale vymožen nebyl. Zde prakticky nebyly pochybnosti o průběhu obchodního vztahu mezi obžalovaným a společností XXXXX. Soud neměl pochybnosti o jejím zařazení do řetězce podvodných jednání obžalovaného.

63. V bodech II. 27), 30), 31), 34), 35), 36), 37), 38) u poškozené společnosti XXXXXX V.M. obžalovaný potvrdil, že mu obchodní společnost XXXXX vyplatila půjčky, jak jsou uvedeny ve výroku rozsudku převodem na bankovním účtu. Obžalovaný se hájil tím, že byl v obchodní společnosti XXXXX zaměstnán a jeho zaměstnání z rozhodnutí jednatele společnosti ze dne na den skončilo. Dále se hájil tím, že oproti půjčkám měl dodávat společnosti XXXXX zboží, ze kterého měly být půjčky spláceny. V bodech popisujících odebrání zboží od společnosti XXXXX, obžalovaný žádnou obhajobu neuplatnil, tvrdil, že se k tomu není schopen vyjádřit. Obecně říkal, že odebíral zboží, ale hájil se tím, že zboží odebíral pro realizaci zakázky, kterou realizoval pod jménem obchodní společnosti XXXXX. K jednotlivým bodům uvedl, že tam, kde měl převzít zálohy v hotovosti, že tyto zálohy převzal, u odběru zboží tvrdil, že se domníval, že zboží neodebral nebo si toho nebyl vědom.
64. Soud již vymezil přehled listinných důkazů, ze kterých vycházel v bodech týkajících se vztahů obžalovaného k poškozené společnosti XXXXX. Konkrétně v bodu II. 27) se soud opíral především o smlouvu o půjčce ze dne 29. 2. 2012 a kopii výpisu z bankovního účtu (č. l. 916), přičemž obžalovaný sám ani nezpochybnil, že tuto částku od poškozené společnosti převzal na bankovní účet. Obžalovaný byl povinen vrátit půjčenou částku ve lhůtě do 30. 4. 2012, tedy za dva měsíce. Lhůta splatnosti půjčky byla prodloužena dodatkem ke smlouvě č. 1 (č. l. 921-923). Z obsahu dodatku vyplývalo, že obžalovaný v té době uznával dluh z titulu smlouvy o půjčce ve výši 115 724,20 Kč. V bodu 30) soud vychází především z dodatku ke smlouvě o půjčce (č. l. 927-928) ze které vyplývá, že obžalovaný si dne 12. 3. 2012 půjčil od společnosti XXXXX částku 654 000 Kč a v listopadu 2012 uznal dluh z titulu této smlouvy ve stejné výši a ze samotné Smlouvy o půjčce z 12. 3. 2012 (č. l. 1111-1112), včetně blankosměnky. Převod příslušné částky je vidět z výpisu z účtu poškozené společnosti dne 13. 3. 2012 (č. l. 915). V bodu 31) je to konkrétně smlouva o půjčce ze dne 12. 4. 2012 na částku 500 000 Kč (č. l. 925-926) a dodatku ke smlouvě ze 7. 11. 2012, ve které obžalovaný uznává dluh z titulu této půjčky ve stejné výši, tj. 500 000 Kč (č. l. 923-924). Po převedení částky ve prospěch obžalovaného svědčí výpis z účtu poškozené společnosti o převodu částky na účet obžalované Z.(č. l. 914). V bodu 34) soud vycházel ze zálohové faktury vystavené obžalovaným (č. l. 1009) a výpisu z bankovního účtu o jejím proplacení poškozenou společností (č. l. 1008) a zároveň z přehledu faktur, které svědčí o dodání zboží obžalovaným, které byly z této zálohové faktury odečítány (č. l. 1010 a násl.).
65. K bodu II. 35) soud vycházel z faktury č. 9121200005 a příslušných dodacích listů (č. l. 3609-3614) ze kterých sice vyplývá, že autorem objednávky a odběratelem měl být svědek L.Š.. Z dalších provedených důkazů, zejména výpovědi svědků ovšem vyplývá, že zboží bylo vydáno a osobně ho přebíral právě obžalovaný Z., ještě jako zaměstnanec společnosti XXXXX a dodací list dal dodatečně podepsat právě Š.. Ostatně i grafická úprava objednávky a dodacího listu odpovídá objednávkám a dodacím listům, jak je dříve vystavoval obžalovaný Z.. Soud tedy neměl pochybnosti o tom, že skutek popsáný v tomto bodě správně popisuje skutkovou situaci, tedy sice jménem Š., fakticky ale zboží odebral právě obžalovaný Z..
66. V bodu II. 36) soud vycházel z rámcové kupní smlouvy, z faktury č. 9121200006, příslušného dodacího listu (č. l. 893-903), ze kterého se obdobně jako v předchozím případě jeví jako odběratel uvedená D.Z., jejíž razítko je prezentováno na dodacích listech. K vyvrácení této skutečnosti směřuje zejména rukopis (č. l. 906), ve kterém D.Z. na adresu poškozené společnosti

XXXXX odmítá, že by uvedené zboží převzala a odmítá pohledávku evidovanou na faktuře, neboť zboží nepřevzala a žádá, aby s ní tedy jako s dlužníkem nebylo zacházeno. Zatímco jiné pohledávky tohoto odběratele jsou v rukopise uznány. I v tomto případě tím, kdo v té době zpracoval ve firmě XXXXX objednávku, byl syn obžalovaného M. Z., zboží bylo doručeno na provozovnu v Prostějově, kde se v té době nacházela právě obžalovaná Z., jejíž razítko se proto objevilo i na dodacích listech. Zboží bylo dle dodacích listů řádně na této provozovně předáno. Z výpovědi svědků vztaženému i k tomuto bodu vyplývá, že tím, kdo skutečně jednal pod hlavičkou D.Z., byl ve skutečnosti obžalovaný Z., tomu bylo zboží do provozovny v Prostějově dodáno, proto i tento bod soud zařadil v rozsudku do odsuzující části obžalovaného.

67. V bodu 37) soud vycházel z faktury a dodacího listu (č. l. 978-979), ze kterého vyplývá, že objednatelem zboží je obžalovaný Z. a tomu také bylo zboží dodáno. Patrná je i jeho cena a ostatní okolnosti objednání a dodání zboží.
68. V bodu 38) soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně ze zprávy poškozené společnosti a pokladního dokladu svědčící, že obžalovaný Z. převzal dne 19. 9. 2012 provozní zálohu ve výši 50 000 Kč (č. l. 912-913). K tomu se pak druží výpovědi svědků, ze kterých vyplývá, že obžalovaný tuto provozní zálohu převzal, ale nevyúčtoval a ponechal si tedy pro vlastní potřeby.
69. Obchodní vztahy mezi obžalovaným Z. a poškozenou společností XXXXX dokreslují výpovědi svědků, zejména výpověď svědka M.Š. (č. l. 3905-3906), který s obžalovaným projednával technické záležitosti prodávaného sortimentu zboží, světel a dalších. Tento svědek nevěděl, že by obžalovaný měl v prostorách společnosti XXXXX uskladněny nějaké zboží. Potvrdil obecně, že obžalovaný nějaké zboží společnosti XXXXX dodával a společnost XXXXX tyto svítidla dál prodávala. Svědkovi byl připomenut protokol o jeho výsledku v přípravném řízení, kde potvrdil, že skutečně došlo k obchodní spolupráci, při které měla společnost XXXXX prodávat zboží, které dříve obžalovaný Z. vyrobil a následně také distribuoval. Obecně svědek potvrdil, že společnost XXXXX obžalovanému poskytovala půjčky. Svědek dostal pracovní úkol připomenout obžalovanému splácení půjček, přičemž znal jejich celkovou výši. V tom smyslu svědek s obžalovaným jednal, obžalovaný odmítal podepsat uznání dluhu. Současně také řešili dluh obžalované Z. firmy XXXXX, která také dlužila jako odběratel zboží. V tomto případě z vyjádření obžalované Z. vyplynulo, že odmítala podepsat uznání závazku a zboží, protože zboží pod její hlavičkou ve skutečnosti odebral obžalovaný Z. (bod II. 36).
70. Obchodní stránku s obžalovaným ve firmě XXXXX měl na starosti svědek J.B. (č. l. 3909-3911). Podle svědka základ spolupráce spočíval v tom, že obžalovaný měl vyrábět určitý sortiment, dodávat společnosti XXXXX a společnost mu poskytovala zálohy; zároveň měl obžalovaný zboží, které už v té době patřilo společnosti, nabízet a prodávat. Fakticky to pak probíhalo tak, že zálohy narůstaly, ovšem zboží se nefakturovalo, vznikala rozdíla mezi částkami poskytnutými společností XXXXX a částkami, které společnost získala za prodané zboží. Svědek uvedl, že společnost převzala od obžalovaného všechno zboží, které dodal a toto zboží, které bylo prodáno, bylo také vyfakturováno. Rovněž tento svědek nezachytil, že by v prostorách společnosti zůstalo zboží, které by patřilo obžalovanému. Také svědkovi byla připomenuta jeho výpověď z přípravného řízení. V této výpovědi, vzhledem k uplynulé době, svědek vypovídal podrobněji k jednotlivým bodům, které popisoval v souladu s tím, jak jsou zaznamenány ve

výroku rozsudku, mj. v bodech II. 35) a 36) potvrdil, že zboží fakticky odebíral obžalovaný Z., i když v dokladech bylo odebráno na jméno svědka Š., resp. obžalované Z..

71. Třetím svědkem ze společnosti XXXXX byl svědek J.V.(č. l. 3906-3909). Svědek pracoval jako finanční ředitel. Svědek popsal důvody, proč firma realizovala půjčky obžalovanému Z.. Obžalovaný sliboval, že vyčistí předchozí obchodní vztahy, pak se bude moci naplno věnovat pracovní činnosti pro společnost XXXXX. Jediný důvod, na který si svědek pamatoval, proč si obžalovaný Z. půjčoval u společnosti XXXXX, bylo vyplacení dřívějšího společníka. Další peníze už byly vyplaceny jako zálohy. Svědek nebyl schopen se vyjádřit, na co skutečně obžalovaný peníze použil, každopádně všechny půjčky byly stanoveny s krátkou dobou splatnosti. I tento svědek potvrdil, že v jeho případě platí výpověď, kterou učinil v přípravném řízení, kdy vypovídal v době, která byla ke skutkovým okolnostem časově bližší.
72. Důležitá byla výpověď svědkyně D.K.(č. l. 3948, 1119-1123). Svědkyně pracovala jako účetní společnosti XXXXX. Tato se vyjádřila k jednotlivým bodům spojeným s obžalovaným. Potvrdila, že poukazovala z účtu firmy finanční částky ve prospěch účtu obžalovaného Z. podle jednotlivých smluv o půjčce, tj. v únoru, březnu a dubnu roku 2012. Další skutkové okolnosti svědkyně znala především z účetnictví, pohledávky v bodech, kde obžalovaný odebíral zboží, ať už pod hlavičkou svědka Š., obžalované Z. nebo vlastním jménem nebo kde dostal provozní zálohu.
73. Veškeré jednání a osoba zároveň nejlépe seznámena s obchodními vztahy s obžalovaným byl svědek M. XXXXX, jednatel obchodní společnosti XXXXX (č. l. 3901-3905). Svědek popsal všechna jednání, jednotlivé formy spolupráce s obžalovaným Z., tedy formu poskytování půjček, formu odebírání zboží obžalovaným, ať už pod vlastní hlavičkou nebo jiných osob. Vyvrátil obhajobu obžalovaného ohledně jakéhosi obohacení společnosti XXXXX zbožím, které by patřilo obžalovanému a zůstalo ve skladech nebo v rukou společnosti. Vyvrátil rovněž, že by společnost převzala zboží, které by obžalovaný nevyfakturoval, nebo které by společnost obžalovanému nezaplatila. Svědek také popřel, že by věděl o potížích obžalovaného z předchozího období. Obžalovaný se před zástupci společnosti XXXXX jediné zmínil, že měl potíže se zpětným odběrem zboží v obchodu XXXXX. Svědek také popřel, že by od obžalovaného obdrželi zboží, které by mu nezaplatili. Svědek rovněž vyvracel, že by s obžalovaným byli dohodnuti na odkoupení firmy obžalovaného za 5 mil. korun. Svědek opakovaně potvrzoval, že platí skutečnosti uvedené v obžalobě, resp. jak vyplývají z jednotlivých zmíněných listinných důkazů. Svědek se také okrajově vyjádřil k bodům, ve kterých obžalovaný Z. odebíral zboží pod jinými hlavičkami (Š. nebo Z.). Ve světle uvedených důkazů, zejména výpovědi osob a s tím souvisejících listinných důkazů soud neměl pochybnosti o, že skutky vyjmenované v úvodu této části odůvodnění se odehrály tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, a že obžalovaný si v těchto případech počínal podvodně. Zejména v tom směru, že nesdělil poškozeným informace o své skutečné podnikatelské, hospodářské a majetkové situaci, zamlčel, že má více věřitelů, kterým není schopen splácet své předchozí závazky. Proto i toto body soud zařadil do odsuzující části výroku rozsudku.
74. V bodu II. 28) u poškozené J. V. soud neměl pochybnosti o věrohodnosti listinných důkazů, konkrétně bílko směnky bez určení, komu má být vyplaceno, která byla v držení poškozené V. vystavené obžalovaným dne 13. 2. 2012 na částku 318 000 Kč. Z výpisu banky poškozené byl

potvrzen převod částky 300 000 Kč z účtu poškozené na účet udaný obžalovaným. Žádné pochybnosti soud neměl ani o výpovědi poškozené V., dříve S. (č. l. 3911-3913), ve které svědkyně popsal podrobnosti vztahu s obžalovaným. Částka 300 000 Kč byla určena na odkup podílu obžalovaného v prodejně obchodu se svítidly a žárovkami. Obžalovaný se nechtěl nakonec prodejny vzdát. Svědkyně se začala zajímat o svou investici, obžalovaný jí vystavil směnku s tím, že jí prostředky uhradí během 3 měsíců. Svědkyně několikrát splacení částky urgovala, ale nikdy se splacení částky nedočkala. Touto výpovědí soud považoval za vyvrácenou obhajobu obžalovaného, že svědkyně V. přivedl svědek T., přičemž svědkyně měla vložit 300 000 Kč do fungování e-shopu, o což se měl starat právě svědek T., se kterým obžalovaný založil firmu XXXX. Už samotné vystavení směnky ukazuje, že peníze, které poškozená předala obžalovanému, byly určeny jinak, než jak to tvrdil obžalovaný, není vidět, že by je svědkyně vkládala do nějakého e-shopu nebo vyplacení těchto peněz bylo nějak spojeno se společností XXXX. Naopak směnka jako zajišťovací prostředek bez uvedení kauzy naznačuje, že obžalovaný závazek ve vztahu k poškozené V. uznával a nevázal k němu žádné podmínky.

75. Výpověď svědka T.T. (č. l. 4009-4011) se týkala jednak půjčky, kterou obžalovanému poskytl svědek sám. Jednalo se o půjčky okolo roku 2010, celkem ve výši asi 1 mil. korun, vedeno na 3 až 4 směnkách. Osud těchto půjček byl podobný jako u ostatních osob, které obžalovanému půjčily peníze, tedy ani v těchto případech obžalovaný nesdělil věřiteli, že má jiné závazky po lhůtě splatnosti, že má více věřitelů. K bodu týkající se poškozené V. svědek T. potvrdil, že se skutečně jednalo o půjčku, kterou poškozená V. půjčila obžalovanému. Svědek T. se v této věci více neangažoval, že poškozenou s obžalovaným seznámil. Svědek dále potvrdil, že poškozená skutečně obžalovanému půjčila částku 300 000 Kč, které jí obžalovaný nevrátil. Dále se svědek vyjadřoval k dalším společným obchodním záměrům, které s obžalovaným měl. Tato výpověď okrajově potvrzuje výpověď poškozené V.. Na základě zhodnocení těchto důkazů soud nemá pochybnosti o tom, že i tento bod má být zařazen do odsuzující části rozsudku.

76. V bodu II. 32) u poškozeného P.J. staršího obžalovaný potvrdil, že situace byla obdobná jako v bodu s poškozeným K.. Nabídku půjčky zajistil svědek Š., ale půjčku si skutečně sjednal obžalovaný Z.. Obžalovaný dále tvrdil, že si společně se svědkem Š. od poškozeného J. půjčili 300 000 Kč. Za půjčení uvedené částky měl obžalovaný vyplatit čtyřikrát po sobě úrok ve výši 60 000 Kč. Půjčka byla stanovená na částku 360 000 Kč. Obžalovaný se hájil, že prostřednictvím svědka Š. poslal poškozenému J. částku 150 000 Kč, které se poškozenému J. staršímu pravděpodobně nedostaly. Jednání s obžalovaným popsal také poškozený P.J.starší (č.l. 3917-3919). Kontakt s obžalovaným mu zprostředkoval svědek Š., ale jednání o půjčce probíhalo přímo s obžalovaným Z.. Obžalovaný se Š. ujist'ovali poškozeného, že mají obchod a zboží. Konkrétně obžalovaný Z. tvrdil, že má dům v XXXXX ulici, zboží v obchodě a v provozovně. Obžalovaný chtěl půjčit peníze na další montáž zboží. Obžalovaný v té době ujist'oval poškozeného J. staršího, že firma prosperuje. Svědek vyvrátil obhajobu obžalovaného, že ho obžalovaný informoval o své majetkové situaci. Svědek jednoznačně řekl, že se obžalovaný ani v nejmenším nezmínil, že by měl více věřitelů a závazky po lhůtě splatnosti. V takovém případě by poškozený obžalovanému v žádném případě nepůjčil. Peníze předával svědek přímo obžalovanému a ten mu je nevrátil. Až později začala obžalovaná Z.svědkovi částečně splácet a splatila poškozenému částku 24 000 Kč. Svědek J. také vyvrátil, že by od svědka Š. přijal peníze na úhradu dluhu obžalovaného. Vyvrátil rovněž, že by si měl od poškozeného půjčit přímo

svědek Š.. Svědek vypovídal, že půjčka obžalovanému nebyla úročena. Obžalovaný poškozenému sliboval dodávky elektromateriálů a osvětlení za příznivé ceny. Svědek negoval, že by mu byla vyplacena nějaká částka na úrocích. Naopak řekl, že obžalovaný si částku půjčil, ve lhůtě splatnosti neměl na splacení, proto byla lhůta půjčky prodloužena a zvýšena půjčená částka.

77. Dále bral soud v úvahu smlouvy o půjčce (č. l. 1473-1474) ve které poškozené J. jako věřitel půjčuje dlužníkovi obžalovanému Z. dne 23. 8. 2012 částku 360 000 Kč, jako ručitel je na půjčce uvedený svědek Š.. Částka měla být vrácena poškozenému do 3 měsíců od jejího uzavření. Dalším způsobem zajištění půjčky byla záruka, kterou se obžalovaný zavázal ručit veškerým zbožím a majetkem své firmy a také svým osobním majetkem, ve které ale nebyla uvedena žádná nemovitost. Na základě výpovědi poškozené J. staršího a souhry této výpovědi s listinnými důkazy, obecné podobnosti s důkazy provedenými v ostatních bodech, potvrzujících shodný způsob jednání obžalovaného s poškozeným, soud považoval skutek popsany v uvedeném bodu za prokázany a obhajobu obžalovaného za vyvrácenou. Obhajoba spočívající v předávání peněz na splátky dluhu poškozenému J. staršímu, byla vyvrácena výpovědí poškozeného, který rezolutně popřel, že by od Š. obdržel nějakou částku; nepotvrdily to ani listinné důkazy. I kdyby si tak obžalovaný počínal, na faktu vylákání prostředků od poškozeného J. staršího a nulovém vrácení půjčené částky poškozenému J. staršímu, předání jakýchkoli peněz mezi obžalovaným Z. a Š. nic nezměnilo. Proto soud uzavřel tento bod a zařadil ho do popisu skutkového děje v odsuzující části.

78. V bodu II. 33) u poškozené firmy XXXXX obžalovaný potvrdil, že s úvěrovou firmou spolupracoval, že od společnosti odebíral LED pásy a hliníkové lišty a nějaké závazky u této společnosti měl. Obecně připustil, že zboží od společnosti odebíral a za odebrané zboží nezaplatil. Hájil se tím, že neměl důvod společnosti sdělovat, v jaké je hospodářské situaci. Nebyl schopen ani vysvětlit, proč tedy nebyl schopen ve stanovené době zaplatit, když se jednalo o relativně malé částky. Soud dále vycházel z faktur, dodacích listů a upomínek, jak je předložila poškozená společnost a dále z výpovědi svědka P.V.- jednatele společnosti XXXXX (č. l. 3958), který s obžalovaným sice osobně nejednal, ale znal firmu obžalovaného jako dlužníka poškozené společnosti. Ve výpovědi odkazoval na písemnou zprávu, která poškozená společnost podávala. Blíže se k věci vyjádřil svědek M.B. (č. l. 3958), který pracoval jako obchodní zástupce společnosti. Při tom byl v kontaktu s obžalovaným, který v sídle poškozené společnosti na fakturu odebíral zboží. Obžalovaný odebral zboží dvakrát nebo třikrát v průběhu března - května 2012, celkem asi za 20 000 Kč; za odebrané zboží nezaplatil. Výpověď svědků potvrzuje odebírání zboží obžalovaným v době, kdy už měl více závazků po splatnosti, které nebyl schopen zaplatit. Přesný rozměr tomu dodala zpráva poškozené společnosti doložená listinnými důkazy o závazcích obžalovaného. Na základě těchto důkazů soud považoval za podložené zařazení tohoto bodu do odsuzující části rozsudku.

79. V bodu II. 39) u poškozené společnosti P.F. obžalovaný potvrdil, že půjčku od společnosti získal. Hájil se tím, že půjčku splácel a přestal se splácením až v okamžiku, když se ze zdravotních důvodů ocitnul v nemocnici. Půjčku si bral proto, že neměli na jídlo a byla to půjčka osobní, nikoliv podnikatelská. Výpověď obžalovaného o existenci půjčky se shoduje s vyjmenovanými listinnými důkazy. Doplnuje je výpověď svědka K.B. (č. l. 3958). Poslední smlouvu s obžalovaným uzavřel na částku okolo 30 000 Kč. Obžalovaný ji odůvodňoval tím, že potřebuje

peníze na nákup světel. Dřívější půjčky obžalovaný řádně doplatil, dostal proto nabídku na další půjčku. Tuto půjčku obžalovaný několik týdnů splácel, pak přestal platit. Obžalovaný svědkovi říkal, že nemá peníze, když ho svědek o splacení dalších splátek upomínal. Pro hodnocení dané věci je nerozhodné, zda si obžalovaný půjčku vzal jako fyzická osoba nebo jako podnikající fyzická osoba. Z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaný získal půjčku od společnosti P.F. v momentě, kdy měl vícero závazků, které nebyl schopen splácet a řadu z nich dlouho po lhůtě splatnosti. Z listinných důkazů vyplynulo, že nesplácená kromě půjčky uvedené ve výroku rozsudku, byla ještě půjčka předchozí č. 506045273, kterou obžalovaný přijal v září roku 2012 na částku 25 000 Kč. Soud nepochyboval, že tento skutek patří zařadit do odsuzující části rozsudku, neboť obžalovaný věděl, v jaké finanční situaci se nachází, přesto společnosti P.F. tvrdil, že bude schopen částku splácet, že navrhované smlouva o půjčce odpovídá jeho potřebám a finanční situaci, což zcela zřetelně nebylo pravda a tím obžalovaný společnost podvedl.

80. V bodu II. 40) u poškozeného P.J. mladšího obžalovaný potvrdil, že si úvěrovou částku od poškozeného půjčil. Pouze doplnil, že i tato půjčka byla domluvena svědkem Š.. Obžalovaný apeloval na to, že proběhly nějaké splátky poškozenému a ve zbytku měl půjčku uhradit právě Š.. Obžalovaný měl předat peníze na splátky půjčky svědku Š. a domníval se, že těmito splátkami byla půjčka poškozenému J. uhrazena. V popisu půjčení částky se poškozený J. mladší do jisté míry shodnul s obžalovaným, že půjčku skutečně zprostředkoval svědek Š.. Dále ovšem poškozený řekl jednoznačně, že o půjčce jednal s obžalovaným Z., sepsal s ním smlouvu o půjčce a nechal ho také vystavit směnku. Dlužníkem půjčky byl jednoznačně obžalovaný, pouze proto, že se poškozený s obžalovaným dlouhodobě neznal, trval na tom, aby jako ručitel půjčky vystupoval také Š.. Půjčka byla jednoznačně určena na podnikatelskou činnost. Obžalovaný Z. svědkovi prezentoval obchod a výrobu svítidel a další věci s tím související. Půjčka byla několikrát prodloužena. Poškozený trval na tom, že částka nebyla splacena, ani obžalovaným jako dlužníkem, ani svědkem Š. jako ručitelem. Svědek také nevěděl nic o vztazích mezi obžalovaným a svědkem Š. navzájem. Svědek rovněž potvrdil, že obžalovaný mu neřekl o svých předchozích nesplacených závazcích po splatnosti, svědek by v takovém případě půjčku obžalovanému v žádném případě neposkytl. K půjčce se vážou listinné důkazy, konkrétně smlouva o půjčce, která jednoznačně určuje jako věřitele (vypůjčitele) obžalovaného Z.. K půjčce došlo v březnu 2013 a splacena měla být v dubnu 2013. Jednalo se přitom o částku 105 000 Kč. Ve spojení s výpovědí svědka J. mladšího, ostatními provedenými důkazy a ostatními skutky popsány v předchozích částech rozsudku soud neměl pochybnosti, že i v tomto případě obžalovaný Z. uvedl poškozeného v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti.

81. K bodu III. rozsudku obžalovaný uplatnil obhajobu spočívající v tom, že prodejem domu synovi navýšil kapitál své fyzické osoby, aby mohl dále fungovat. Nesledoval tím něčí okradení, byl přesvědčen, že prodejem domu nezpůsobil věřitelům žádnou škodu. Obžalovaný se domníval, že oba věřitelé B. i Š. o prodeji domu věděli. Zejména poukazoval na jednání s poškozeným Š. o možnosti prodeje domu prostřednictvím realitní kanceláře poškozeného. Dále obžalovaný vysvětloval, že syn zaplatil kupní cenu zčásti hypotečním úvěrem ve výši 2,2 mil. korun a přibližně 600 -700 tis. Kč podle obžalovaného platil v hotovosti. Rozdíl mezi těmito částkami a kupní cenou úvěrovou ve smlouvách z prodeje nemovitosti obžalovaný nebyl schopen vysvětlit. K získaným penězům obžalovaný jednoznačně řekl, že ty použil na rozvoj podnikání a zaplatil s nimi závazky, které v té době již měl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

82. K témuž z výpovědí svědka Š. a B. vyplynulo, že poškození byli při poskytování půjček obžalovanému ubezpečováni, že v případě nesplacení půjček, má obžalovaný dostatečný nemovitý majetek představovaný rodinným domem, který může pro úhradu svých závazků použít. Za druhé oba poškození vyvrátili, že by se angažovali v prodeji domu, byli o něm dopředu informováni anebo o něm věděli. Obžalovaný sám zpochybnil svou výpověď ohledně účasti svědka Š. na prodeji domu, když potvrdil, že sice svědek Š. vyplatil zálohu, ale tato záloha byla poškozenému vrácena a obžalovaní dům prodávali samostatně, bez účasti poškozeného Š.. Obžalovaný také řekl, že poškozený B. s prodejem nemovitosti neměl dokonce vůbec nic společného.
83. Skutečnosti uvedené v tomto bodu rozsudku vyplývají především z listinných důkazů, tj. z kupní smlouvy, zástavní smlouvy a návrhu na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva pro kupujícího M.a Z. (č. l. 2831-2839). Ze smlouvy vysvítá, že z kupní ceny byla částka 1 400 000 Kč vyplacena v hotovosti, částka 2 100 000 Kč uhrazena z hypotečního úvěru přijatého kupujícím od Komerční banky. Z tohoto úvěru byla část vyplacena na splacení stávajícího hypotečního úvěru váznoucího na nemovitosti u XXXXX, celkem ve výši 745 621 Kč, zbytek úvěru měl být vyplacen kupujícím a ten měl zaplatit prodávajícím. Z toho matematicky vyplývá, že prodávajícím manželům Z. se měla dostat částka 1 400 000 Kč v hotovosti a 1 354 379 Kč bezhotovostním převodem z úvěru získaného kupujícím M.Z.. Ve výpovědi obžalovaného jasně zaznělo, že získané prostředky použil na další rozvoj podnikání, na zaplacení závazků. Každopádně ani část nepoužil na splacení závazku u věřitelů A.Š. a Z.B..
84. V bodu IV. rozsudku soud vycházel z postavení obžalovaného Z. jako podnikající fyzické osoby, jako plátce DPH a jako daňového subjektu s povinnostmi stanovenými v zákoně o účetnictví, v zákoně o dani z příjmu, o dani z přidané hodnoty, o správě daně poplatku a v daňovém řádu od 1. 1. 2011. Obžalovaný ve své obhajobě poukazoval na to, že mu daňové doklady, přehledy, výkazy a evidence byly odcizeny. K tomu svědčil listinný důkaz, kopie části spisu KRPM-5102/TČ-2015-141215 (č. l. 2505-2525), že obžalovaný Z. dne 27. 4. 2010 oznámil odcizení vozidla Seat Alhambra, RZ: XXXXX krátce před oznámením věci policii. Stínem na tomto oznámení z pohledu následující obhajoby obžalovaného je, že v oznámení obžalovaný uvedl, že ve vozidle se nacházela pouze zelená karta k vozidlu a dětská autosedačka. O žádných účetních dokladech, přehledech ani evidencích obžalovaný v aktuální době nehovořil. Na tuto okolnost upozornil až v rámci své obhajoby v probíhajícím trestním řízení. Dále obžalovaný pokračoval v obhajobě tím, že nebyl schopen po odcizení uvést účetnictví do původního stavu, protože byl ve firmě sám a časově to nezvládal. Dále upozorňoval, že nakupoval daleko v Polsku a nebyl schopen všechno na tuto vzdálenost dát dohromady nebo získat znovu, přičemž poukazoval na způsoby nákupu za hotové od jednotlivých dodavatelů. Dále se hájil tím, že ztratil všechny doklady od provozu osobních motorových vozidel a účty za jejich provoz (palivo + náhradní díly), které tím pádem nebyl schopen předložit. Obžalovaný trval na tom, že pro obnovení účetnictví udělal maximum. Navíc se hájil proti tomu, že mu byly vyměřeny vysoké doměrky daně z příjmu fyzických osob a daně z přidané hodnoty, které podle něj odvisely právě o to, že nebyl schopen doložit své výdaje v hotovosti. Obžalovaný nebyl schopen se přesně vyjádřit k jednotlivým zdaňovacím obdobím, zda v nich podával daňová přiznání, zda zaplatil, ať už přiznanou nebo doměřenou daň, ani nebyl schopen přesně říct, jaké doklady při daňové kontrole za jednotlivá zdaňovací období předložil. Obžalovaný také uplatnit obhajobu v tom smyslu, že

účetnictví do určité doby vedl sám a poté, co vznikla jeho dohoda s poškozenou družstvem XXXXX (to je od června roku 2011), měla mu účetnictví vést družstvo, které část účetních dokladů nevydalo, obžalovaný tím pádem neměl na co navázat a dále účetnictví tedy nevedl.

85. K průběhu insolvenčního řízení soud vycházel zejména z listinných důkazů zjištěných z insolvenčních spisů a od insolvenčního správkyne JUDr. Aleny Pšejové, Ph.D. (č. l. 2879-2914), včetně usnesení o návrhu na zahájení insolvenčního řízení, zjištění úpadku a prohlášení konkurzu, seznamu přihlášených pohledávek, dokladu o přímém prodeji skladů, konečné zprávy insolvenční správkyne a usnesení o zrušení konkurzu (č. l. 2915-2941, 2942-2964, 2965-2972). Z nich lze vyčíst, že obžalovaný insolvenční správkyň v dubnu 2014, tedy 4 roky po odcizení vozidla, ve kterém se údajně měly jeho účetní doklady, přehledy a evidence nacházet, po 4 letech, kdy měl usilovat o obnovení účetnictví, předal pouze jeho útržky, účetní doklady k dani z příjmu fyzických osob za rok 2010, 4 listy pokladní knihy za rok 2012, 1 list závazků k 19. 7. 2012 a 1 list přijatých faktur za rok 2012. K dalším dokladům obžalovaný tehdy řekl, že další doklady nemá a údajně je spálil v roce 2013, kdy se pokusil o sebevraždu. Obžalovaný tehdy insolvenční správkyň tvrdil, že se pokouší o rekonstrukci účetnictví, shání kopie dokladů a tyto následně správkyň předá (č. l. 2942). K téže otázce byla vyslechnuta také konkurzní správkyň JUDr. Alena Pšejová, Ph.D., která zopakovala průběh jednání s obžalovaným, ústně ji podal základní informace o svém podnikání, o potížích vzniklých z obchodního vztahu se společností XXXXX. Potvrdila rovněž informaci od obžalovaného, že měl účetnictví spálit a svědkyň předal pouze velmi kusé části účetních přehledů. V realitě insolvenční správkyň postupovala při přezkoumání pohledávek podle listin předložených věřiteli. Dále se vyjádřila k průběhu konkurzu, tj. ke zjišťování majetkové podstaty a k obtížnému prodeji skladových zásob. Svědkyň také vypověděla, že u obžalovaného zjišťovala všechna místa, kde se nalézal jeho majetek. Obžalovaný označil pouze jedno místo ve skladu XXXX, které správkyň odpovědělo, že v jejich skladu žádné zboží obžalovaného není. Jiný majetek obžalovaný správkyň neoznačil. Vyvrátila se tím obhajoba obžalovaného, že snad měl mít uložený majetek u jiných obchodních společností (kromě XXXXX, také např. u firem XXXXX apod.). Z listinných důkazů vyplynul seznam věřitelů, jak byl v rozsudku uvedený.
86. Údaje z daňového řízení soud zjišťoval z listinných důkazů získaných od správce daně (tj. Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, územního pracoviště Prostějov), včetně podaných daňových přiznání, výzev k podání, zpráv, listin z daňové kontroly u obžalovaného a listin dokládajících postupy finančního úřadu při a po daňové kontrole. K tomu byly vyslechnuty svědkyň J.Z.(č. l. 3943-3947) a J.Š.(č. l. 3947-3948). Prvně jmenovaná popsala průběh daňové kontroly, zejména zmínila, že i po výzvách k předložení dokladů byla spolupráce ze strany obžalovaného značně problematická. Finanční úřad dostal pouze část dokladů, část vydaných a přijatých faktur, což k provedení kontroly nestačilo. Kontrola byla zahájena až v listopadu 2011, tedy více než 1,5 roku po údajném odcizení dokladů ve vozidle. Obžalovaný nedoložil doklady, které by se týkaly stavu skladových zásob. Pracovníci správce daně se nedostali ani do skladových prostor, kde by mohli ověřit stav zásob. Proto nakonec přistoupili k vyměření daně podle pomůcek. Svědkyň jasně řekla, že obžalovaného vyzývali a konkretizovali, jaké doklady má finančnímu úřadu předložit. Obžalovaný nejprve uváděl, že na to zapomněl, později sliboval, že doklady doloží, nikdy tak neučinil. Nakonec přišel s vysvětlením, že mu doklady byly odcizeny. Přitom doklady měly být odcizeny dříve, než vůbec daňová kontrola zahájena. Obžalovaný sice

označil p. Z. jako osobu, která vedla obžalovanému účetnictví, který skutečně na výzvu finančního úřadu předložil část daňové evidence za půl roku 2011, ale s poznámkou, že tato část není odkontrolována, jsou tam jen doklady, které mu předal obžalovaný, takže ani on nebyl schopen potvrdit, že se jedná o úplný souhrn dokladů. Svědkyně blíže popsala také snahu o kontrolu skladových zásob. Tato jednání byla ze strany obžalovaného několikrát odložena a nakonec žádnou takovou kontrolu obžalovaný neumožnil. Obžalovaný byl upozorněn podle daňového řádu, že doklady musí ke kontrole předložit, jinak bude muset finanční úřad postupovat podle jiných institutů. Obžalovaný úřadu vysvětloval, že doklady až do dubna 2010 mu byly odcizeny. Ovšem ani za zbytek roku 2010 nebyl schopen doklady doložit.

87. Obdobně vyzněla výpověď svědkyně J.Š., která navázala na činnost předchozí svědkyně v daňové kontrole. Svědkyně podrobněji popsala způsob stanovení daně podle pomůcek, vymezila daňové období, které byly kontrolovány, a potvrdila výpověď předchozí svědkyně, že obžalovaný byl vyzván k předložení dokladů k daňové kontrole, požadované doklady nedonesl, doložení dokladů odkládal a nakonec jich předal pouze část, kterou zmínila předchozí svědkyně. Tato svědkyně potvrdila, že obžalovanému byl jednoznačně dán na srozuměnou seznam požadovaných dokladů. Jejich nevydání obžalovaný nejprve vysvětlil tím, že nevěděl, že byla daňová kontrola zahájena, později posunoval termíny, kdy požadované doklady předá a nakonec doklady nepředal nebo předal jejich torzo s vysvětlením, že mu ostatní byly odcizeny a později také s dovětkem, že účetnictví spálil. I v tomto případě soud na základě výpovědí svědkyň z finančních úřadů a listin, mohl dovodit, že obžalovaný i v tomto případě (daňové kontroly) požadované účetní doklady s podivným vysvětlením nepředložil nebo předložil jen jejich torzo, tedy během celé daňové kontroly neuvedl účetnictví do takového stavu, které od něj bylo vyžadováno. Kromě toho pokud ještě nějaké účetnictví existovalo, už v době kontroly finančním úřadem obžalovaný další účetnictví zničil.
88. V bodu V. rozsudku se obžalovaný hájil tím, že k některým půjčkám bylo potřeba předkládat potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti, ale v tomto případě po něm nikdo žádné potvrzení nechtěl. Pokud bylo něco uvedeno drobným písmem na dvacáté stránce úvěrové smlouvy, tak to patrně přehlédl, sám se domníval, že tam nic takového nebylo. Obžalovaný i v tomto bodě rozporoval, že by dlužil něco poškozeným B. a Š., protože už v té době měli mít tyto poškození své pohledávky z velké části nebo úplně splaceny. Obžalovaný se proto nedomníval, že by byl nějak předlužen. Proto obžalovaný věřil, že čestné prohlášení podepsané při sjednání úvěru, bylo pravdivé. Obžalovaný se taky domníval, že úvěrovou část úvěru v Komerční bance zaplatil.
89. V tomto bodě soud vycházel z listinných důkazů zmíněných v tomto odůvodnění, zejména z listiny poskytnutých Komerční bankou a ČMRZB z hlediska předsmluvních jednání před uzavřením úvěru, sjednání úvěru, jeho čerpání a splácení. O předložených listinách soud neměl pochybnosti. Obžalovaný jejich obsah odsouhlasil. Soud proto neměl pochybnosti, jaká částka úvěru byla obžalovanému poskytnuta, za jakých podmínek a jaká část byla z jeho strany splacena. Soud do popisu skutkového děje zařadil závazky, které obžalovaný v té době prokazatelně měl, i když se obžalovaný hájil tím, že si žádného předlužení nebyl vědom. Obžalovaný v dané době měl bezpochyby i další závazky, jak to vyplývá z širšího přehledu o jeho hospodářské a majetkové situaci. Z provedených důkazů k bodu II. i z důkazů provedených obecně k situaci obžalovaného, tyto závazky vyplývaly a soud o nich nepochyboval. Oproti podané obžalobě soud do popisu

skutkového děje zařadil i závazek vůči ČMRZB, neboť snížení majetku této banky vzniklo v přímé souvislosti s uzavíráním tohoto úvěru; ČMRZB poskytla záruku za splacení úvěru KB a škoda, která vznikla KB vylákáním úvěru obžalovaným, přešla a svědčí právě zmiňované ČMRZB. Svědecký pohled na události dodala E.F., pracovnice KB, která s obžalovaným uvedený úvěr sjednávala. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný musel před sjednáním úvěru vyplnit žádost o podnikatelský úvěr, čestné prohlášení a prohlášení o vlastnictví majetku a závazcích, jednak sám za sebe a jednak manželka D.Z.. Tyto listiny byly součástí nebo přílohou úvěrové smlouvy. Svědkyně výslovně řekla, že pokud by byly známy závazky obžalovaného vůči správě sociálního zabezpečení nebo zdravotní pojišťovně, že by úvěr obžalovanému schválen nebyl. Obžalovanému byl schválen revolvingový úvěr, měl k dispozici celou úvěrovou částku, kterou musel ke stanovenému datu splatit. Užití prostředků v průběhu úvěrového období kontrolováno nebylo. Svědkyně si nepamatovala, kolik bylo z úvěru vyčerpáno. K schvalování úvěru svědkyně doplnila, že po získání všech dostupných údajů musel být úvěr kladně posouzen, mělo být zjištěno, že obžalovaný nemá žádné nesplacené závazky, není v insolventi, že podle finančních výkazů bude schopen úvěr splatit ve stanoveném termínu. Tím se věc oblohou vrátila ke skutečnosti, že obžalovaný v prohlášeních o majetku a závazcích a čestných prohlášeních uvedl, že nemá žádné závazky vůči správě sociálního zabezpečení, zdravotní pojišťovně ani vůči jiným osobám, konkrétně v těchto prohlášeních označil pouze úvěry u institucionálních věřitelů. O fyzických osobách, u kterých by měl splatné závazky, se vůbec nezmínil, čímž zcela nepochybně ovlivnil schvalování nebo kladné vyhodnocení jeho žádosti o poskytnutí úvěru a jeho samotné sjednání a následné čerpání. Proto soud ani v tomto případě neváhal se zařazením bodu do odsuzující části rozsudku.

90. K bodu VI. rozsudku obžalovaný ve své obhajobě řekl, že banka věděla, že revolvingový úvěr v pořádku splácel, proto dostal nabídku na obnovení revolvingového úvěru, čímž došlo v Komerční bance o jeho navýšení o částku 500 000 Kč. Obžalovaný potvrdil, že smlouvu o úvěru uzavřel, peníze z něj vyčerpával a potvrdil také, že část úvěru splatil a část byla uhrazena z prodeje nemovitosti. Tento úvěr byl podle něj zajištěn smluvním zástavním právem k nemovitosti a jejím prodejem byla zbývající část úvěru doplacena. Obžalovaný sám připustil, že při vzetí úvěru mohlo dojít k vyplnění nebo doložení čestného prohlášení, obsahující prohlášení o bezdlužnosti nebo o neexistenci závazků vůči správě sociálního zabezpečení a zdravotnímu pojištění. Sám ale připustil, že pokud se tak stalo, mohlo být toto čestné prohlášení nepravdivé. K úvěru u XXXXX obžalovaný řekl, že tuto půjčku přijal a splácel podle splátek do března 2013, kdy se zhroutil, proto dál půjčku nesplácel. Bránil se proti tomu, že by dlužil částky jednotlivým věřitelům (Š., B., Š.) jak jsou uvedeni v obžalobě. Odkazoval na to, že těmto věřitelům své závazky splácel. Ani v tomto případě si obžalovaný přesně neuvědomoval, jestli součástí žádosti o úvěr nebo úvěrové dokumentace bylo potvrzení o solventnosti nebo schopnosti splácet úvěr. Odvolával se na to, že úvěr mu nabízela sama banka na základě obrátů na bankovním účtu. I v tomto případě se obžalovaný odkazoval na to, že úvěr splácel.
91. V první části uvedeného bodu týkající se úvěru u Komerční banky soud vycházel ze zmiňovaných listinných důkazů (č. l. 2028-2078). Součástí žádosti o podnikatelský úvěr je stejně jako v případě předchozího úvěru u Komerční banky čestné prohlášení podepsané dne 28. 7. 2010, ve kterém obžalovaný prohlásil, že má splněny závazky na sociálním a zdravotním pojištění a nemá u nich žádné závazky po lhůtě splatnosti a v prohlášení o majetku a závazcích jsou zmíněny pouze

závazky u Komerční banky a České spořitelny. Zcela v nich chybí závazky u fyzických osob, jak jsou vymezeny v předchozích výrocích rozsudku. V případě úvěru u XXXXX soud vycházel z listinných důkazů týkající se této půjčky (č. l. 2123-2151). Součástí návrhu na uzavření smlouvy podepisované zájemcem o poskytnutí úvěru, v tomto případě obžalovaným, bylo prohlášení, že proti žadateli nejsou vedena žádná soudní řízení, o kterých by banku neinformoval, že má k dispozici dostatečný objem finančních prostředků pro splácení úvěru. V této podobě byla smlouva s obžalovaným akceptována, další listinné důkazy pak doložily, že obžalovaný v návrhu na uzavření smlouvy deklaroval čistý měsíční příjem ve výši 70 000 Kč a splátky jiných úvěrů ve výši 13 100 Kč. Už jenom běžným porovnáním s majetkovými poměry je zřejmé, že jeho čistý měsíční příjem nedosahoval této výše a splátky jiných úvěrů (a půjček) byly podstatně vyšší. Z dokladů o vymáhání pohledávky po obžalovaném, např. z návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu plynulo, že celková hodnota pohledávky bez příslušenství činila v době podání návrhu 83 129 Kč.

92. I v tomto případě soud vyslechl svědkyně, které s obžalovaným jednaly při obou zmiňovaných úvěrech. V Komerční bance se jednalo o svědkyni L.R.(č. l. 3940-3942). Svědkyně pracovala jako bankovní poradce. Obecně popsala uzavírání revolvingového úvěru, vyžadované doklady (daňová přiznání za poslední 2 roky, stav finanční ekonomiky – zásob, pohledávek, závazků, účetní výsledky). Na konkrétní jednání s obžalovaným si svědkyně nevzpomínala. Svědkyně si tedy nepamatovala, jestli obžalovaný uváděl nějaké skutečnosti ohledně jeho hospodářské a majetkové situace. Nevěděla ani, jestli úvěr byl splácen, případně s jakou disciplínou; ani s vymáháním úvěru svědkyně neměla nic společného. Při sjednávání úvěru podle svědkyně procházeli registry dlužníků nebankovních organizací. V těchto rejstřících se ovšem nepromítly závazky zájemců o úvěr u fyzických osob nebo u správy sociálního zabezpečení nebo zdravotního pojištění. Pokud to obžalovaný nikde neuvedl, pak se o těchto závazcích banka vůbec nedozvěděla. Při úvěru v Raiffeisenbance se obžalovaným jednala svědkyně M.T. (č. l. 3942-3943). Svědkyně si pouze matně vybavovala jednání s obžalovaným u jedné půjčky. Podle svědkyně to bylo standardní jednání, na nic bližšího si nevzpomněla. Obecně byla schopna popsat sjednávání spotřebitelského úvěru, tzv. rychlé půjčky. Při jednání se vycházelo z údajů, které klient uvedl v žádosti o úvěr, ve které byl mj. dotaz na čistý měsíční příjem; půjčka se poskytovala bez dalšího dokládání příjmů. Nic dalšího si svědkyně k úvěru nepamatovala.

93. Soud vycházel ze shody mezi obžalovaným, svědkyněmi a listinnými důkazy, že skutečně čerpal úvěry, jak jsou doloženy listinami a výpověďmi zaměstnanců bank. Pro zařazení těchto skutků do odsuzující části rozsudku soud vycházel především z informací, které obžalovaný poskytl při sjednávání úvěrů, ve kterých buď deklaroval, že nemá žádné závazky u správy sociálního zabezpečení, na zdravotním pojištění, že nemá jiné závazky než ty, které jsou uvedeny v přehledu o majetku a závazcích, nebo deklaroval výši čistého měsíčního příjmu vyšší, než odpovídala jeho skutečným příjmům. Naopak uvedené splátky půjček a úvěrů byly výrazně nižší, než by odpovídaly těm, které obžalovaný v té době skutečně splácel. Současně prohlašoval, že má k dispozici dostatečný objem finančních prostředků pro splácení úvěru. Těmito nepravdivými informacemi obžalovaný podstatným způsobem ovlivnil jednání o úvěru, respektive jeho schválení a kladné vyhodnocení ve svůj prospěch. Obžalovaný rozporoval výši svých závazků ve vztahu k fyzickým osobám. O těchto závazcích se soud přesvědčil dokazováním v předchozích zmiňovaných bodech rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

94. Pro posouzení obhajoby obžalovaného soud prováděl i obecnější dokazování. Jedním z jeho okruhů byly vztahy obžalovaného s obchodním řetězcem XXXXX. Obžalovaný odkazoval zejména to, že byl v roce 2010 s řetězcem domluven na dodání většího množství zboží, musel být připraven na další dodávky a na případnou expanzi. To byl také důvod, proč žádal o úvěry v Komerční bance. Ze smlouvy, aniž by si to obžalovaný uvědomil, vyplynulo, že řetězec měl možnost zboží vracet, jednalo se zejména o podzimní sezonu roku 2010. Obžalovaný dodával řetězci ve větším rozsahu, podle dalších objednávek se domníval, že bude dodávat i další zboží. Následně se na něj měli obrátit zástupci společnosti, které tzv. zabral místo v obchodním řetězci a měli obžalovanému vyhrožovat. Vzápětí došlo k tomu, že XXXXX neprodané zboží skutečně dodavatelům vrátil, vrátil ho tedy i obžalovanému. V těchto vratkách byl obžalovaný povinen dodané zboží odebrat zpět, XXXXX vrácené zboží obžalovanému fakturoval a ten ho byl povinen zase zaplatit. Spolupráci se řetězcem XXXXX obžalovaný úplně neustál, markety dál objednávaly zboží, ale v podstatně menším rozsahu. Slibovali obžalovanému zájem v další sezoně svítidel, tzn. na podzim 2011 nebo 2012. Obžalovaný si byl vědom, že mu zboží vrátili a že je za něj povinen zaplatit. Považoval to za velký zásah do ekonomiky firmy a tomu přičítal svou neschopnost splácet své další závazky.
95. Vztahy obžalovaného se společností XXXXX soud hodnotil podle listinných důkazů (č. l. 512-841), konkrétně faktur vydaných obžalovaným a přijatých obchodní společností XXXXX ČR (č. l. 581-756) č. 001-0085 a dodacích listů za období od listopadu 2010 do ledna 2012. Na to později navázaly faktury a dodací listy o zpětném pohybu zboží od řetězce XXXXX zpátky k obžalovanému, tzv. vratky včetně podkladů pro dobropisy, kterými XXXXX fakturoval obžalovanému vrátku jednotlivých artiklů č. V001-V086, včetně hromadných objednávek, za období od října 2010 do období února 2011. Dále soud shlédl hromadné objednávky zboží z října, listopadu 2010 a září až října 2011 (č. l. 522-537, 539-580), obecnou dohodu o nákupních podmínkách (č. l. 513-521). Z hromadných objednávek z podzimu roku 2010 (č. l. 522-537) plyne, že se jednalo o tzv. akce časově omezené, na jejichž trvání obchodní společnost XXXXX objednala zboží u obžalovaného. Z dohody o nákupních podmínkách plynulo, že objednatel je oprávněn dodavateli vrátit zboží dodané do akcí a zboží při odměně sortimentu, které je dodavatel povinen vyzvednout nejpozději do dvou týdnů od výzvy objednatele a vrátit objednateli kupní cenu zboží. Potvrdilo se, že obžalovaný byl povinen zboží po výzvě obchodního řetězce odebrat zpět a kupní cenu řetězci zaplatit. Ke vztahu mezi obžalovaným a svědkem svědčila zpráva komanditní společnosti XXXXX ČR, včetně seznamu položek a přehledu faktur a úhrad (č. l. 2561-2570). Z ní bylo zřejmé, že po hromadných objednávkách na podzim 2010 obžalovaný dodával zboží do řady marketů obchodní společnosti XXXXX. Po skončení akce mu zboží bylo markety zase vráceno. Obdobně se objednávky, dodávky, fakturace, vrácení zboží a dobropisování vyvíjely (i když v menším množství) i na podzim roku 2011 a přecházely až do roku 2012. Zatímco závazky společnosti XXXXX vůči obžalovanému byly uhrazeny buď převodem, nebo zápočtem vůči závazkům obžalovaného, po ukončení celého procesu zůstala společnosti XXXXX za obžalovaným nesplacená pohledávka blížící se 900 000 Kč.
96. K věci byly vyslechnuty svědkyně R.K. (č. l. 3960-3961), která pracovala jako účetní saldo konta ve firmě XXXXX. Potvrdila spolupráci s firmou obžalovaného v roce 2010, obecně popsala, jak probíhala taková spolupráce, tedy od objednávky, dodání zboží dodavatelem, zaplacení po

domluvené lhůtě splatnosti i s tím, že pokud zboží není zavezeno nebo je zboží dodavateli vráceno, nastupují tzv. vratky a dodavatel je povinen kupní cenu vrátit. K dokladování této pohledávky sloužily dobropisy a faktury předané dodavateli. Konkrétní objednávky, příjmy a vrácení zboží mají na starosti sortimentní manažeři, svědkyně se zabývala účetním zpracováním zmiňovaných dodávek či vrácení zboží a jejich zaplacením. Ze vzájemných pohledávek a závazků vzniklo saldo, na jehož výši či poměr si svědkyně už nepamatovala. O riziku vrácení zboží dodavatel bezpochyby věděl, neboť byl obsažen v obchodních podmínkách. Spolupráce obžalovaného s obchodním řetězcem XXXXX probíhala delší dobu, přibližně dva až tři roky.

97. K věci byl vyslechnut i sortimentní manažer P.M.(č. l. 4005-4009). Svědek potvrdil spolupráci s obžalovaným, která netrvala příliš dlouho. Svědek pracoval jako nákupčí osvětlení a obžalovaný byl jeho dodavatel. Problémy ve spolupráci s obžalovaným vznikly tím, že zboží nejprve bylo navezeno do marketů, po určité době se zboží vracelo, ale ze strany obžalovaného už neproběhla zpětná vazba, tzn. nezaplatil za vrácené zboží. Svědek neznal přesnou výši salda mezi obžalovaným a společností XXXXX. Svědek popisoval způsob objednávání, dodávání, reklamaci a vrácení zboží. Vše se řídilo rámcovou smlouvou, ve které je mj. obsažena možnost obchodního řetězce vrátit zboží a povinnost dodavatele toto zboží přijmout, odvézt a zpět za něj zaplatit. Svědek potvrdil, že dodavatelé (včetně obžalovaného) byli s tímto systémem od začátku seznámeni.
98. Výše celkového salda, tedy pohledávky vzešlé z obchodního vztahu obžalovaného se společností XXXXX, byly patrné mj. ze zprávy insolvenční správce a z příloženého seznamu přihlášených pohledávek, ve které XXXXX uplatňuje za obžalovaným pohledávku přesahující 1 mil. Kč z titulu neuhrazených dodavatelských dobropisů podle dohody o nákupních podmínkách a dalších penalizačních faktur. Stručně shrnuto, ve vztahu mezi obžalovaným a společností XXXXX soud neshledal nic závadného, překvapivého nebo nestandardního. Obžalovaný znal všechny podmínky nákupní smlouvy, včetně možnosti vrácení zboží a jeho povinnosti za vrácené zboží zaplatit. Je s podivem, že krátce potom, co obžalovaný inkasoval kupní cenu za dodané zboží do marketů řetězce XXXXX, nebyl schopen za toto zboží obchodní společnosti zaplatit, když mu bylo zboží vráceno. Překvapivé to vlastně nebylo vzhledem k ostatním závazkům, které v té době obžalovaný měl vůči předchozím věřitelům. Každopádně celou část obhajoby obžalovaného, která odkazovala na vztahy s obchodním řetězcem XXXXX a vysvětlovala tím neschopnost obžalovaného splácet závazky vůči věřitelům, ve světle provedených důkazů soud zhodnotil jako irelevantní, neboť obžalovaný dopředu znal všechny podmínky, které se vázaly ke spolupráci s obchodním řetězcem, byly součástí smluvní dokumentace a obchodní řetězec se choval podle ustanovení uzavřené smlouvy. Nebylo to nic překvapivého nebo nestandardního, na co by obžalovaný mohl svádět svou neschopnost splácet své ostatní závazky. V rámci své podnikatelské činnosti měl být na takové jednání připraven.
99. Dále soud jako kritérium, které používal v rámci odůvodnění jednotlivých dílčích bodů odsuzující části rozsudku, pracoval s oblastí majetkové a hospodářské situace obžalovaného, která podle soudu nebyla taková, aby opodstatňovala přijetí závazků, které na sebe obžalovaný vzal, a tím pádem činila jeho jednání podvodným. V první řadě do tohoto souboru patřily všechny závazkové vztahy, půjčky, úvěry, odběry zboží, které jsou vyjmenovány v jednotlivých dílčích bodech odsuzující části rozsudku. Tyto soud popisoval v předchozích částech odůvodnění a v této části

už nebyl důvod je znovu opakovat. Soud zde pouze shrnul další dokazování, které popisovalo hospodářskou a majetkovou situaci obžalovaného v době, kdy na sebe bral závazky vůči poškozeným v jednotlivých bodech rozsudku.

100. Jedním z nich byl vztah se svědkem I.M., resp. se společností XXXXX (č. l. 4020-4022). Dále soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně z faktury, dohody o uznání dluhu, penalizační faktury, smlouvy o pronájmu, dodatku ke smlouvě, návrhu splátkového kalendáře, dohodě o uznání dluhu a zaplacení, výpovědi nájemní smlouvy, žaloby a přihlášky do insolvenčního řízení a soupisu faktur a úhrad (č. l. 1735-1755). Z těchto důkazů bylo zřetelné, že obžalovaný po převzetí prodejny od svědka v dubnu 2005 převzal od uvedené společnosti zboží v celkové hodnotě 167 354 Kč jako zásoby umístěných v prodejně, na které byla obžalovanému vystavena faktura se splatností 12. 5. 2005. Tuto fakturu obžalovaný nezaplatil a na dlužnou částku uzavřel s věřitelem v červenci 2007 dohodu o uznání dluhu, konkrétně stále dlužil 140 633 Kč. Kromě toho ve stejné době uzavřel s manželí M. jako pronajímateli smlouvu o pronájmu nebytových prostor, ve které se zavázal platit smluvené nájemné. Přes snížení ceny nájemného v roce 2006, v dodatku ke smlouvě o pronájmu nebytových prostor, obžalovaný nebyl schopen splácet dlužné nájemné. I na toto dlužné nájemné obžalovaný v průběhu let 2006-2007 uzavřel s I.M. dohodu o uznání dluhu a jeho zaplacení. Tyto skutečnosti byly potvrzeny výsledkem svědka M. i listinnými důkazy. Podle svědka už rok či dva po uzavření nájemního vztahu došlo k prodávám se splácením nájemného, kromě prodlení se splácením dlužné částky za odprodané zboží. V tomto případě soud považoval za kritické, že již v roce 2006 - 2007 u dlužného nájemného a od roku 2005 v případě dlužné částky za odprodané zboží nacházející se v prodejně, obžalovaný měl závazky, které nebyl schopen (ochoten) svědku M. zaplatit a teprve s prodlevou svůj závazek uznal. Vysvětlení obžalovaného, že nájem platil a svědek M. si placené nájemné započítával oproti dlužnému zboží, neobstojí jako nelogické. Z listinných důkazů je zřejmé, že obžalovaný měl platit nejenom nájemné, ale i dlužnou částku za prodané zboží. Jednalo se o dva závazky stojící vedle sebe, které měl obžalovaný zaplatit současně nebo postupně. Jestliže sám nakonec uznal oba dva závazky, byl si velmi dobře vědom, že se v obou případech šlo o oprávněné a opodstatněné pohledávky věřitele. Pro soud to znamenalo, že obžalovaný už předtím, než se vůbec dostal k uzavírání závazků nebo k přijetí závazků hodnocených v této trestní věci, měl jiné závazky, které nesplácel, nikoliv ojediněle nebo nahodile, ale jak se ukazuje v případě nájemného, zcela běžně.
101. Dále soud vycházel z listin poskytnutých Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, územní pracoviště v Prostějově, který byl správcem daně obžalovaného jako podnikající fyzické osoby. Z těchto listin vyplývá, že v letech 2009-2010 obžalovaný sám podal daňové přiznání k DPFO (č. l. 2459-2464), z nich vyplynula výše hospodářského výsledku, tedy dílčího základu daně z podnikání, za rok 2009 ve výši 735 794 Kč, což by odpovídalo průměrně měsíčnímu příjmu přibližně 61 000 Kč, za rok 2010 hospodářský výsledek obžalovaný přiznal ve výši 315 396 Kč, což by odpovídalo průměrnému výdělku ve výši 26 300 Kč. Daňové přiznání za rok 2009 bylo předmětem daňové kontroly, jak je vidět ze zprávy o výsledku kontroly (č. l. 2286-2292), která konstatovala neprokázanost tvrzení obžalovaného obsaženého v přiznání a daň stanovila podle pomůcek. Dále byl obžalovaný opakovaně vyzýván k podání daňových přiznání k DPFO v náhradním termínu za daňová období 2011, 2012, 2013, které obžalovaný nesplnil. I v těchto případech správce daně stanovoval daň podle pomůcek, jak je vidět ze zprávy o daňové kontrole,

ze závěrů stanovení daně správcem daně a z platebních výměrů DPFO za roky 2011-2013 (č. l. 2299-2316).

102. Další ze závazků, které dosud nebyly zmíněny, soud zjistil z přehledu pohledávek uplatněných v insolvenčním řízení nebo řízení vedených proti obžalovanému jako dlužníku u obecného soudu obžalovaného. Z těchto závazků bylo třeba připomenout, že obžalovanému byl společností Cetelem v prosinci 2006 poskytnut úvěr ve výši 505 000 Kč s měsíční splátkou 10 140 Kč, jak je to vidět ze smlouvy o poskytnutí úvěru a z příložených dokladů a z výpisu z úvěrového účtu (č. l. 2585-2639). K tomu je nutné poznamenat, že tento úvěr byl splácen inkasem z bankovního účtu obžalovaného u XXXXX a byl průběžně splácen v letech 2006-2012. I tak ze zprávy věřitele vyplynulo, že v dubnu 2013 úvěr nebyl řádně zaplacen a aktuální zůstatek na úvěrovém účtu činil 106 258 Kč. Z příložených dokladů byla také zajímavá přiznání k DPFO obžalovaného za rok 2005 (č. l. 2619-2624), podle kterého měl obžalovaný za tento rok hospodářský výsledek ve výši 352 260 Kč, odpovídající průměrnému měsíčnímu příjmu ve výši 29 350 Kč.
103. Zpráva současného věřitele společnosti Kruk Česká republika/Slovenská republika včetně založených listin (č. l. 2671-2698) obsahovala sdělení, že společnost je věřitelem pohledávky, která vznikla ze smlouvy o úvěru, který obžalovaný s manželkou uzavřeli u České spořitelny 16. 2. 2007 na částku 250 000 Kč. Úvěr měl být splacen do roku 2013. Pro neplnění podmínek a nesplacení dlužného byl zesplatněn zbytek úvěru, ze kterého zůstala nesplacená část 38 753 Kč, s dlužníky byla uzavřena dohoda o splácení tohoto dluhu ve splátkách, na které dlužníci nic nezaplatili, a proto stále se na tomto úvěru eviduje dluh ve výši 46 818 Kč sestávající z jistiny a smluvní pokuty. Ze zprávy společnosti Citibank (č. l. 2702) vyplývá, že obžalovaný Z. byl od října 2008 uživatelem kreditní karty s limitem 20 000 Kč, úvěr na této kreditní kartě nebyl řádně splácen a vznikla jim pohledávka ve výši 13 824 Kč. Ze smlouvy o úvěru se společností Škofin vznikl obžalovanému závazek ve výši 84 673 Kč poskytnutý při koupi vozidla Seat Alhambra, které obžalovaný společnosti Škofin nezaplatil, která byla rovněž přihlášena do insolvenčního řízení, podle úvěrové smlouvy uzavřené dne 25. 11. 2009 (č. l. 2729-2767). Podle zprávy společnosti Telefónica Czech Republic společnost evidovala pohledávku za obžalovaným z první poloviny roku 2012 ve výši 18 000 Kč (č. l. 2768-2788). Okresní správa sociálního zabezpečení evidovala za obžalovaným dluh na penále od roku 2008 a dluh na pojistném od roku 2009. Za roky 2010-2012 byl obžalovanému na sociální pojištění stanoveno platebním výměrem, doplatek na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za rok 2009 ve výši 107 426 Kč, za rok 2008 na penále na stejné platbě ve výši 20 298 Kč a za rok 2009 ve výši 14 514 Kč, celkem 142 238 Kč (č. l. 2792-2816).
104. Podrobně byla majetková situace obžalovaného zmapována v insolvenčním řízení. Výsledkem je zpráva se seznamem přihlášených pohledávek a stavu jejich přezkoumání (č. l. 2943-2961). Ve zprávě kromě již zmíněných věřitelů dále vystupovali věřitelé JP Energo, Faktoring Komerční banky, Statutární město Prostějov, XXXXX, Secapital S. R. L., Citibank, VZP, L.D., přičemž celková výše přihlášených a přezkoumaných pohledávek činila 14 779 844 Kč.
105. Dále byl obžalovaný zavázán u XXXXX a.s., kromě úvěrů zmíněných v odsuzující části rozsudku se jednalo o rychlou půjčku č. 419051 uzavřenou v listopadu 2005 na částku 121 000 Kč, kterou obžalovaný sice se zpožděním a prodlevami nakonec celou doplatil, měsíční splátka této půjčky byla stanovena na 2 645 Kč. Dále byl obžalovaný kromě další rychlé půjčky, tentokrát již

Shodu s prvopisem potvrzuje Magda Pokorná

zahrnuté ve výroku rozsudku, zavázán u XXXXX hypotečním úvěrem č. 451008/03. Neúspěšně žádal o poskytnutí hypotečního úvěru č. 451/506-05 na částku 500 000 Kč dne 2. 5. 2005, jehož žádost byla odmítnuta (č. l. 2152-2178, listinné důkazy Provedené u hlavního líčení dne 7. 2. 2019). Ze srovnání výpisu z tohoto účtu (č. l. 2179) a kupní smlouvy o prodeji rodinného domu mezi obžalovanými Z. a Z. a jejich synem M.Z. z roku 2008 (č. l. 2832-2833) je zřejmé, že hypoteční úvěr u XXXXX nebyl zdaleka uhrazen a jeho podstatná část ve výši 745 621 Kč byla uhrazena teprve z kupní ceny za prodej uvedeného domu, konkrétně z hypotečního úvěru kupujícího M.a Z. sjednaný u Komerční banky. Celkový přehled přihlášených pohledávek do insolvenčního řízení byl patrný z listin týkajících se soudního řízení, zejména návrhu a usnesení o zahájení insolvenčního řízení (č. l. 2885-2914), resp. zprávy o hospodářské situaci dlužníka, seznamu přihlášených pohledávek, dokladů o přímém prodeji skladových zásob, usnesení, závěrečné zprávy, konečné zprávy insolvenční správkyne a usnesení o zrušení konkursu (č. l. 2942-2972).

106. O dalších listinných důkazech a výpovědích svědků soud nepochyboval, byly řádně vyžádány v trestním řízení od jednoznačně označených subjektů policejním orgánem. Vždy se jednalo o zprávy dotčených subjektů, které byly doplněny kopiemi potřebných dokladů. Soud se mohl sám přesvědčit, že údaje sdělované jednotlivými věřiteli nebo dotčenými subjekty jsou podloženy listinami. Ostatně ani obžalovaný tyto listinné důkazy nezpochyboval. Tuto část tedy bylo možné shrnout tak, že kromě závazků vyplývajících ze smluv o půjčkách, úvěrech nebo z fyzického odběru zboží, měl obžalovaný řadu dalších závazků, které ani nebyly do obžaloby zahrnuty, patrně z důvodu, že byly částečně nebo úplně splaceny. Faktem bylo, že obžalovaný měl řadu závazků vůči institucionálním věřitelům, tj. bankám nebo nebankovním společnostem, u kterých bylo možné vysledovat přece jenom lepší platební morálku. Obžalovaný se snažil o placení některých z úvěrů částečně, nebo alespoň minimálně. Přesto z těchto úvěrů vznikly pohledávky za obžalovaným, které buď byly splaceny např. dalším úvěrem, nebo které byly později přihlášeny až do insolvenčního řízení. Z tohoto dokazování bylo zřejmé, že takové závazky obžalovaného vznikaly ještě předtím, než vůbec obžalovaný na sebe bral závazky vyjmenované v odsuzující části rozsudku, že v té době již měl více věřitelů, u kterých nesplácel své závazky úplně nebo zčásti, ať už se jednalo o hypoteční úvěr u XXXXX nebo o pohledávky svědka M.. Zároveň obžalovaný na sebe nabral takové množství závazků u institucionálních věřitelů, viz úvěry a půjčky společností P.F., Komerční banky, XXXXX, Cetelem, Citibank, které sice jakýmsi způsobem splácel, ovšem které významným způsobem limitovaly jeho schopnost splácet jakékoliv další závazky. Pokud se obžalovaný obracel na fyzické osoby, od kterých získával půjčky, bylo to už v situaci, kdy řádně nesplácel ani své stávající závazky, měl vícero věřitelů, kterým nebyl schopen všechny dluhy zaplatit a jeho majetkové a výdělkové poměry, jak vyplynuly např. z příznání DPFO obsažených buď ve zprávě finančního úřadu, nebo dokládáných obžalovaným k jednotlivým žádostem o úvěr u institucionálních věřitelů, neumožňovaly všechny přijaté závazky zaplatit, ani u těch věřitelů, u kterých úvěr již měl, natož od nových věřitelů, jejichž závazky na sebe teprve vzal. Z uvedeného souhrnu je možné učinit závěr, že hospodářská, majetková a výdělková situace obžalovaného už v době, kdy na sebe bral závazky vypočtené v odsuzující části rozsudku, nebyl schopen odpovědně vrátit, protože v té době už měl závazky u více věřitelů, jejichž pohledávky buď zcela, nebo zčásti nesplatil.

107. Z návrhu státního zástupce bylo vyhověno všem návrhům na doplnění dokazování. Pokud jde o návrhy na doplnění dokazování ze strany obhajoby (č. l. 3795-3798 a 3992-3993), z těchto nebylo vyhověno návrhu na opětovné revizní zkoumání obžalovaného v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, neboť z dosavadního stavu poznání, zejména z lékařských zpráv a z vystupování obžalovaného soudu nevznikly žádné pochybnosti o přičetnosti obžalovaného. Obžalovaný naopak vykazoval velmi dobrou orientaci ve všech aspektech celé projednávané materie, včetně detailů obchodní spolupráce s jednotlivými poškozenými, která byla velmi rozsáhlá, jak je vidět z odůvodnění rozsudku. Rovněž z výpovědi žádného ze svědků nebo osob, které přišly do styku s obžalovaným, ani z ostatních provedených důkazů nevyplynul sebemenší náznak, že by obžalovaný v kterémkoliv okamžiku projednávaného období jevil znaky ztráty rozpoznávacích nebo ovládacích schopností. Dále bylo vyhověno obhajobě v provedení listinných důkazů týkajících se smének vystavených mezi obžalovaným a na opětovný výslech svědka L.Š.. Vzhledem k obsahu těchto důkazů nebyla zkoumána pravost podpisu L.Š. na směnce (č. l. 1566). Od poškozených družstvo XXXXX a XXXXX V. M. byly vyžádány dostupné listinné důkazy a tyto byly k důkazu provedeny. Rovněž bylo vyhověno návrhu na výslech svědka P.M. a vyžádání zprávy od obchodní společnosti XXXXX. Byl proveden připojený trestní spis Okresního soudu v Prostějově 13 T 174/2016. Naopak nebyli vyslechnuti svědci J.Š., Z.L., L.L., protože se jednalo o osoby, které měly být ve vztahu se svědkem Z.B., nikoli s obžalovaným Z.. Dosavadní důkazy (svědek B. + listiny) poskytovaly dostatečnou oporu pro závěry týkající se částek půjčených obžalovanému Z. nebylo nutné, aby soud hlouběji zkoumal, odkud pocházely prostředky, které svědek B. obžalovanému Z. půjčil. Tím pádem soud prakticky vyčerpал Provedené dokazování a ve zmiňovaném zbytku návrhy obhajoby na doplnění dokazování zamítl.
108. V jednání popsaném v bodu I. rozsudku soud shledal trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. Soud posuzoval skutek popsaný pod bodem I. rozsudku podle citovaného zák. č. 140/1961 Sb., protože byl spáchán v době účinnosti citovaného zákona a jeho posuzování podle později účinného trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. by nebylo příznivějším (srovnej § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona vs. § 209 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku). Soud považoval jednání popsané pod body I. 1-5) za dílčí útoky pokračujícího trestného činu ve smyslu § 89 odst. 3 citovaného trestního zákona, protože se jednalo o činy spojené jednotným záměrem obžalovaného (obohatit se na úkor poškozených), všechny jednání naplňovaly stejnou skutkovou podstatu trestného činu podvodu, všechny byly spáchány stejným nebo podobným způsobem (obžalovaný si půjčuje peníze od poškozených věřitelů s předstíráním schopnosti a majetnosti a zamlčením podstatných skutečností ohledně svých závazků a neschopnosti už dřívější závazky řádně splácet). Byla zde blízká souvislost časová, mezi jednotlivými dílčími skutky byla maximální přetržka nepřesahující 6 měsíců. Rovněž stejný byl předmět útoku, finanční majetek poškozených. Tyto dílčí útoky jsou velmi podobné pokračujícímu trestnému činu a dílčím útokům vymezením v bodu II. rozsudku. Trestné činy v bodu I. a II. od sebe oddělila časová přetržka. Mezi posledním dílčím útokem bodu I. a prvním útokem v trestném činu v bodu II. bylo 10 měsíců, což už je podle soudu doba, kterou nelze považovat za blízkou časovou souvislost. Znak objektivní stránky „...ke škodě cizího majetku ...“ obžalovaný Z. v bodu I. naplnil tím, že získával od poškozených A.Š. a Z.B. částky vypočítané v dílčích bodech, o tyto částky se snižoval majetek poškozených Š. a B. a na straně majetku poškozených tím vznikla škoda. Znak „...sebe obohatil...“ obžalovaný naplnil tím, že částky, které získal od poškozených Š. a B., naopak šly ve prospěch obžalovaného Z. a o tyto částky se jeho majetek zvyšoval. Znak

„...vedl někoho v omyl...“ obžalovaný naplňoval tím, že když sjednával s poškozenými Š. a B. půjčky, už byl dlužníkem svědka M., dlužníkem hypotečního úvěru u XXXXX z roku 2003, neúspěšně žádal o další hypoteční úvěr v roce 2005 tamtéž, byl dlužníkem smlouvy o revolvingovém úvěru u Komerční banky z roku 2005, přičemž některé závazky nebyly zaplacený vůbec (sv. M.), některé byly uhrazeny až dalšími úvěry nebo prodejem nemovitosti o několik let později po přijetí půjčky od poškozených Š. a B. v bodu I. Žádný z těchto závazků přitom nebyl uhrazen řádně a zcela, i když na některé z těchto úvěrů obžalovaný splácel, nikdy nešlo konstatovat, že by se jednalo o řádně splacené závazky nebo úvěry. Obžalovaný Z. přitom poškozené ujišťoval, že je vlastníkem nemovitosti a jiného majetku, který je dostatečný pro úhrada závazků, že je schopný a ochotný řádně a včas své závazky zaplatit. Tím u poškozených vyvolal mylný dojem o své úvěrové kredibilitě. Poškození obžalovanému na základě těchto ujištění částky poskytli. Tímto jednáním obžalovaný způsobil na cizím majetku celkem škodu ve výši 1 180 000 Kč, tedy škodu přesahující hranici značné škody ve smyslu § 89 odst. 11 tr. zákona.

109. V bodu II. rozsudku obžalovaný Z. svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku. Jak už bylo řečeno dříve, i v tomto případě se jedná o dílčí útoky pokračujícího trestného činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku, spojené jednotným záměrem získávat půjčky a úvěry na další provozování podnikání tzv. za každou cenu na úkor poškozených, i za situace, když obžalovaný už měl vícero věřitelů a nesplacených závazků. Tyto činy naplňovaly stejnou skutkovou podstatu zločinu podvodu, byly spojeny stejným způsobem provedení a blízkou časovou souvislostí; časová přetržka mezi jednotlivými dílčími útoky nepřesahovala dobu přibližně půl roku. Skutky označenými v bodu II. obžalovaný naplnil znak „...sebe obohatil...“ tím, že půjčky, které získával od věřitelů, ale nevrátil, zboží, které odebíral od dodavatelů a nezaplatil, obohatily jeho majetek o odpovídající finanční částky příp. ekvivalenty hodnot získaného zboží. Obžalovaný „...vedl někoho v omyl...“, když předstíral, že bude schopen půjčené částky nebo odebrané a získané zboží zaplatit, zejména předstíral, že je vlastníkem dostatečného majetku a podnikatelského projektu, ačkoliv jeho majetek, ani jeho výdělkové schopnosti nedosahovaly takových rozměrů, aby byl schopen všechny přijaté závazky zaplatit, a to celkově, ani ve sjednaných lhůtách. Obžalovaný Z. „...zamlčel podstatné skutečnosti...“ tím, že poškozeným nesdělil pravdivé okolnosti ohledně svých majetkových, výdělkových a podnikatelských poměrů. Především jim nesdělil, že má vícero věřitelů z dřívější doby, jejichž pohledávky nebyl schopen řádně zaplatit. Pokud by obžalovaný poškozeným sdělil tuto skutečnost, poškození by obžalovanému zboží nedodali nebo půjčku neposkytli. Tímto jednáním obžalovaný způsobil celkovou škodu ve výši 11 091 407,48 Kč, tedy škodu přesahující škodu velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku.
110. V bodu III. rozsudku obžalovaný dovršil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1, písm. a), odst. 3 tr. zákoníku č. 140/1961 Sb. Tento skutek byl spáchán za účinnosti citovaného trestního zákona č. 140/1961 Sb. a jeho právní kvalifikace podle později účinného trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. by pro obžalovaného bylo dokonce přísnější (srovnej § 222 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku). Objektivní znaky skutkové podstaty obžalovaný dovršil tak, že svým popsáním jednáním „...zcela zmařil uspokojení svého věřitele...“. Obžalovaný v době spáchání tohoto činu už měl závazky vůči věřitelům A.Š. a Z.B.. Pohledávky těchto věřitelů nebyly uspokojeny ani zčásti, jak to vyplývá z

výpovědi poškozených. Tím došlo k úplnému zmaření jejich uspokojení. Obžalovaný tento stav způsobil tím, že „...zcizil část svého majetku...“, protože společně s manželkou D.Z. prodali synovi M. Z. vymezené nemovitosti a převedli na něj své vlastnické právo. Získanou část kupní ceny použil obžalovaný na jiné závazky než ty, které jsou vymezeny ve výroku soudu, tedy závazky vůči věřitelům Š. a B., jak se vyjádřil obžalovaný, použil získané prostředky na své další podnikání. Pohledávky věřitelů Š. a B. obžalovaný zcela ignoroval. Za způsobení škody soud považuje fakt, že dotčení věřitelé neobdrželi od dlužníka (obžalovaného) plnění k uspokojení své pohledávky, tzn. nedošlo k důvodně očekávanému přírůstku na majetku věřitele, kterého by bylo možné dosáhnout, kdyby obžalovaný nepoužil prostředky získané z prodeje nemovitostí, na další podnikání, tedy jinak, než způsobem, který by vedl alespoň k částečnému uspokojení pohledávek věřitelů. Tímto jednáním obžalovaný „...způsobil značnou škodu...“. Výše způsobené škody v tomto případě odpovídala hodnotě zcizeného majetku dlužníka (obžalovaného), který by bylo možné jinak použít k uspokojení pohledávek věřitelů Š. a B., kdyby je obžalovaný nepoužil na další podnikání, než na úhradu již existujících závazků. Obžalovaný z prodeje nemovitostí získal v hotovosti a bezhotovostně celkem 2 754 379 Kč, které mohl použít na úhradu již stávajících závazků. Výše pohledávek věřitelů vypočtených v tomto bodě rozsudku činila 2 080 000 Kč. Výši škody proto soud stanovil v této výši, která odpovídala výši pohledávek, ačkoliv by výše prostředků, které obžalovaný získal ze zcizení svého majetku, byla ještě vyšší. I tak výše škody více než násobně přesahovala hranici značné škody ve smyslu § 89 odst. 11 tr. zákona.

111. V bodu IV. rozsudku bylo prokázáno, že obžalovaný byl povinen k vedení účetních knih, zápisů a jiných dokladů podle citovaných ustanovení právních předpisů: „...a že je k tomu podle zákona povinen...“. Obžalovaný poté, co mu tyto doklady byly odcizeny, neučinil nic, aby je uvedl do průkazného stavu, tedy aby účetní doklady, přehledy, knihy a zápisy uvedl do stavu sloužící k přehledu o stavu hospodaření a jmění a k případným kontrolám, jak je to patrné především z poznatků správce daně a insolvenčního správce, a konec konců i z výpovědi samotného obžalovaného. Tím obžalovaný naplnil znak objektivní stránky skutkové podstaty citovaného označeného přečinu „...nevedl účetní knihy, zápisy nebo jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku a k jejich kontrole...“. Tím naplnil znaky přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea první trestního zákoníku. Tento skutek je posuzován podle trestního zákoníku určeného od 1. 1. 2010 č. 40/2009 Sb., neboť doba jeho spáchání, tedy doba nečinnosti obžalovaného směřující k nápravě vzniklého stavu je rozprostřena od dubna 2010, kdy mu bylo účetnictví podle jeho slov odcizeno až do dubna 2014, kdy jednak správce daně prováděl daňovou kontrolu a dále do doby, kdy věřitelé mohli v insolvenčním řízení přihlašovat své pohledávky do konkurzu.
112. V bodu V. rozsudku soud skutek kvalifikoval podle trestního zákona č. 140/1961 Sb., neboť skutek byl spáchán v červenci 2009, tedy v době účinnosti citovaného trestního zákona a jeho právní kvalifikace podle později účinného trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. by pro obžalovaného nebyla příznivější (srovnej § 250 odst. 1, 4 písm. b) tr. zákona vs. § 211 odst. 1,5 písm. c) tr. zákoníku). Obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu. Konkrétně obžalovaný jednal „...při sjednávání úvěrové smlouvy...“, což vyplývá z výpovědi svědkyně F. a z listinných důkazů o následném sjednání úvěrové smlouvy. Dále obžalovaný zčásti „...uvedl nepravdivé údaje...“ a zčásti „...podstatné údaje zamlčel...“, protože v čestném prohlášení uvedl, že má zapláceno sociální a zdravotní

pojištění a v prohlášení o vlastnictví majetku a závazcích, že má nulové krátkodobé a dlouhodobé závazky, ačkoliv věděl o dluhu u Okresní správy sociálního zabezpečení, u Všeobecné zdravotní pojišťovny a o splatných závazcích minimálně u poškozených Š. a B. a dalších věřitelů. Tímto jednáním obžalovaný způsobil škodu Komerční bance ve výši nesplacené částky úvěru 486 000 Kč a Českomoravské záruční a rozvojové bance 1 134 000 Kč vyplacených jako bankovní záruka, kterou zmíněná banka zaplatila původnímu věřiteli Komerční bance. Výše škody v součtu opět násobně přesahuje způsobení značné škody ve smyslu § 89 odst. 11 tr. zákona.

113. V bodu VI. rozsudku se obžalovaný dopustil dvou útoků, jednak v červenci 2010 vůči Komerční bance a v listopadu 2010 vůči Raiffeisenbance. Tyto dva útoky soud považuje za dva dílčí útoky pokračujícího trestného činu splňující podmínky § 116 tr. zákoníku, vedené jednotným záměrem získat finanční prostředky podvodným jednáním u institucionálních věřitelů při uzavírání úvěrové smlouvy, v souhrnu naplňující skutkovou podstatu přečinu úvěrového podvodu, spojené stejným způsobem spáchání, při jednání úvěrové smlouvy uvedením nepravdivých údajů a zamlčením podstatných údajů a blízkou souvislostí časovou, protože oba skutky dělí přibližně 4 měsíce. Stejný byl i předmět útoku, tedy finanční prostředky úvěrujících institucí. V obou případech „...při sjednávání úvěrové smlouvy...“, protože se jednalo o poskytnutí úvěru institucionálními věřiteli Komerční bankou a vedenou, v prvním případě při žádosti o poskytnutí úvěru, v druhém případě při návrhu na uzavření smlouvy o rychlé půjčce. V obou případech obžalovaný „...vedl nepravdivé údaje...“ a „...podstatné údaje zamlčel...“, protože tvrdil, že má zaplacené sociální a zdravotní pojištění a uvedl, že má nulové krátkodobé a dlouhodobé závazky, resp. v Raiffeisenbance v citovaném článku smluvních podmínek tvrdil, že má dostatečný objem finančních prostředků ke splácení úvěru, ačkoliv věděl, že je ve stejné době zavázán radě věřitelů, u kterých má nesplacené závazky, kterému mu brání v řádném splácení úvěru v Raiffeisenbance. Tímto jednáním v případě Komerční banky nedošlo ke způsobení škody, neboť část z úvěru obžalovaný splatil a část byla uhrazena z prodeje nemovitosti. V případě XXXXX část úvěru byla splacena a nesplacený zbytek úvěru tvoří způsobenou škodu ve výši 62 698,59 Kč. Tato škoda přesahuje hranici větší škody ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku.
114. Všech uvedených trestných činů zločinů a přečinů se obžalovaný dopustil v event. úmyslu ve smyslu § 4 písm. b) u trestných činů spáchaných za účinnosti trestního zákona č. 140/1961 Sb., resp. § 15 odst. 1 písm. b), spáchaných za účinnosti trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. Obžalovaný na svou obhajobu uváděl, že nechtěl (ze subjektivní stránky) nikoho podvést. Oba citované trestní předpisy znají nejenom tzv. přímý úmysl (§4 písm. a) tr. zákona, § 15 písm. a) tr. zákoníku), ale také úmysl eventuální, který podle přesvědčení soudu na situaci subjektivního vnímání obžalovaného a projednávaných skutečností přiléhavě dopadá. Takový úmysl byl v případě obžalovaného složen z vědomostní složky. Obžalovaný si byl vědom, alespoň v hrubých obrysech, všech podstatných skutkových okolností, které zakládaly trestnost jeho jednání. V tomto případě soud nepochyboval, že obžalovaný znal tyto skutkové okolnosti, zejména stav svého majetku, své výdělkové a podnikatelské možnosti. Obžalovaný bezpochyby věděl o všech důležitých dílčích úkonech, dílčích jednáních, všech transakcích, převodech, úvěrech, půjčkách, dodáních a odběrech zboží, neboť je v naprosté drtivé většině prováděl osobně nebo k nim dal jednoznačný podnět, pokyn či příkaz. O vědomostech obžalovaného nejlépe svědčilo jeho vystupování u hlavního líčení, když vypovídal o okolnostech obchodních, podnikatelských, závazkových, osobních a jiných vztazích s poškozenými, na které si velmi

dobře vzpomínal. Konkrétní okolnosti uváděl do širších souvislostí, takže soud neměl pochybnosti, že obžalovaný podstatné skutečnosti, které založily trestnost jeho jednání, v předmětné době znal. Obžalovaný také dobře věděl, co nastane, pokud si od poškozených půjčí peníze (odebere zboží), v jaké situaci si peníze od poškozených půjčuje a co nastane v okamžiku splatnosti převzatých půjček nebo splatnosti závazků, které obžalovaný na sebe bral při odebírání zboží nebo uzavírání dalších smluvních závazků. Vzhledem k opakujícímu se způsobu spáchání činu a k velmi podobným konturám jednotlivých půjček, odběrů zboží nebo dalších smluvních závazků, které obžalovaný na sebe bral, je zřejmé, že obžalovaný si byl při vědomosti všech skutečností, vědom i toho, co se nastane při přijetí dalších závazků, když už nebyl schopen splácet předchozí závazky, tedy obžalovaný věděl, že svým jednáním porušuje zájem na ochraně cizího majetku před podvodným jednáním a pro případ, že tento výsledek nastane, s ním byl srozuměn.

115. Obžalovaný byl v době spáchání všech označených trestných činů plně trestně odpovědný z hlediska věku (§ 25 tr. zákoníku). Obžalovaný také mohl vždy rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat (§ 26 tr. zákoníku), byl tedy odpovědný i z hlediska své přičetnosti.
116. Vzhledem k počtu spáchaných skutků, počtu poškozených, výši způsobené škody, dlouhého období páchaní jednotlivých skutků, se celkově jedná o případ natolik společensky škodlivý, že nepostačuje vyvození odpovědnosti podle pořadu občanského práva a je nutné z jednání obžalovaného vyvodit trestní odpovědnost.
117. Obhajoba zpochybňovala původní závazky obžalovaného vůči svědkům M.. V tomto obhajoba soud nepřesvědčila, neboť výpověď svědka M. a doložené listinné důkazy byly ohledně jeho závazků zcela jasné. Dále obhajoba upozorňovala na to, že obžalovaný jako podnikatel neměl dostatečnou historii, aby se mohl obrátit na institucionální věřitele. V tomto směru soud rovněž nemohl obžalobě přesvědčit, neboť z listinných důkazů jasně vyplývá, že obžalovaný jako fyzická osoba obdržel už v roce 2003 hypoteční úvěr u XXXXX a v roce 2005 rychlou půjčku u stejné banky, třeba jako fyzická osoba. Očividně tedy byl schopen půjček u institucionálních věřitelů, jak o tom svědčí např. i smlouva o revolvingovém úvěru u Komerční banky taktéž z roku 2005. Není tedy pravda, že by obžalovaného k půjčkám u soukromých subjektů hnala jenom jeho nedostatečná podnikatelská minulost. Obhajoba také namítala, že obžalovaný v době prvních půjček u soukromých subjektů, které jsou podchyceny ve výroku rozsudku, měl dostatečný majetek, který by mohl sloužit k úhradě vzniklých závazků. Ani toto není pravda. Např. poškozený Š. se spoléhal na prodej domu obžalovaného. Z listinných důkazů vyplynulo, že na domě vážla zástava ve prospěch XXXXX, resp. později Komerční banky a na splacení těchto úvěrů také byla ve významném procentu zástava použita. K tomu nutno připočíst závazky obžalovaného vůči svědku M. a už se obžalovaný dostal za hranu, kde už nemohl počítat s tím, že všechny závazky řádně splatí pouze ze své podnikatelské činnosti a ze svého majetku. Navíc zde platí poukaz na to, že půjčku od soukromých osob by nezískal, pokud by řádně uvedl, kolik závazků již na něm leží a jaká je jeho platební morálka vůči předchozím věřitelům. V takovém případě by noví věřitelé k půjčce vůbec nepřistoupili.
118. Dále obhajoba poukazovala na chování věřitelů Š., B., S. a dalších, kteří pohledávky okamžitě po jejich splatnosti nevymáhali, příp. sám obžalovaný poukazoval na to, že snad tyto věřitelé měli dostávat výplatu jakýchsi úroků. Zmiňování věřitelé toto popřeli, jednoznačně trvali na tom, že se

jednali o půjčky, nikoliv o nějaké investice nebo tiché společenství na podnikání obžalovaného. Obžalovaný nijak neprokázal, že by těmto věřitelům splácel jakési úroky, jak o tom sám hovořil. Mezi věřiteli a obžalovaným bylo tedy zřejmé, že došlo k půjčce. Obžalovaný sice zmiňoval částky, které měl těmto věřitelům vrátit, ovšem nic z toho se nepotvrdilo. O věrohodnosti jednotlivých věřitelů se soud v odůvodnění již zmiňoval, může to tedy zopakovat, že výpovědi věřitelů – poškozených, jsou v souladu s listinnými důkazy, i mezi sebou navzájem a obstojí i samostatně. Proto z nich soud vycházel. Obhajoba obžalovaného stála pouze na jeho tvrzení, které nebylo ničím podstatným doloženo. V takovém případě soud považuje obhajobu obžalovaného provedenými důkazy za vyvrácenou.

119. Dále obhajoba lpěla na vztazích se společností XXXXX. K tomu se už soud v tomto odůvodnění vyjádřil, možno tedy stručně shrnout, že na vztazích mezi obžalovaným a společností XXXXX soud neshledal nic nestandardního, nezákonného. Společnost XXXXX si počínala přesně tak, jak to umožňovala rámcová smlouva s obžalovaným. Naopak na straně obžalovaného se hromadily závazky vůči společnosti XXXXX. Nebylo by divu, kdyby společnosti XXXXX s obžalovaným vůbec přestala spolupracovat a zboží od něj odebírat, když při zpětném odběru, jak to společnost XXXXX praktikovala, se společnosti hromadily pohledávky za obžalovaným, které obžalovaný řádně neplatil. Z tohoto pohledu se společnost XXXXX jeví jako další poškozená, která pouze pohledávku za obžalovaným v trestním řízení neuplatňovala.
120. Obhajoba dále poukazovala na to, že obžalovaný měl dostatečný podnikatelský nebo obchodní majetek spočívající ve zboží, které měl před dodáním do společnosti XXXXX v pohotovosti na skladě, aby byl schopen dostát závazku dodávat objednané zboží společnosti XXXXX. Poté, co obžalovanému společnost XXXXX zboží vrátila, měl tohoto zboží nadbytek a údajně se tedy domníval, že z prodeje tohoto zboží bude schopen vzniklé závazky uhradit. Tuto obhajobu soud rovněž nevyhodnotil jako relevantní nebo vyvinující pro obžalovaného. Jak vyplývá z Provedené ho dokazování a jak vyplynulo z vlastního projevu obžalovaného, půjčky, které si bral před zahájením spolupráce s obchodním řetězcem XXXXX, pocházely právě od poškozených v této trestní věci. Jestliže tedy obžalovaný měl nějaký majetek, pořídil ho na dluh vzniklý u poškozených v této trestní věci. Navíc to byl majetek, který pro poškozené neměl žádný význam a jediným způsobem, jak mohl obžalovaný dostát svým závazkům, bylo tento majetek prodat a zpeněžit a poškozeným jejich půjčky vrátit, což se nestalo, ačkoliv obžalovaný minimálně od počátku roku 2011 věděl, že společnost XXXXX s ním nekooperuje způsobem, který si původně představoval. Stejně až do prohlášení úpadku a prohlášení konkurzu neučinil nic proto, aby tímto způsobem své závazky vyrovnal. Obžalovaný se pokoušel o další podnikání ve spolupráci s dalšími obchodními partnery (družstvo XXXXX, XXXXX V.M.). I této spolupráce ovšem obžalovaný zpravidla využil k tomu, že od partnerů získal půjčky na další údajné podnikání a rozvíjení obchodních či výrobních aktivit, které ovšem opět skončily stejným způsobem, tzn. závazkem u dalších poškozených, bez toho aniž by tyto závazky byly spláceny. Navíc nutno poznamenat, že i v tomto případě si obžalovaný počínal podvodně s vědomím všech předchozích závazků, které v té době už měl, na sebe bral další závazky, které jednoznačně nebylo v jeho moci splatit. Jediný cennější majetek, který v té době obžalovaný zřejmě ještě vlastnil, kromě obchodního majetku, byl rodinný dům, už tak zatížený zástavním právem a navíc v roce 2008 prodaný synovi obžalovaného, přičemž výtěžek z prodeje byl zčásti použit na uspokojení institucionálních věřitelů (XXXXX a Komerční banky). Ve zbytku ho obžalovaný opět použil na

své podnikatelské aktivity, aniž by se to projevilo na zmenšení jeho závazků. Závazky vůči poškozeným vymezené v této věci ani přes prodej tohoto majetku se nezmenšily ani o korunu.

121. Obžalovaný žehral na to, že nemohl dokázat stav svého obchodního majetku s ohledem na to, že jeho účetnictví není k dispozici. Na tuto námitku je nutno poznamenat, že o účetnictví se připravil především obžalovaný sám. Za prvé přiznal, že část účetnictví spálil v době, kdy se měl pokoušet připravit o život, za druhé odkazoval na odcizení vozidla, přitom v dokladech o hlášení této ztráty a prověřování policií, o ztrátě jakýchkoli účetních dokladů nepadla ani zmínka. Navíc jak vyplývá z bodu IV. rozsudku, obžalovanému je kladeno za vinu, že po údajné ztrátě účetnictví tedy od roku 2010 do roku 2014 neudělal nic, aby obnovil správnost, úplnost a průkaznost účetnictví. Jestliže se nyní odkazuje na možné údaje z účetnictví, tak si stěžuje jen sám na sebe. I kdyby bylo účetnictví k dispozici a v něm byl obsažen obchodní majetek, tak jak o něm blíže neurčeně mluvil obžalovaný, resp. jeho obhajoba, i tak by platilo, že tento majetek byl pořízen především na dluh, na úkor jednotlivých individuálních poškozených – věřitelů obžalovaného, jak o tom obžalovaný vyprávěl v rámci své obhajoby, když tvrdil, že tyto půjčky mu sloužily k rozšiřování sortimentů, k realizaci další výroby, nákupu výrobních zdrojů apod.
122. K bodu IV. rozsudku obhajoba namítala špatný postup správce daně při stanovování daně z přidané hodnoty podle pomůcek. V tomto směru se obhajoba mýlí s podstatou obžalovaného skutku. Jádrem uvedeného bodu je skutečnost, že obžalovaný navzdory svým povinnostem podle zákona o účetnictví, o daních z příjmů, o dani z přidané hodnoty, o správě daně a poplatků a daňového řádu, vést účetnictví správně, úplně a průkazně, na místo toho buď účetnictví nevedl, odmítl ho obnovit, odmítl ho předložit a na dotvrzení svého postojů v roce 2013 zbývající účetní doklady pro jistotu spálil. Postoj obžalovaného ke splnění jeho povinností podle citovaných právních předpisů je tedy zcela zřejmý. Postup správců daně v rámci daňového řízení je už jenom důsledkem absence účetních dokladů, přehledů nebo evidencí ze strany obžalovaného. Není předmětem posuzování soudu v této trestní věci, jak vhodně správně správce vybíral srovnatelný subjekt při stanovování DPH nebo DPFO podle pomůcek nebo jak vhodně či nevhodně při stanovení daně stanovili jednotlivé parametry.
123. Obhajoba také brojila proti hodnocení výpovědi svědka Š., s poukazem na to, že saldo pohledávek a závazků mezi obžalovaným a Š. je přinejmenším vyrovnané a dále odkazy na nevěrohodnost vyjádření poškozené resp. vyjádření k jednotlivým listinným důkazům (směnkám, půjčkám apod.). Pokud jde o body II. 3-7) soud si byl vědom problematické věrohodnosti výpovědi svědka Š. vzhledem k ostatním zjištěným skutečnostem, které vyplynuly z provedených důkazů, konkrétně listin předkládaných obžalovaným. Proto soud musel tuto výpověď hodnotit ještě bedlivěji, než výpovědi ostatních poškozených. Nicméně soud dospěl k závěru, že v těchto bodech výpověď poškozeného Š. ve spolupráci s provedenými listinnými důkazy i v porovnání s výpověďmi ostatních poškozených obstála a může být základem pro zařazení těchto dílčích útoků do odsuzující části rozsudku. Poukazy obžalovaného na směnky resp. na výdajové pokladní doklady nejsou přílehlavé zejména z časového hlediska. Doba, kdy se měl obžalovaný dopustit podvodného jednání vůči poškozenému Š. v odsuzující části rozsudku, se rozkládá na přelomu let 2008 -2009, zatímco zmiňované listinné důkazy jsou datovány k roku 2011; na podvodnosti původního jednání obžalovaného Z. vůči poškozenému Š. tím pádem nic nemohly změnit. Jestli se později vzájemná bilance mezi obžalovaným a poškozeným nějak změnila, s ohledem na

obžalovaným předkládané listinné důkazy, projevilo se to nikoliv v trestně právní rovině v odsuzující části rozsudku, ale v rovině adhezního řízení, kde soud poškozeného Š. s jeho nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

124. Obhajoba nejenom ve vztahu k poškozenému Š., ale i k dalším poškozeným namítala, že se ze strany těchto poškozených jednalo o tzv. investice, nikoliv o jednoduché půjčky. V tomto smyslu výpověď obžalovaného resp. obhajoba zůstaly zcela osamoceny, neboť tento důvod nebo kauza převodu peněz mezi poškozenými a obžalovaným se nepotvrdila, poškození vždy jednoznačně hovořili o půjčkách příp. o prodeji zboží obžalovanému, u kterých mělo dojít ve lhůtě splatnosti k jejich vrácení resp. k jejich splacení. Nikdo nezmínil, že by snad počítal s tím, že jeho peníze předávané obžalovanému jsou jakousi investicí s příslušnými riziky. Těmito výpovědím poškozených odpovídaly listinné důkazy jednoznačně formulované jako smlouvy o půjčce, příp. doklady o prodeji zboží a obhajoba obžalovaného tedy tímto souborem důkazů v tomto smyslu byla vyvrácena.
125. Obhajoba také poukazovala na to, že snad mělo existovat obchodní jmění obžalovaného spočívající v zásobách, které mělo zůstat v různých skladech. Ani tato obhajoba se nepotvrdila. Vždy, ať už se jednalo o zástupce družstva XXXXX nebo společnosti XXXXX V.M. nebo XXXXX, vždy bylo jednoznačně potvrzeno, že obžalovaný si své zboží odvezl a ve skladech nezůstalo nic podstatného, co by mohlo změnit obchodní, finanční a majetkovou bilanci obžalovaného. Obžalovaný také po nikom nikdy nic nevymáhal, vydání žádného zboží se neupomínal. Pokud měl svůj majetek k dispozici, pak bylo především v jeho zájmu, aby zboží realizoval, prodal, což se buď nestalo anebo sice stalo, ale obžalovaný z toho neměl žádný výtěžek, který by použil na splácení svých závazků dřívějších, pozdějších i konečných. Úplně mylná je obhajoba poukazující na to, že insolvenční správkyň konkurzní podstaty prodala zbytek skladových zásob podle pravidel konkurzního řízení, jak jí to bylo umožněno insolvenčním soudem a jak to bylo v jejich možnostech. Za stav tohoto majetku v době prohlášení konkurzu nesl odpovědnost obžalovaný, jestli se nejednalo o materiál, který byl montován do příslušných celků, byl prodáván jednotlivě. Nijak jinak si insolvenční správkyň ani počínat nemohla a vzhledem k stavu materiálu a jeho množství by ani tento příspěvek nezvrátil, pohled soud na hospodářské a majetkové poměry obžalovaného.
126. Obhajoba z celkového přehledu dovozovala, že obžalovaný neměl podvodný úmysl v okamžiku, kdy od poškozených přebíral finanční částky nebo zboží. V tomto by bylo možné stručně odkázat na naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty obžalovaným v předchozí části tohoto odůvodnění. Na místě je zopakovat, že obžalovaný velmi dobře znal všechny skutečnosti zakládající trestnost jeho jednání, jak na své straně, tak u poškozených. Dále věděl, jakým způsobem se projeví jeho počínání do vlastní majetkové, hospodářské a výdělkové situace a do sféry poškozených. Vzhledem k tomu, že si takto počínal opakovaně a dlouhodobě je zřejmé, že byl srozuměn s tím, jaký důsledky z jeho jednání vzejdou. Z toho soud dovodil event. úmysl obžalovaného. Tímto způsobem se soud vypořádával s obecnými tezemi obhajoby.
127. Při ukládání trestu měl soud na mysli především následující skutečnosti. Za první, soud musel zohlednit, že ukládá trest za šest trestných činů, spáchaných zčásti za účinnosti předchozího trestního zákona, a zčásti za účinnosti nového trestního zákoníku. Všechny trestné činy byly spáchané ve vícečinném souběhu a má za ně být uložen úhrnný trest. Tento trest soud ukládal

podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. s ohledem na to, že nejprísněji trestný zločin podvodu podle § 209 odst. 5 tr. zákonu byl kvalifikován podle zmiňovaného trestního zákoníku. Při stanovení druhu a výši trestu soud vycházel z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu. Soud viděl trestnou činnost obžalovaného jako činnost majetkovou a hospodářskou, která spočívala v ochuzování majetkových sfér poškozených a naopak obohacováním majetkové sféry obžalovaného za podvodných okolností. Závažnost spáchaného trestného činu byla dána počtem trestných činů, počet poškozených a výši způsobené škody. Celkově lze tedy povahu a závažnost spáchaných trestných činů hodnotit středně nebezpečnou a závažnou, což řadilo trestnou činnost obžalovaného do středního pásma typové závažnosti činu a ukazovalo na ukládání trestu ve středním pásmu daného zákonného rozpětí.

128. Dále soud zvažoval poměry obžalovaného. Ze zjištěných skutečností vyplývá, že osobní a rodinné poměry obžalovaného jsou spořádané. Obžalovaný žije společně s manželkou, má zajištěné místo bydlení. Obžalovaný je v invalidním důchodu. Obžalovaný v současné době nemá žádnou výdělečnou činnost. Z důvodu problémů v podnikání, které se z velké části promítly i v projednávané věci, obžalovaný prošel insolvenčním řízením se závěrem, že zjištěný majetek nepostačoval k úhradě nákladů konkurzu a konkurz na majetek dlužníka byl zrušen z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující. Obžalovaný dostává invalidní důchod ve výši 6 300 Kč, přivydělává si podle dohody o provedení práce přibližně 3-4 000 Kč měsíčně. Tím je také dáno, že majetkové poměry obžalovaného jsou sice zajištěny, ovšem pouze na minimální úrovni. Obdobně je to i v případě manželky obžalovaného, oba bydlí v penzionu pro důchodce v XXXXX na XXXXX. Poměry obžalovaného soud považuje za uspořádané a tyto skutečnosti se mohou polehčujícím způsobem projevit ve výměře trestu. Soud rovněž považuje dosavadní způsob života obžalovaného za řádný, o obžalovaném nejsou známy žádné negativní informace ve smyslu páchaní jiné trestné činnosti nebo jiných protiprávních skutků. Podobně to lze říci i pro období po spáchání trestného činu, obžalovaný v páchaní dalších trestných činů nepokračoval. I tyto skutečnosti se mohly projevit při výměře trestu mírně polehčujícím způsobem. Nakonec soud hodnotil polehčující a přitěžující okolnosti. Na straně obžalovaného soud zjistil jednu výraznou polehčující okolnost, a to podle § 41 písm. o) tr. zákoníku, protože vedl před spácháním trestných činů řádný život. Proti obžalovanému hovořily významné přitěžující okolnosti podle § 42 písm. m), n) tr. zákoníku, protože spáchal trestný čin na více osobách, pokračoval v něm po delší dobu a spáchal více trestných činů. Přibližně vyrovnaný poměr polehčujících a přitěžujících okolností už na výměře trestu v očích soudu nic podstatného nezměnil. Dále soud při stanovení výši trestu přihlédl k tomu, že trestná činnost měla být spáchána v letech 2006 - 2014, do doby uložení vyhlášení prvostupňového rozsudku uplynulo dalších pět let, ve kterých se obžalovaný choval řádně, soud nezaznamenal žádné další konflikty se zákonem, což vedlo k závěru, vzhledem k hodnocení středního stupně závažnosti spáchaných zločinů, polehčujícím poměrům obžalovaného, polehčujícímu dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy obžalovaného, s přihlédnutím k přibližně vyrovnanému poměru polehčujících a přitěžujících okolností a k uplynuté době od spáchání trestného činu, mohl soud přistoupit k ukládání trestu na spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy trestu odnětí svobody v trvání pěti let.
129. Podle kritérií § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud zařadil obžalovaného pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou. Pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice nebyl důvod.

130. Obžalovaný se celé trestné činnosti dopustil jako podnikající fyzická osoba, s využitím prostředí a podmínek, které mu tato forma podnikání umožnila, zejména ve vztahu k ostatním podnikatelským subjektům i k fyzickým osobám, které právě na podnikatelskou činnost obžalovaného spoléhali a kterou obžalovaný prezentoval poškozeným jako záruku, že jim budou jejich půjčky nebo pohledávky vráceny. Z toho důvodu soud považoval za nutné obžalovanému znemožnit další působení v dané oblasti. Proto soud rozhodl o vyslovení trestu zákazu činnosti vymezeného na ty oblasti, ve kterých obžalovaný podnikal jako fyzická samostatně výdělečně činná osoba, jak to bylo vymezeno v jeho živnostenském oprávnění. Dobu zákazu činnosti stanovil přiměřeně dlouhou v trvání pěti let.
131. V adhezním řízení se s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému Z. připojila řada poškozených. Podle přesvědčení soudu se na obžalovaného už nevztahovala omezení spojená s rozhodnutím o úpadku podle § 140a - 140e zák. č. 182/2006 Sb. přerušující řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, protože došlo ke zrušení konkurzu na majetek obžalovaného.
132. Právo na náhradu škody vzniklo porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo před dnem nabytí účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. proto se podle § 3079 citovaného předpisu posuzuje podle dosavadních právních předpisů, tedy podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. a podle posledně zmiňovaného občanského zákoníku soud postupoval v tomto případě.
133. Nároky na náhradu škody uplatněné vůči obžalovanému J.Z. ze strany A.Š., Z.B., J.K., XXXXX, L. S., spol. XXXXX, XXXXX, družstva XXXXX, spol. XXXXX, XXXXX V.M., J. V., P.J. st., spol. XXXXX, P.F., P.J. ml., XXXXX a Českomoravské záruční a rozvojové banky považoval soud v přiznaných výších za prokázané. Tímto rozsudkem bylo zjištěno, že se obžalovaný Z. dopustil protiprávního jednání v podobě trestného činu podvodu nebo zločinu podvodu. Bylo prokázáno zmenšení majetku jmenovaných poškozených, došlo tedy ke způsobení škody na jejich straně. Dokazování ukázalo, že mezi protiprávním jednáním obžalovaného Z. a způsobením škodu na majetku poškozených je přímá příčinná souvislost, protože bez jednání obžalovaného Z. by ke zmenšení majetku poškozených v žádném případě nedošlo; chování obžalovaného bylo jedinou příčinou způsobené škody. Obžalovaný Z. za způsobené škody odpovídá podle § 420 odst. 1 občanského zákoníku jako za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Obecně byla v § 415 občanského zákoníku stanovena povinnost počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, majetku, na přírodě a životním prostředí. Konkrétně byla povinnost neškodit cizímu majetku podvodným jednáním vymezena, mj. i v trestním zákoně a v trestním zákoníku. Proto soud rozhodl o povinnosti obžalovaného Z. zaplatit poškozeným způsobené škody v prokázaných výších. Protože u některých poškozených nebyla prokázána celá výše způsobené škody nebo poškození uplatnili vyšší nárok na náhradu škody, než byl v řízení prokázán, byli poškození K., P.J.st., P.F., P.J.ml. a Českomoravská záruční a rozvojová banky odkázáni se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
134. Obhajoba vznesla bez bližšího upřesnění z procesní opatrnosti u všech nároků na náhradu škody námitku promlčení. I tuto námitku, respektive její právní základ, soud posuzoval podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Podle § 106 odst. 1 občanského zákoníku se právo na náhradu škody promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za

škodu odpovídá (subjektivní lhůta). Podle § 106 odst. 2 občanského zákoníku se nejpozději právo na náhradu škody promlčí za tři roky a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let od dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla (objektivní lhůta). V případě subjektivní lhůty se poškození dozvěděli dostatečně určitě o tom, že byla způsobena škoda a kdo za ni zodpovídá, až v průběhu trestního řízení, konkrétně v přípravném řízení z poučení poškozeného. Teprve tehdy měli dostatek relevantních informací, aby mohli učinit alespoň pravděpodobný úsudek, že obžalovaný je pachatelem trestního činu a škůdcem na jejich majetku. Od poučení poškozených tedy běží dvouletá subjektivní lhůta a během ní se všichni poškození, kterým byl přiznán nárok na náhradu škody, připojili řádně a včas s uvedením výše a důvodu uplatňovaného nároku. Vzhledem k úmyslnému spáchání činu u žádného poškozeného neuplynula objektivní desetiletá objektivní promlčecí lhůta. Proto soud označeným poškozeným přiznal nárok na náhradu škody.

135. U poškozeného L.Š., ŠkoFIN, s.r.o., České správy sociálního zabezpečení soud nepřiznal žádný nárok na náhradu škody. U poškozeného L.Š. z toho důvodu, že nebylo prokázáno, zda na straně poškozeného došlo k takovému zmenšení majetku v kontextu všech vztahů mezi obžalovaným Z.a L. Š., nebylo tedy prokázáno splnění základní podmínky pro vznik nároku na náhradu škody. V případě poškozené společnosti ŠkoFIN, poškozená společnost uplatňovala nárok na náhradu škody z titulu vzniklé v souvislosti se smlouvou o úvěru, který měl být obžalovaným použit na koupi vozidla Seat Alhambra z roku 2009. O tomto vozidle bylo prokázáno, že obžalovaný hlásil jeho zcizení v roce 2010. Pokud z tohoto úvěru vznikl nedoplatek nebo závazek na straně obžalovaného, nebylo prokázáno, že by samotné získání úvěru bylo podvodným jednáním, i když časové souvislosti s ostatními skutky by tomu nasvědčovaly. Navíc pohledávka společnosti ŠkoFIN za obžalovaným nebyla zahrnuta do části rozsudku, která se týkala podvodného jednání, ale do části týkající se trestného činu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění, ve kterém výše pohledávky poškozeného a ohrožení majetkových práv věřitelů nevedením účetnictví ze strany obžalovaného nevytváří bez dalšího přímou příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného (nevedením účetnictví) a vzniklým nedoplatkem na smlouvě o úvěru. Stručně řečeno nevedením účetnictví nebo nedostatkem opatření obžalovaného k obnovení průkaznosti účetnictví není v přímé příčinné souvislosti se způsobenou škodou v této věci. U ČSSZ pak platí, že nároky vzniklé této instituci jsou založeny na základě zákona, resp. platebním výměrem a takový nárok z nezaplacení nelze považovat za nárok na náhradu škody. Taková pohledávka vzniká z jiného právního titulu než z titulu náhrady škody. Proto byli tito poškození se svými nároky zcela odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
136. Ve zprošťující části výroku rozsudku v bodech obžaloby II. 8), 28), 32) a 33), poškození V., L. a Č., soud vycházel z obdobných důkazů jako v odsuzující části rozsudku, tzn. u poškozeného V. z listinných důkazů, konkrétně směnky a dlužního úpisu, které poškozenému V. vystavil svědek L.Š.(č. l. 1578-1579). V případě poškozeného P.Č. se jedná o čestné prohlášení a směnku (č. l. 1671-1672), směnku poškozenému vystavil L.Š., na to navázalo čestné prohlášení podepsané obžalovaným Z.o tom, že tuto částku od svědka Š. převzal. K tomu se pak druží exekuční návrh, dohoda o novaci, notářský zápis o přímé vykonatelnosti (č. l. 1682-1691) svědčící o dalším jednání poškozeného Č. se svědkem L. Š. ohledně uhrazení této závazku. U poškozeného F.L. se pak jedná o kopii směnky opět vystavené L. Š. na řad F.L. (č. l. 1656).

137. K věci se také vyjádřili samotní poškození, konkrétně svědek J.V. (č. l. 3913-3916), který řekl, že peníze si od něj půjčil L.Š.. Pak mu část vrátil a v rozmezí několika let potom došlo k několika dalším půjčkám. Až následně se svědek V. dozvěděl, že peníze byly určeny pro obžalovaného Z. pro nějaké společné podnikání se Š., což svědkovi V. obžalovaný Z. později také potvrdil a sliboval, že peníze vrátí. Dále svědek vypovídal podrobně k závazkovému vztahu se svědkem Š. a k jednáním s obžalovaným Z.. Svědka P.Č. (č. l. 3916-3917) obdobně vypověděl, že v letech 2012-2013 ho oslovil L.Š., který si potřeboval půjčit částku 100 000 Kč. Svědek mu nakonec vyhověl vzhledem k jejich delší známosti. Poškozený Č. si nechal vypsát směnku jako doklad o půjčce. V průběhu splatnosti půjčky mu svědek Š. peníze nevrátil. Svědek ho několikrát urgoval, svědek Š. část peněz vrátil. Potom došlo k uznání závazku a k jeho vymáhání. Při jednom z těchto jednání svědek Š. představil poškozenému Č. obžalovaného Z. a tehdy teprve svědkovi sdělili, že peníze nebyly reálně určeny pro Š., ale na podnikání obžalovaného Z., což obžalovaný skutečně potvrdil. Domluvili se, že obžalovaný Z. se na vrácení peněz bude podílet.
138. Svědka F.L. (č.l. 3957-3958) rovněž vypověděl, že peníze si od něj půjčil L.Š., později část vrátil. Později si půjčil další částku a tu už nezvládl vrátit. Celé jednání svědek L. vedl se Š.. Poškozený L. ho považoval za seriózního člověka, proto mu peníze půjčil. Svědek Š. se jenom zmínil, že podniká s obžalovaným Z. při výrobě světel. Peníze potřebovali, aby mohli dodávat do obchodních sítí. Každopádně za dlužníka svědek považoval právě svědka Š., u něj také usiloval u vrácení peněz. Obžalovaného Z. vlastně svědek L. neznal, pouze ze sdělení svědka Š. věděl, že peníze předával Z..
139. K těmto bodům se rovněž vyjádřil obžalovaný Z.. Tedy k bodu II. 8) uvedl, že o p. V. vůbec nevěděl. Kdyby si od p. Š. převzal peníze, vždy o tom podepisoval doklad, žádný takový neexistuje, není tedy pravda, že by mu svědek Š. předal částku, kterou si půjčil u poškozeného V.. Obžalovaný jednoznačně popřel, že by si vzal vymezenou půjčku od poškozeného V.. Obdobně se obžalovaný hájil také v bodu II. 28) s tím, že poškozeného L. nikdy neviděl a peníze, které si Š. půjčil od L., nepřezval. Prakticky stejně to platilo i k bodu II. 32) u poškozeného Č.. Obžalovaný tvrdil, že si nepůjčoval nic, ani prostřednictvím Š.. Pouze připustil, že se někde mohl podepsat jako ručitel, ale pouze proto, že ho o to požádal Š., nikoliv proto, že by si od poškozeného Č. sám Z. něco půjčil.
140. Svědka L.Š. se k těmto bodům odmítl vyjádřit (č. l. 3885), s ohledem na rozsudkem vydaný v jeho trestní věci u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 13 T 174/2016, což soud uznal jako důvod, proč má právo k této věci odeprít vypovídat.
141. Z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaný Z. se hájil tím, že s poškozenými nejednal, půjčky měl sjednávat svědek Š. a pouze jaksi zprostředkovaně se tyto peníze buď dostaly, nebo měly dostat i do podnikání obžalovaného Z.. V tomto smyslu svědčily i listinné důkazy podepisované především svědkem Š., nikoliv obžalovaným Z. (s jednou výjimkou). Svědčili o tom také poškození V., L. a Č., kteří objektivně popsali, že o půjčkách jednali se svědkem Š., nikoliv s obžalovaným Z., max. se v průběhu závazkového vztahu dozvěděli od svědka Š., který sám byl dlužníkem, že snad tyto peníze měly být použity k podnikání s obžalovaným Z. nebo v podnikání obžalovaného Z..

142. V těchto bodech soud neshledal podmínky pro zařazení skutků do odsuzující části rozsudku obžalovaného Z.. Svědčí o tom samotný poškození a listinné důkazy, které k tomu předložili. Pachatelem činu, jak to vyplývá z listinných důkazů i ze sdělení poškozených byl v první řadě a především L.Š., jak to ostatně vyplynulo i z citovaného rozsudku Okresního soudu v Prostějově. Podíl obžalovaného Z. nelze bez dalšího označit za spolupachatelský nebo alespoň účastnický. Obžalovaný Z. jakoukoliv vinu na těchto půjčkách popíral. Jediný, kdo by mohl záležitosti nějak blíže osvětlit, nebo určit podíl obžalovaného Z., tzn. svědek Š., odmítl k této věci vypovídat. Za daného stavu dokazování nemohl soud dospět k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného Z.. Ani v objektivní rovině, nebylo prokázáno, jestli se obžalovaný Z. podílel na podvodném jednání vůči poškozeným jako spolupachatel nebo účastník. Na to navazovala i nedostatečně prokázaná subjektivní stránka obžalovaného Z.. Obžalovaný to rezolutně odmítal a z provedených důkazů ji nebylo možné dovodit. Soud nemohl dospět k závěru, že se skutek připisovaný obžalovanému Z. v těchto bodech stal. Proto byl obžalovaný v těchto bodech podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby zproštěn.
143. Ke zprošťujícímu výroku pak došlo ještě v bodu II. 13) obžaloby. V tomto bodu soud vycházel z důkazů shodných jako v bodu II. 13) a 26) odsuzující části rozsudku, u skutků spáchaných na poškozeném J.K.. Odlišné rozhodnutí o skutku původně uvedeného v bodu II. 13) obžaloby vycházel z toho, že u půjček zařazených do odsuzující části rozsudku jednoznačně existoval soulad mezi výpovědí poškozeného K. a listinnými důkazy, tj. směnkami, které na řad poškozeného J.K. vystavil obžalovaný Z. (č. l. 852-853) a svědek Š. na nich figuroval maximálně jejich aval. V bodu II. 13) poškozený předložil směnku na směnečnou sumu 105 000 Kč ze dne 7. 10. 2010 (č. l. 3893), u které je podstatný rozdíl v tom, že výstavcem směnky měl být L.Š. a jakýkoliv podpis obžalovaného Z., ať už v jakékoliv postavení na této směnce schází. Navíc jak vyplynulo z výpovědi samotného poškozeného K. (č. l. 3883-3884), poškozený v tomto případě jednal se Š., právě Š. poškozený považoval za dlužníka. Pouze jako doprovodná informace bylo ze strany Š. sděleno, že peníze použil na společné podnikání s obžalovaným Z.. Když se tato zjištění postavila do srovnání s výpovědí obžalovaného Z., který jinak připustil, že částky, které jsou uvedeny na směnkách, které obžalovaný vystavil, si skutečně od poškozeného K. půjčil, zatímco další půjčky byly určeny pro Š. a obžalovaný Z. v nich vystupoval pouze jako spoluručitel před věřitelem K.. Obžalovaný tedy rozlišoval mezi tím, kdy si půjčoval sám, resp. kdy listinné důkazy ukazovaly, že dlužníkem půjčené částky byl sám obžalovaný a právě zmiňovanou situaci, kdy směnečným dlužníkem uvedeným na směnce byl svědek Š. a v této části obžalovaný svou vinu odmítal. V tomto případě soud k posuzování dané situace přistupoval podobně jako u předchozích částí zprošťujícího výroku. Listinné důkazy i poškozený K. ukazovali jako na vypůjčitele právě na svědka Š., nikoliv na obžalovaného Z.. Poškozený sám nedokázal říct, že by se v jednání o této půjčce nějak obžalovaný Z. zapojil. Opět zde scházelo naplnění objektivních znaků skutkové podstaty, včetně znaků spolupachatelství nebo účastenství obžalovaného Z. na spáchání činu a tím pádem i naplnění nezbytných subjektivních znaků obžalovaného. Proto i v tomto případě soud zařadil tento bod do zprošťující části rozsudku.
144. Poškození, kteří se připojili s nárokem na náhradu škody v bodech, ve kterých soud rozhodl zprošťujícím výrokiem byli podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázáni se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, což se týkalo poškozeného J.V..

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. řádu).

Brno 7. února 2019

Mgr. Tomáš Kurfiřt v. r.
předseda senátu